

แนวทางปฏิบัติ
ในการออกคำสั่งทางปกครอง
ว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้
ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
@@@

ภาคที่ 2
คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

บทที่ 1 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ในภาคที่ 1 แนวทางปฏิบัติในการออกคำสั่งทางปกครอง ว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กล่าวถึง คำสั่งคืนคำขอและคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ สำหรับภาคที่ 2 จะกล่าวถึงเรื่อง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต่อไปดังนี้

ก. สาเหตุของการสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การที่เจ้าหน้าที่จะทราบว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ นั้น เหตุจะปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ได้เมื่อเจ้าหน้าที่เข้าทำการตรวจสอบกิจการของผู้รับอนุญาต อุตสาหกรรมไม้และพบการกระทำผิด จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐานซึ่งสาเหตุของการกระทำความผิด พร้อมกล่าวโทษดำเนินคดีตามกฎหมายแห่งกรณีความผิด นำตัวผู้ต้องหา(ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนหรือผู้รับมอบอำนาจ) ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีในทางอาญา จากนั้นจึงดำเนินการลงโทษทางปกครอง คือ สั่งพักใช้ใบอนุญาต ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้”

(มาตรา ๕๙ แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๓)

จากบทบัญญัติ มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ดังกล่าวข้างต้น จะต้อง**มีเหตุ**ปรากฏขึ้นเสียก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่จึงจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ สาเหตุที่ทำให้ต้องออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีดังต่อไปนี้

- 1) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484**
- 2) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้**
- 3) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **ข้อกำหนด**
- 4) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **เงื่อนไขในการอนุญาต**
- 5) ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้**
- 6) **ผู้รับอนุญาตถูกฟ้องศาลว่าได้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484**

ข. ผู้มีอำนาจและเวลา ในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต กำหนดว่า

“ข้อ 41 การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

41.1 เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 120 วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 120 วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ

การพักใช้ใบอนุญาตให้พิจารณาสั่งการโดยทันที เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่”

จากระเบียบกรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น กำหนดบุคคลผู้ใช้อำนาจและเวลาดำเนินการ โดยแบ่งตามพื้นที่ได้ว่า

ท้องที่ต่างจังหวัดในส่วนภูมิภาค กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตโดยทันที เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ท้องที่กรุงเทพมหานคร กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตโดยทันที เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่

แต่อย่างไรก็ตามผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้ไม่สามารถดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวได้โดยทันที เนื่องจากมีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติวิธีปฏิบัติไว้โดยเฉพาะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ดังจะกล่าวรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

ค. การเตรียมการและการดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ฯลฯ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ซึ่งบัญญัติอยู่ในตัวบทแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 นั้น ความซึ่งปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจะได้มาจากบันทึกรายงานการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ผู้ออกไปดำเนินการตรวจสอบ หรือทราบข่าวจากสื่อสารมวลชนแขนงต่าง ๆ แล้วทำการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงจนทราบเหตุที่เกิดขึ้นว่าเป็นจริง จึงดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การสั่งพักใช้ใบอนุญาต เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างทางราชการและผู้รับอนุญาต ในอันที่จะระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้รับอนุญาตเป็นการชั่วคราว จึงเป็น “คำสั่งทางปกครอง” การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ถือเป็น “การพิจารณาทางปกครองในการพักใช้ใบอนุญาต” ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 สำหรับอำนาจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น เมื่อผู้รับอนุญาตกระทำความผิดในท้องที่ต่างจังหวัดเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และในท้องที่กรุงเทพมหานครเป็นอำนาจของอธิบดีกรมป่าไม้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) การจัดทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี

เจ้าหน้าที่ต้องจัดทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้ยื่นคำขอทราบ โดยปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

- 1.1) เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)
- 1.2) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27)
- 1.3) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี (มาตรา 28)
- 1.4) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งมีอำนาจพิจารณาหลักฐาน โดยแสวงหา รับฟัง ข้อข้อเท็จจริง ให้ส่งเอกสาร ตรวจสอบสถานที่ (ม.29)

ดังนั้น “การพิจารณาทางปกครอง” ก่อนมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง ทำหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึง สิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง กรณีมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (มาตรา 27) เพื่อให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและ

แสดงพยานหลักฐานของตนเพิ่มเติมได้ (มาตรา 29 มาตรา 30) โดยกำหนดเวลาให้ผู้ยื่นคำขอโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนในเวลาอันสมควร หนังสือนี้เรียกว่า “หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี”

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี กรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดใน ส่วนภูมิภาค หน้า 21-22

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี กรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่ กรุงเทพมหานคร หน้า 23-24

2) วิธีการแจ้ง“หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี”

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่ได้บัญญัติเรื่องการส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี ให้ผู้รับอนุญาตทราบไว้อย่างใด จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งบัญญัติว่า

มาตรา 69 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา 70 การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา 71 การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ดังนั้น เมื่อผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีแล้ว เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการให้ผู้รับอนุญาตรับทราบหนังสือดังกล่าวนี้ โดยวิธี

2.1) จัดส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตทราบ ไปยังภูมิลำเนาของผู้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ ซึ่งวิธีการที่ง่ายและสะดวกที่สุด หรือ

2.2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไปส่งให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามควรแก่กรณี คือ

2.1 กรณีผู้รับอนุญาตอยู่และยอมรับหนังสือ ให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไว้เป็นหลักฐานด้วย จึงถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

2.2 กรณีผู้รับอนุญาตอยู่แต่ไม่ยอมรับหนังสือ หากได้วางหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี หรือปิดหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี ไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

2.3 กรณีผู้รับอนุญาตไม่อยู่ ให้ส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่รับอนุญาตและให้บุคคลนั้นลงนามไว้เป็นหลักฐาน หรือปิดหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

อนึ่ง เจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยาน ตามข้อ 2.2 และข้อ 2.3 กำหนดไว้ตามกฎหมายฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

๓) การตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหา รับฟัง ขอบเอกสารเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า “มาตรา 28 ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี” ดังนั้น ในการเตรียมการและการดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสามารถออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหา รับฟัง ขอบเอกสารเพิ่มเติมได้ ตามที่เห็นสมควร แล้วนำผลมาประกอบการพิจารณาร่วมกับข้อมูลเดิมและข้อมูลจากการรับฟังคำโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามข้อ 4 ต่อไป

4) การรับฟังและพิจารณาข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของคู่กรณี

เมื่อได้มีหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตจัดทำคำโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้เจ้าหน้าที่พิจารณา และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิจากผู้รับอนุญาตภายใน

ระยะเวลาที่กำหนดแล้ว หรือผู้รับอนุญาตไม่ใช้สิทธิโดยไม่ส่งหนังสือโต้แย้งสิทธิ หรือส่งหนังสือโต้แย้งสิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล พยานเอกสารหรือหลักฐาน หรือข้อเท็จจริงจากการออกไปตรวจสอบตามข้อ ๓) เพิ่มเติมแล้ว ประมวลเรื่องราวทั้งหมดพิจารณาว่า มีเหตุผล ความเป็นจริง รับฟังได้หรือไม่ สมควรพิจารณาออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

4.1) กรณีมีความเห็นว่า หนังสือโต้แย้งสิทธิมีเหตุผลรับฟังได้จึงไม่สมควรพักใช้ใบอนุญาต ขั้นตอน การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ จะกล่าวรายละเอียดต่อไปในข้อ ช.

4.2) กรณีมีความเห็นว่า หนังสือโต้แย้งสิทธิไม่มีเหตุผลรับฟังไม่ได้และสมควรพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการประมวลเรื่องเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้พักใช้ใบอนุญาตก่อน แล้วจัดทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตพร้อมหนังสือแจ้งผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจลงนาม จากนั้นส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบต่อไป

5) การจัดทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

5.1 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่

5.1.1 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

“มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง”

(มาตรา ๖๑ ทวิ บัญญัติขึ้นโดย พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๒๕)

5.1.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 มาตรา 34 บัญญัติว่า

“มาตรา 34 คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้”

จากบทบัญญัติของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวข้างต้น **“การสั่งพักใช้ใบอนุญาต”** ต้องทำเป็นหนังสือในรูปแบบของคำสั่ง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.252๖

5.2 ระยะเวลาการสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การจะกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตว่าจำนวนกี่วัน มีบทบัญญัติตามกฎหมายและระเบียบกรมป่าไม้กำหนดไว้ ดังนี้

5.2.1 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

“มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

1) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

2) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้”

5.2.2 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต กำหนดว่า

“**ข้อ 41** การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

41.1 เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 120 วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 120 วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ”

ความตามพระราชบัญญัติป่าไม้และระเบียบกรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น แบ่งระยะเวลาการสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ดังนี้

1.) เมื่อปรากฏการกระทำผิดหรือเหตุแห่งการสั่งพักตามข้อ ก. แต่ยังไม่มีการส่งฟ้องศาล อาจอยู่ในขั้นการสอบสวนของพนักงานสอบสวน หรืออยู่ในขั้นตรวจสำนวนของพนักงานอัยการ ซึ่งพนักงานอัยการอาจสั่งฟ้องหรือสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องก็ได้(ถ้าพยานหลักฐานอ่อน) ในขั้นที่ยังไม่ส่งฟ้องต่อศาล พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ต่างจังหวัด อธิบดีกรมป่าไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร) มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้ก่อน มีกำหนดไม่เกิน 120 วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 120 วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต

ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ในชั้นต้นซึ่งรวบรวมข้อมูลหลักฐานประมวลเรื่องเสนอผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องรายงานเสนอผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ต่างจังหวัด อธิบดีกรมป่าไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร) ให้ใช้ดุลยพินิจว่าควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นเวลากี่วัน ตามระยะเวลาอายุใบอนุญาตหรือฐานความผิดซึ่งมีบทกำหนดโทษหนักหรือโทษเบา

2.) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ต่างจังหวัด อธิบดีกรมป่าไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร) มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ประเด็นนี้ บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้ใช้ดุลยพินิจให้พักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ คดีอาญาจะถึงที่สุดก็ต่อเมื่อคู่ความจะหยิบยกขึ้นมาอุทธรณ์หรือฎีกาไม่ได้อีก

เช่น ถ้าศาลชั้นต้นตัดสินแล้วโจทก์หรือจำเลยไม่อุทธรณ์ คดีก็ย่อมถึงที่สุดตั้งแต่วันครบกำหนดอุทธรณ์เป็นต้นไป ถ้าโจทก์หรือจำเลยอุทธรณ์คดีก็ไม่ถึงที่สุด จะต้องรอจนกว่าศาลอุทธรณ์ตัดสินแล้วและดูว่าโจทก์หรือจำเลยจะฎีกาอีกหรือไม่ ถ้าไม่ฎีกาก็จะถึงที่สุดตั้งแต่วันครบกำหนดฎีกา ถ้าฎีกาก็ต้องรอจนกว่าศาลฎีกาจะตัดสิน ศาลฎีกาตัดสินวันใดก็ต้องถือว่าถึงที่สุดในวันนั้น

5.3 รูปแบบ สารสำคัญและสิทธิการอุทธรณ์ ในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

5.3.1 ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

5.3.1.1 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 กำหนดว่า

ข้อ 16 คำสั่ง คือ บรรดาข้อความที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ปฏิบัติโดยชอบด้วยกฎหมาย ใช้กระดาษตราครุฑ และให้จัดทำตามแบบที่ 4 ท้ายระเบียบ โดยกรอกรายละเอียดดังนี้

16.1 คำสั่ง ให้ลงชื่อส่วนราชการหรือตำแหน่งของผู้มีอำนาจที่ออกคำสั่ง

16.2 ที่ ให้ลงเลขที่ที่ออกคำสั่ง โดยเริ่มฉบับแรกจากเลข 1 เรียงเป็นลำดับไปจนสิ้นปีปฏิทินนับเลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง

16.3 เรื่อง ให้ลงชื่อเรื่องที่ออกคำสั่ง

16.4 ข้อความ ให้อ้างเหตุที่ออกคำสั่ง และอ้างถึงอำนาจที่ให้ออกคำสั่ง (ถ้ามี) ไว้ด้วย แล้วจึงลงข้อความที่สั่ง และวันใช้บังคับ

16.5 สั่ง ณ วันที่ ให้ลงตัวเลขของวันที่ ชื่อเต็มของเดือน และตัวเลขของปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง

16.6 ลงชื่อ ให้ลงลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง และพิมพ์ชื่อเต็มของเจ้าของลายมือชื่อ ไว้ใต้ลายมือชื่อ

16.1 ตำแหน่ง ให้ลงตำแหน่งของผู้ออกคำสั่ง

5.3.1.2 พระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.253๗ บัญญัติว่า

มาตรา 36 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือนและปีที่ทำ คำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา 37 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ ต้องจัดให้มีเหตุผล ไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (2) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง
- (3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้คำสั่งทางปกครอง กรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น
- (2) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก
- (3) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา 32
- (4) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วน แต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรใน เวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา 39 การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ตามความ เหมาะสมแก่กรณีด้วย

- (1) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
- (2) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน
- (3) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง
- (4) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่ หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุงกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาล้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา 44 ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรีและไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง

มาตรา 45 วรรคสาม “เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

5.3.1.3 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

1) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวงข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

2) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา 62 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา 59 บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด

5.3.1.4 กฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ (27) การอุทธรณ์ (ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต ครั้งละ 100 บาท

5.3.2 สิทธิการอุทธรณ์ ในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” ซึ่งในเรื่องนี้ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 62 บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา 59 บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด”

จากบทบัญญัติของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ดังกล่าวในวรรคก่อน สิทธิการอุทธรณ์ต้องใช้กฎหมายป่าไม้เป็นแนวทางปฏิบัติ เพราะคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตออกโดยผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ต่างจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี มิได้เป็นคำสั่งซึ่งออกโดยรัฐมนตรี และมีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะว่าให้ “อุทธรณ์คำสั่งฯ ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด” ดังนั้น คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตในวรรคท้าย ต้องระบุข้อความการอุทธรณ์คำสั่งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ดังนี้

“อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ได้ภายในกำหนดสามสิบ

วันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 (27) การอุทธรณ์ เป็นเงิน 100 บาท”

5.3.3 สรุป รูปแบบสาระสำคัญในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อประมวลรายละเอียดซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.252๖ ข้อ 16, บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.253๙, พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) แล้ว จะได้รูปแบบของ “คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต” ปรากฏรายละเอียดในหน้า 25

ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หน้า 25

ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 26-27

ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 28-29

6. วิธีการแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีบทบัญญัติของกฎหมายจำนวน 2 ฉบับ บัญญัติไว้ ดังนี้

6.1 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกลงสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกลงสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกลงสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกลงสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

(มาตรา ๖๑ ทวิ บัญญัติขึ้นโดย พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๒๕)

เมื่อผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้พักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 และลงนามในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 60 แล้ว ต่อไปเป็นขั้นตอนและวิธีการของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะจัดการให้ผู้ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบคำสั่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 61 ทวิ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการดังนี้

1) ทำหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจลงนาม แล้วดำเนินการให้ผู้ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือดังกล่าวนี้ โดยวิธี

1.1) จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตทราบ ไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ยื่นคำขอได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ

1.2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ โดยให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐานด้วย

2) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่ต่อไปนี้-

2.1) สถานที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต เช่น สถานที่ตั้งบริษัทที่ตั้งโรงงานหรือสถานที่รับอนุญาต หรือ

2.2) ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่อยู่ (หมายถึงที่พักอาศัย อาจเป็นบ้านของตนเองหรือบ้านเช่าก็ได้) ของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปิดคำสั่ง ต้องจัดทำบันทึกการปิดคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน โดยมีสาระสำคัญว่า ได้ปิดไว้ ณ ที่ใด เมื่อวันเวลาใด หากมีพยานบุคคลข้างเคียงอยู่ด้วยก็ให้ลงนามไว้เป็นหลักฐานในฐานะพยานบุคคล พร้อมถ่ายรูปสถานที่และคำสั่งที่ปิดไว้เป็นหลักฐานด้วย เมื่อได้ปิดคำสั่งดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งนั้น นับแต่วันปิดคำสั่ง ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะปฏิเสธว่าไม่ทราบคำสั่งไม่ได้ เพราะเป็นไปตามผลของกฎหมาย กฎหมายให้ถือว่าทราบแล้วก็ต้องเป็นไปตามนั้น

6.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า

มาตรา 69 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือ ให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา 70 การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา 71 การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ดังนั้น เมื่อผู้มีอำนาจลงนามในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและหนังสือแจ้งแล้ว เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือดังกล่าวนี้ โดยวิธี

1) จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทราบ ไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต(ผู้รับอนุญาต) ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ ซึ่งเป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวกที่สุด หรือ

2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามควรแก่กรณี คือ

2.1 กรณีผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอยู่และยอมรับหนังสือ ให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐานด้วย จึงถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

2.2 กรณีผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอยู่แต่ไม่ยอมรับหนังสือ หากได้วางหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

2.3 กรณีผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่อยู่ ให้ส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่รับอนุญาตและให้บุคคลนั้นลงนามไว้เป็นหลักฐาน หรือปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

อนึ่ง เจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยาน ตามข้อ 2.2 และข้อ 2.3 กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่างหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 30-31

ตัวอย่างหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 32-33

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 34-35

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 36-37

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ที่องค์จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 38-39

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ที่กรุงเทพมหานคร หน้า 40-41

ง. ผลของคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

คำสั่งทางปกครองมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งสิทธิ หน้าที่หรือสถานะทางกฎหมายทันทีที่มีผลบังคับ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคำสั่งทางปกครองนั้น ชอบด้วยกฎหมาย เอกชนที่เห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย มีหน้าที่ต้องโต้แย้งต่อฝ่ายปกครอง สำหรับบทบัญญัติเกี่ยวกับผลบังคับของคำสั่งมีดังนี้

1) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

“มาตรา ๖๐ เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาต หมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต”

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ กำหนดว่าการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ทำเป็นคำสั่ง เมื่อผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งแล้ว ก็จะมีผลตามกฎหมาย คือ หมดสิทธิตามใบอนุญาตในช่วงระยะเวลาที่คำสั่งกำหนดไว้ การหมดสิทธิให้เริ่มนับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ วันทราบคำสั่งหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นไปตาม มาตรา 61 ทวิ ดังกล่าวมาแล้วในข้อ 6.1

2) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า

“มาตรา 42 คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น”

ตามบทบัญญัติของกฎหมายปกครอง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีผลทำให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตในช่วงระยะเวลาที่คำสั่งกำหนดไว้ ตั้งแต่เมื่อผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งเป็นต้นไป วันได้รับแจ้งคำสั่งหรือถือว่าได้ได้รับแจ้งคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ กล่าวมาแล้วในข้อ 6.2

จ. วิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หลังพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายซึ่งเป็นที่ทำการของผู้รับอนุญาตแล้ว คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีผลทำให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตในช่วงระยะเวลาที่คำสั่งกำหนดไว้ อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการ

จังหวัดแล้วแต่กรณี ต้องส่งคณะเจ้าหน้าที่จำนวน 3 คน ออกไปตรวจสอบโรงงาน โรงค้าไม้แปรรูปหรือกิจการค้าสิ่งประดิษฐ์ และดำเนินการ ดังนี้

1. กรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ให้คณะเจ้าหน้าที่ใช้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ผูกมัดหรือล่ามเครื่องจักรประทับตราครั้งหรือตะกั่วเป็นเครื่องหมาย หรือให้คณะเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อลงในแผ่นกระดาษปิดเงื่อนที่ผูกมัดหรือเงื่อนต่อทุกแห่ง และหาวิธีป้องกันมิให้แผ่นกระดาษดังกล่าวชำรุดเสียหาย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เครื่องจักรใช้งานได้

2. ให้คณะเจ้าหน้าที่ตรวจจำนวนไม้ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ คงเหลือในวันสั่งพักใช้ใบอนุญาต พร้อมกับปิดยอดบัญชีไม้หรือสิ่งประดิษฐ์ ทุกเล่ม

3. นำบัญชีไม้หรือสิ่งประดิษฐ์ หลักฐานหนังสือกำกับไม้แปรรูป ทุกเล่ม ไปเก็บไว้ที่สำนักงานของคณะเจ้าหน้าที่

3. การดำเนินการตามข้อ 1-3 ให้บันทึกรายละเอียดอย่างชัดเจนไว้เป็นหลักฐาน

4. ในระหว่างพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลสถานที่รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตโดยสม่ำเสมอ โดยเฉพาะโรงงานแปรรูปไม้อย่าให้มีการทำลายลวดหรือเชือกหรือโซ่ ที่ผูกมัดหรือล่ามเครื่องจักร เพื่อลักลอบแปรรูปไม้โดยเด็ดขาด

อนึ่ง การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เป็นการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า

“ข้อ 41 การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้ ฯลฯ

41.3 ฯลฯ เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้ดำเนินการตามมาตรา 61 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้ว ให้ส่งคณะเจ้าหน้าที่จำนวน 3 คน ไปดำเนินการดังนี้

41.3.1 สั่งให้คณะเจ้าหน้าที่ใช้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ ผูกมัดหรือล่ามเครื่องจักรประทับตราครั้งหรือตะกั่วเป็นเครื่องหมาย หรือให้คณะเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อลงในแผ่นกระดาษปิดเงื่อนที่ผูกมัดหรือเงื่อนต่อทุกแห่ง และหาวิธีป้องกันมิให้แผ่นกระดาษดังกล่าวชำรุดเสียหาย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เครื่องจักรใช้งานได้

41.3.2 ให้คณะเจ้าหน้าที่ตรวจจำนวนไม้ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ คงเหลือในวันสั่งพักใช้ใบอนุญาต พร้อมกับปิดยอดบัญชีไม้หรือสิ่งประดิษฐ์ ทุกเล่ม

การดำเนินการตามข้อ 41.3.1 และข้อ 41.3.2 ให้บันทึกรายละเอียดให้ชัดเจนไว้เป็นหลักฐาน และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลโดยสม่ำเสมอ”

5. ภายใน 30 วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ และให้จังหวัดส่งสำเนาคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตกับเอกสารประกอบเรื่องราวทั้งหมดไปให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ทราบ เพื่อพิจารณารายงานความเห็น

ว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ไปให้กรมป่าไม้ทราบเพื่อประมวลเรื่องรายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาสั่งการต่อไป

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ
หน้า 42-44

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ทราบ หน้า 45

ตัวอย่าง หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่รายงานความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ หน้า 46-47

อนึ่ง การดำเนินการตามข้อ 5 เป็นการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า

“ข้อ 42 การเพิกถอนใบอนุญาต

42.1 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ ภายใน 30 วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

42.2 เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ 42.1 หรือในรายที่กรมป่าไม้ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาว่าสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 หรือไม่ ฯลฯ”

จ. วิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต หรือก่อนครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ถือว่าผู้รับอนุญาตมีสิทธิตามใบอนุญาตนั้น ๆ อีกครั้ง อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องส่งคณะเจ้าหน้าที่ชุดใหม่จำนวน 3 คน (ต้องไม่ซ้ำกับเจ้าหน้าที่ชุดเดิมในข้อ จ.) ออกไปดำเนินการ ดังนี้

1. กรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ตรวจสอบการผูกมัดหรือการล่ามโซ่เครื่องจักรว่ามีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายหรือไม่ ประการใด

2. ตรวจสอบว่า ไม้ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ฯ ยังมีอยู่ครบตามที่คณะเจ้าหน้าที่ชุดแรกทำการตรวจสอบปิดยอดบัญชีไม้หรือไม่

3. การตรวจสอบตามข้อ 1 หากพบว่าถูกต้อง ให้แก้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ที่ผูกมัดหรือล่ามออกจากเครื่องจักร

4. การตรวจสอบตามข้อ 2 หากพบว่าถูกต้อง ให้เจ้าหน้าที่นำบัญชีไม้หรือสิ่งประดิษฐ์หลักฐานหนังสือกำกับไม้แปรรูป ทุกเล่ม ที่นำไปเก็บไว้ที่สำนักงานของคณะเจ้าหน้าที่ คัดให้ผู้นับอนุญาตเพื่อผู้นับอนุญาตจะได้ดำเนินการ ตามสิทธิในใบอนุญาตต่อไป

5. ให้บันทึกรายละเอียดการดำเนินการตามข้อ 1-4 อย่างชัดเจนไว้เป็นหลักฐาน

อนึ่ง การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เป็นการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่

13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า

“41.3.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต หรือเมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต ให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งคณะเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ จำนวน 3 คน ไปตรวจสอบการผูกมัดหรือการล่ามโซ่เครื่องจักรว่ามีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายหรือไม่ ประการใด ไม้ท่อนไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ ยังมีอยู่ครบตามที่คณะเจ้าหน้าที่ชุดแรกทำการตรวจสอบปิดยอดบัญชีไม้หรือไม่ แล้วบันทึกไว้เป็นหลักฐาน หากถูกต้องให้แก้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ที่ผูกมัดหรือล่ามออกจากเครื่องจักร เพื่อผู้นับอนุญาตจะได้ดำเนินการแปรรูปไม้ตามสิทธิในใบอนุญาตต่อไป”

ข. กรณีไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อมีเหตุว่าผู้นับอนุญาตกระทำความผิด ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีหนังสือแจ้งสิทธิไปให้ผู้นับอนุญาตอุทธรณ์กรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี จัดทำหนังสือโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนไปให้เจ้าหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือผู้นับอนุญาตอุทธรณ์กรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดีไม่ใช้สิทธิ หรือใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง พยานเอกสาร หลักฐาน หรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่ได้ออกไปทำการตรวจสอบ นำมาประกอบการพิจารณาว่า ข้อโต้แย้ง รายละเอียดเรื่องราวทั้งหมด มีเหตุผลความเป็นจริง รับฟังได้หรือไม่ ฐานการกระทำความผิดมีบทกำหนดโทษหนักหรือเบาอย่างไร แล้วรายงานเสนอผู้มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ต่างจังหวัด อธิบดีกรมป่าไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร) ให้ใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยสั่งการว่า จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือไม่ โดยให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ในท้องที่ต่างจังหวัด เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้รายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่อง ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เดิมตามระเบียบกรมป่าไม้) พิจารณาสั่งการ

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งกรมป่าไม้กรณีไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต หน้า 48-49

2. ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ถ้าอธิบดีกรมป่าไม้เห็นว่าไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ประมวลเรื่องรายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เดิมตามระเบียบกรมป่าไม้) พิจารณาสั่งการ

3. หากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เดิมตามระเบียบกรมป่าไม้) พิจารณาเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ทั้งในกรณีท้องที่ต่างจังหวัดและในกรณีกรุงเทพมหานคร ให้กรมป่าไม้ดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

การที่กรมป่าไม้จักออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามบัญชาของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เดิมตามระเบียบกรมป่าไม้) นั้น กรมป่าไม้ต้องดำเนินการ ดังนี้

3.1 ในท้องที่ต่างจังหวัด กรมป่าไม้ต้องทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดีทราบ โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ ตามความในบทที่ 1 ข้อ ค. 1)

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งจังหวัด กรณี รมว.ทส. ให้พักใช้ใบอนุญาต หน้า 50-51

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 52-53

เมื่อกรมป่าไม้ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิของผู้รับอนุญาตจากจังหวัดท้องที่ หรือผู้รับอนุญาตส่งหนังสือโต้แย้งสิทธิมาให้กรมป่าไม้โดยตรง ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว หรือผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดีไม่ใช้สิทธิ หรือใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูลประมวลเรื่องพร้อมทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตรายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ลงนามในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และหนังสือแจ้งจังหวัดท้องที่ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่ได้รับหนังสือแจ้งของกรมป่าไม้แล้วให้ส่งเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามความในบทที่ 1 ข้อ 6 แล้วแต่กรณี

3.2 ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาตจัดทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีรายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้พิจารณาลงนามในหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 54-55

เมื่อกรมป่าไม้ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิจากผู้รับอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว หรือผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดีไม่ใช้สิทธิ หรือใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต รวบรวมข้อมูล ประมวลเรื่องพร้อมทำคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตรายงานให้อธิบดีกรมป่าไม้ลงนามในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ลงนามในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วให้เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามความในบทที่ 1 ข้อ 6 แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ขั้นตอน วิธีดำเนินการในกรณีไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น เป็นการปฏิบัติตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า

“41.2 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้รายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่องให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาสั่งการ

สำหรับกรุงเทพมหานคร ถ้าอธิบดีกรมป่าไม้เห็นว่าไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ประมวลเรื่องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาสั่งการ

41.3 หากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้กรมป่าไม้ดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ฯลฯ”

สรุปตัวอย่าง หนังสือและคำสั่ง ในบทที่ 1

1. ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี กรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 21-22
2. ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี กรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 23-24
3. ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต” หน้า 25
4. ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 26-27
5. ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 28-29
6. ตัวอย่าง หนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 30-31
7. ตัวอย่าง หนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 32-33
8. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 34-35
9. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 36-37
10. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 38-39
11. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 40-41

12. ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ
หน้า 42-44
13. ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้สำนักจัดการ
ทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ทราบ หน้า 45
14. ตัวอย่าง หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่รายงานความเห็นกรณีเพิกถอน
ใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ หน้า 46-47
15. ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดรายงานกรมป่าไม้กรณีไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต หน้า 48-49
16. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งจังหวัด กรณี รมว.ทส. ให้พักใช้ใบอนุญาต หน้า
50-51
17. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า
52-53
18. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 54-55

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค



ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ)..

ศาลากลางจังหวัด

ถนน (ตัวย่อจังหวัด/รหัสไปรษณีย์)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม

เรียน ... (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี) ...

ด้วยจังหวัด ได้รับรายงานจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมจังหวัด ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย
..... ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า
[เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน
/ ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)] จึงเป็นการ
กระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน
.....ระวางโทษตามมาตรา
/ กระทำความผิดเนื่องจากการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา)]
คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน
ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

ด้วยเหตุที่ท่านถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น พระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออก
ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” ประกอบกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนพักใช้ใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น จังหวัด จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาของเจ้าหน้าที่ได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

โทร.

โทรสาร

(ให้จัดส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ)

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีกรณีจะออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ห้องที่กรุงเทพมหานคร





ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

2558

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม

เรียน ... (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี) ...

ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับรายงานจากสำนักการอนุญาตว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
 คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุ
 กิจกรรมตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย)
 ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน
 หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่
 เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า
 [เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน
 / ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)] จึงเป็นการ
 กระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน
ระวางโทษตามมาตรา
 / กระทำความผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน
 หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
 กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎกระทรวง ฉบับที่
 (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
 เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
 กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่
 (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
 เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา)]
 คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน
 ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

ด้วยเหตุที่ท่านถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น พระราชบัญญัติ
 ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออก

ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” ประกอบกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนพักใช้ใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น กรมป่าไม้ จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐาน แก่ข้อกล่าวหาของเจ้าหน้าที่ได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์ จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

(ให้จัดส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ)

ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต”

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16)*¹

คำสั่ง (ชื่อส่วนราชการหรือตำแหน่งของผู้มีอำนาจที่ออกคำสั่ง)*¹

ที่ (เลขที่ที่ออกคำสั่ง) / (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)*¹

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)*¹

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16) ข้อความ เหตุที่ออกคำสั่ง อำนาจที่ให้ออกคำสั่ง(ถ้ามี)*¹

ข้อความที่สั่ง วันใช้บังคับ*¹

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539*²

ม.37² (จัดให้มีเหตุผล ...) (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(พ.ร.บ.ป่าไม้ มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน) *³

ม.39*² (กำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็น) (1) การกำหนดให้สิทธิสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

ม.40*² (คำสั่งที่อาจอุทธรณ์ได้) ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์

(พ.ร.บ.ป่าไม้ มาตรา 62 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา 59 บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด) *³

ม.36*² (วันเดือนปีที่ทำคำสั่ง)

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25..... *²

(ลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง) *²

(ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง) *²

(.....) *²

ตำแหน่ง *²

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16) *¹

สั่ง ณ วันที่ ให้ลงตัวเลขของวันที่ ชื่อเต็มของเดือน และตัวเลขของปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง*¹

ลงชื่อ ให้ลงลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง และพิมพ์ชื่อเต็มของเจ้าของลายมือชื่อ ไว้ใต้ลายมือชื่อ*¹

ตำแหน่ง ให้ลงตำแหน่งของผู้ออกคำสั่ง*¹

ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค



คำสั่งจังหวัด

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยจังหวัด ได้รับรายงานจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมจังหวัด ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย
..... ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ ... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า
[เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน
/ ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)] จึงเป็นการ
กระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน
.....ระวางโทษตามมาตรา
/ กระทำความผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎกระทรวง ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา)]
คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน
ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

ด้วยเหตุถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น จังหวัด
ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 27 และมาตรา 30
โดยได้มีหนังสือ ลงวันที่ แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้
... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ... ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม และ

(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้* และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 จึงให้พักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เป็นเวลา วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป

อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 (27) การอุทธรณ์ เป็นเงิน 100 บาท

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

และ ฯลฯ ได้* กรณีผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้มีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ใช้ข้อความว่า และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ไม่ได้มีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ตัวอย่าง คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ท้องที่กรุงเทพมหานคร



คำสั่งกรมป่าไม้

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยกรมป่าไม้ ได้รับรายงานจากสำนักการอนุญาตว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
 คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุ
 กิจกรรมตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย)
 ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน
 หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่
 เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า
 [เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน
 / ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)] จึงเป็นการ
 กระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน
 ระวังโทษตามมาตรา
 / กระทำความผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน
 หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวังโทษตามมาตรา /
 กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่
 (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
 เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวังโทษตามมาตรา /
 กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่
 (พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
 เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวังโทษตามมาตรา)]
 คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวัน
 ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

ด้วยเหตุถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น กรมป่าไม้ได้ปฏิบัติ
 ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 27 และมาตรา 30 โดย
 ได้มีหนังสือ ลงวันที่ แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ ...
 (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ... ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม และ
 (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว
 แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้* และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 จึงให้พักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เป็นเวลา วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป

อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ทานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 (27) การอุทธรณ์ เป็นเงิน 100 บาท

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

และฯลฯ ได้* กรณีผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้มีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ใช้ข้อความว่า และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ไม่ได้มีหนังสือชี้แจงหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค



ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ)..

ศาลากลางจังหวัด

ถนน (ตัวย่อจังหวัด/รหัสไปรษณีย์)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน ... (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี) ...

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ).. ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งจังหวัด ... ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต
..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัด ได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ ... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ... ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมโดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวข้างต้น กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ ... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้ นั้น

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จังหวัด จึงให้พักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เป็นเวลา วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์

ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 (27) การอุทธรณ์ เป็นเงิน 100 บาท รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

จังหวัด ขอแจ้งให้ทราบว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 60 บัญญัติว่า เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อรับทราบคำสั่งและดำเนินการตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

โทร.

โทรสาร

หมายเหตุ ข้อความในวรรคที่หนึ่งส่วนท้าย

กรณีผู้ถูกสั่งพักมีหนังสือโต้แย้งภายในระยะกำหนดเวลา ให้ใช้ข้อความ “และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้”

กรณีผู้ถูกสั่งพักไม่ได้มีหนังสือโต้แย้ง ก็อาจใช้ข้อความว่า “และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ไม่ได้มีหนังสือส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด”

(ให้จัดส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ)

ตัวอย่าง หนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ห้องที่กรุงเทพมหานคร



61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ 10900

2558

เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน ... (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี) ...

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส 1024/..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต
..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง
ให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม โดยขอให้
ท่านทำหนังสือแจ้งภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) ... วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับดังกล่าว
ข้างต้น กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตาม
ใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย)
ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน
หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่
เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่
ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้ นั้น

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
กรมป่าไม้ จึงให้พักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่
เป็นเวลา วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่
..... เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต)
ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ท่านมีสิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอย
พหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับ
แต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์
ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่า

ด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 (27) การอุทธรณ์ เป็นเงิน 100 บาท รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งที่ส่งมาด้วยแล้ว

กรมป่าไม้ ขอแจ้งให้ทราบว่า พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 60 บัญญัติว่า เมื่อได้มีคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พักใช้ใบอนุญาตแล้ว ผู้รับอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น นับแต่วันทราบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ จนกว่าจะครบกำหนดเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรือจนกว่ารัฐมนตรีจะได้สั่งให้เพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อรับทราบคำสั่งและดำเนินการตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2561 4292-3 ต่อ 5202

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

หมายเหตุ ข้อความในวรรคที่หนึ่งส่วนท้าย

กรณีผู้ถูกสั่งพักมีหนังสือโต้แย้งภายในระยะกำหนดเวลา ให้ใช้ข้อความ “และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้”

กรณีผู้ถูกสั่งพักไม่ได้มีหนังสือโต้แย้ง ก็อาจใช้ข้อความว่า “และ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ไม่ได้มีหนังสือส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด”

(ให้จัดส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ)

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง)

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

เขียนที่ เลขที่ (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ ตำบล อำเภอ

จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. เจ้าหน้าที่จากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัด ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้
ใบอนุญาต ตามหนังสือศาลากลางจังหวัด ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ (เลขหนังสือ)
ลงวันที่ เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ
สกุลผู้รับอนุญาต) และคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน
พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) ...
แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้ง
พร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
(ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าโรงงาน หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น) เมื่อวันที่
เดือน พ.ศ. 25... พร้อมถ่ายรูปการทำการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้เป็น
หลักฐานด้วยแล้ว ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในครั้งนี้นับ (ระบุชื่อ-สกุล ซึ่งเป็นผู้อยู่ข้างเคียง
หรือเป็นพนักงาน รปภ.ของโรงงาน/สถานที่รับอนุญาต ฯ) อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและเห็นเหตุการณ์
ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ จึงแจ้งจุดประสงค์ของการดำเนินการให้ทราบเพื่อเป็นพยานบุคคลด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด

(

)

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด

(

)

ลงชื่อ

พยาน

(

)

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต**(ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง)****ท้องที่กรุงเทพมหานคร**

เขียนที่ เลขที่(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักงานอนุญาต
กรมป่าไม้ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ แขวง เขต
กรุงเทพมหานคร เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส 1602.4/ ... (เลขหนังสือ) ... ลงวันที่ เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้
ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) และคำสั่ง
กรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต
..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้)
.....

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
(ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าโรงงาน หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น) เมื่อวันที่
เดือน พ.ศ. 25... พร้อมถ่ายรูปการทำการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้เป็น
หลักฐานด้วยแล้ว ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในครั้งนี้นับ (ระบุชื่อ-สกุล ซึ่งเป็นผู้อยู่ข้างเคียง
หรือเป็นพนักงาน รปภ.ของโรงงาน/สถานที่รับอนุญาต ฯ) อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและเห็นเหตุการณ์
ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ จึงแจ้งจุดประสงค์ของการดำเนินการให้ทราบเพื่อเป็นพยานบุคคลด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้

(

) สำนักงานอนุญาต กรมป่าไม้

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้

(

) สำนักงานอนุญาต กรมป่าไม้

ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้
(	) สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้
ลงชื่อ	พยาน
(	)

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70)

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

เขียนที่ เลขที่ .(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน
หมู่ที่ ตำบล อำเภอ

จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด , เจ้าพนักงานตำรวจ สภอ.
และปลัดอำเภอ หรือ *¹ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการ
ตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ
..... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ (ระบุที่ตั้งตาม
ใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามหนังสือ
ศาลากลางจังหวัด ที่ (ตัวย่อจังหวัด)/ (เลขหนังสือ) ลงวันที่
เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต
ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) และคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่
เดือน พ.ศ. 25..... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต .. (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุล
ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ... แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจ
ให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
[ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
..... หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น] เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. 25... ต่อหน้า
เจ้าพนักงานตำรวจ สภอ. และปลัดอำเภอ หรือ *¹ ซึ่งได้
มาร่วมดำเนินการในครั้งนี้ด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด

()

ลงชื่อ เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด

()

ลงชื่อ เจ้าพนักงานตำรวจ สภอ.

(	)
ลงชื่อ	ปลัดอำเภอ
(	)
ลงชื่อ	กำนันตำบล
(	)
ลงชื่อ	พยาน
(	)

หมายเหตุ *¹ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70 กำหนดไว้ คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70)

ท้องที่กรุงเทพมหานคร

เขียนที่ เลขที่ .(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. คณะเจ้าหน้าที่ที่ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาต
อุตสาหกรรมไม้ สำนักงานอนุญาต กรมป่าไม้ , เจ้าพนักงานตำรวจ สน. และ
หรือ *¹ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่ง
ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่
แขวง เขต กรุงเทพมหานคร เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่ง
พักใช้ใบอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามหนังสือกรมป่าไม้
ที่ ทส 1602.4/ (เลขหนังสือ) .ไป ลงวันที่ เรื่อง แจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
(ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต) และคำสั่ง
กรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต
..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต)
แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตรับทราบหนังสือ
แจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
[ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
..... หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น] เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. 25... ต่อหน้า
เจ้าพนักงานตำรวจ สน. และ หรือ *¹ ซึ่งได้มาร่วมดำเนินการ
ในครั้งนี้ด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้

(

) สำนักงานอนุญาต กรมป่าไม้

ลงชื่อ

เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้

(

) สำนักงานอนุญาต กรมป่าไม้

ลงชื่อ

เจ้าพนักงานตำรวจ สน.

(

)

ลงชื่อ

เจ้าพนักงานปกครองเขต

(

)

ลงชื่อ

กำนันแขวง

(

)

ลงชื่อ

พยาน

(

)

หมายเหตุ *¹ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70 กำหนดไว้ คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ



ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ)..

ศาลากลางจังหวัด

ถนน (ตัวย่อจังหวัด/รหัสไปรษณีย์)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งจังหวัด ... ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต

..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน แผ่น

ด้วยจังหวัด ได้รับรายงานจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมจังหวัด ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย

..... ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)

(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)

ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ

จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่

ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า

[เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน / ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)]

จึงเป็นการกระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน

.....ระวางโทษตามมาตรา

/ กระทำความผิดเนื่องจากการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน

หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /

กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่

(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ

เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /

กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่

(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ

เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา)]

คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน

ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

จังหวัด ได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ ... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ... ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ตามหนังสือจังหวัด

ที่ .. (ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ) .. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. เรื่อง ขอให้โต้แย้ง

และแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม ต่อมา (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่

..... ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมให้จังหวัด ทราบแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐาน

ไม่อาจรับฟังได้*¹ ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จังหวัด จึงได้มีคำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ วันที่ เป็นเวลา วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภท ใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และจังหวัด ได้แจ้งคำสั่งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ตามมาตรา 61 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พร้อมสั่งคณะเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการตามข้อ 41.3 ของระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต แล้ว

อนึ่ง จากการกระทำความผิดของผู้รับอนุญาตรายนี้ จังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและการครองชีพ เป็นต้น) เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงพิจารณาดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป*²

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

โทร.

โทรสาร

สำเนาส่ง ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ... (....)

หมายเหตุ ข้อความในย่อหน้าที่สอง *¹

กรณีผู้ถูกสั่งพักมีหนังสือโต้แย้งภายในระยะกำหนดเวลา ให้ใช้ข้อความ “ต่อมา (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมแล้ว แต่ปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่อาจรับฟังได้”

กรณีผู้ถูกสั่งพักไม่ได้มีหนังสือโต้แย้ง ก็อาจใช้ข้อความว่า “ต่อมา..... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ไม่ได้มีหนังสือส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด”

*² กรณีจังหวัดเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ใช้ข้อความนี้

กรณีจังหวัดเห็นว่า สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต อาจใช้ข้อความ “เป็นการกระทำผิดโดย..... (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยเจตนา, ฐานความผิดมีระวางโทษสูง, มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาลและนโยบายกรมป่าไม้ต้องการควบคุมหรือลดจำนวนโรงงาน เป็นต้น) ดังนั้น จังหวัดมีความเห็นว่าสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ของผู้รับอนุญาตรายนี้ต่อไป”

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งความเห็น

กรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ทราบ



ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ)..

ศาลากลางจังหวัด

ถนน (ตัวย่อจังหวัด/รหัสไปรษณีย์)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ... (....)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาหนังสือจังหวัด ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ).. ลงวันที่

เรื่อง

2. สำเนาคำสั่งจังหวัด ... ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต

..... (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน แผ่น

จังหวัด ขอส่งสำเนาหนังสือ ที่ (ตัวย่อจังหวัด)/ (เลขหนังสือ)

ลงวันที่ เรื่อง พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน แผ่น

มาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

โทร.

โทรสาร

ตัวอย่าง หนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่**รายงานความเห็นกรณีเพิกถอนใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ****บันทึกข้อความ**

ส่วนราชการ ..สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ..(....) ส่วนป้องกันรักษาป่าและความคุมไฟป่า โทร.....

ที่ ..ทส...../..... วันที่.....

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต..... (ประเภทใบอนุญาต)..... ราย..... (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต).....

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ด้วยสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ (.....) ได้รับหนังสือจังหวัด
 ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ).. ลงวันที่ เรื่อง
 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง กรณีคณะเจ้าหน้าที่ได้
 เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
 (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
 ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
 จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่
 ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่ากระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จึงได้มี
 คำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาต เป็นเวลา วัน

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ (.....) ขอเรียนว่า ได้ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปดำเนินการ
 แล้ว รายละเอียดปรากฏตามบันทึกการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ แนบมาพร้อมนี้
 สำนักฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า .. ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผล
 สนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและ
 การครองชีพ เป็นต้น) เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็น
 ประการใดแล้วจึงพิจารณาดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป*¹

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ... (....)

*1 กรณีสำนักฯ เห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ใช้ข้อความนี้

กรณีสำนักฯ เห็นว่า สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต อาจใช้ข้อความ “เป็นการกระทำผิด
 โดย..... (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยเจตนา, ฐานความผิดมีระวางโทษสูง,
 มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาลและนโยบายกรมป่าไม้ต้องการควบคุมหรือลดจำนวนโรงงาน
 เป็นต้น) ดังนั้น สำนักฯ มีความเห็นว่าสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ของผู้รับอนุญาตรายนี้ต่อไป”

ตัวอย่าง หนังสือจังหวัดแจ้งกรมป่าไม้กรณีไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต

ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ)..



ศาลากลางจังหวัด

ถนน (ตัวย่อจังหวัด/รหัสไปรษณีย์)

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกการตรวจสอบ (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน แผ่น

ด้วยจังหวัด ได้รับรายงานจากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมจังหวัด ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย
..... ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า

[เหตุอันกระทำความผิด พยานเอกสาร(บัญชี / หนังสือกำกับ / ใบเบิกทาง / สป.15) วัตถุพยาน (ไม้ท่อน
/ ไม้แปรรูป / สิ่งประดิษฐ์ฯ)] จึงเป็นการ
กระทำความผิด ... [(พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน

.....ระวางโทษตามมาตรา
/ กระทำความผิดเนื่องจากการอนุญาต ฐาน เป็นการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา /
กระทำความผิดฐาน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่
(พ.ศ.) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วย ข้อ
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ระวางโทษตามมาตรา)]

คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวัน
ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่

จังหวัด ได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ ... (ชื่อ-สกุล
ผู้รับอนุญาต) ... ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ตามหนังสือจังหวัด
ที่ .. (ตัวย่อจังหวัด)/ ... (เลขหนังสือ) .. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. เรื่อง ขอให้โต้แย้ง
และแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม ต่อมา (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่
..... ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมให้จังหวัดทราบและพิจารณาแล้วปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและ
พยานหลักฐานสามารถรับฟังได้

ดังนั้น จากการกระทำความผิดของผู้รับอนุญาตรายนี้ จังหวัดได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า
ยังไม่สมควรสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น
กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและการครองชีพ เป็นต้น)
..... จึงเห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้ว
จึงจะพิจารณาดำเนินการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

โทร.

โทรสาร

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งจังหวัด กรณี รมว.ทส. ให้พักใช้ใบอนุญาต



ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

25....

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส 1602.4/ ลงวันที่

เรื่องขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ จังหวัดจึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ต่อมา (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ได้มีหนังสือลงวันที่ ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมให้จังหวัดทราบ และพิจารณาแล้วปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานสามารถรับฟังได้ จังหวัดจึงแจ้งกรมป่าไม้ ทราบว่า การกระทำของผู้รับอนุญาตดังกล่าวข้างต้นจังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและการครองชีพ เป็นต้น) เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงจะพิจารณาดำเนินการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราวประกอบกับความเห็นของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ แล้วประมวลเรื่องราวงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาสั่งการแล้ว ปรากฏว่า ท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโปรดมีบัญชาสั่งการให้พักใช้ใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตรายนี้ เป็นเวลา วัน ดังนั้น กรมป่าไม้จึงขอให้จังหวัดโปรดสั่งเจ้าหน้าที่นำหนังสือแจ้งสิทธิเรื่องให้พักใช้ใบอนุญาต ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ไปส่งให้ผู้รับอนุญาตทราบ โดยให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งสิทธิคุณกรณีไว้เป็นหลักฐานด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ผลเป็นประการใดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

สำเนาส่ง ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ (.....)

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งสิทธิคูกรณี



ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม

เรียน (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี)

ด้วยกรมป่าไม้ได้รับหนังสือจังหวัด แจ้งว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ จังหวัดจึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ซึ่งท่านได้มีหนังสือส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมให้จังหวัดทราบและพิจารณาแล้วปรากฏว่า ข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานสามารถรับฟังได้ จังหวัดจึงแจ้งกรมป่าไม้ทราบว่า การกระทำความผิดกล่าวข้างต้นจังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและการครองชีพ เป็นต้น) เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงจะพิจารณาดำเนินการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราวประกอบกับความเห็นของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ท้องที่ แล้วประมวลเรื่องราวงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาสั่งการแล้ว ปรากฏว่า ท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโปรดมีบัญชาสั่งการให้พักใช้ใบอนุญาตของท่าน เป็นเวลา วัน

ด้วยเหตุที่ท่านถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” และระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า “41.2 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้รายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่องให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาสั่งการ ฯลฯ 41.3 หากกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้กรมป่าไม้ดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ฯลฯ” ประกอบกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนพักใช้ใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น กรมป่าไม้จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐาน แก่ข้อกล่าวหาของเจ้าหน้าที่ได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งกรมป่าไม้ (เลขที่ 61 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม.10900) ภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

ตัวอย่างหนังสือ กรมป่าไม้แจ้งสิทธิคู่กรณี



ท้องที่กรุงเทพมหานคร

ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม

เรียน (ผู้รับอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ซึ่งถูกกล่าวโทษดำเนินคดี)

ด้วยกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากสำนักงานการอนุญาตแจ้งว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์สินที่ ลงวันที่ ทางราชการจึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้โต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ซึ่งท่านได้มีหนังสือส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติมให้กรมป่าไม้ทราบและพิจารณาแล้วปรากฏว่า ข้อโต้แย้ง และพยานหลักฐานสามารถรับฟังได้ กรมป่าไม้มีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต เพราะ (ยกเหตุผลสนับสนุนความเห็น เช่น กระทำผิดโดยขาดเจตนา, ฐานความผิดมีโทษสถานเบา, ด้านคุณธรรมและการครองชีพ เป็นต้น) เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงจะพิจารณาดำเนินการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาตต่อไป

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราวแล้วประมวลเรื่องรายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาสั่งการแล้ว ปรากฏว่า ท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโปรดมีบัญชาสั่งการให้พักใช้ใบอนุญาตของท่าน เป็นเวลา วัน

ด้วยเหตุที่ท่านถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 59 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน” และระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า “41.2 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้รายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่องให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาสั่งการ ฯลฯ 41.3 หาก

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้กรมป่าไม้ดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ฯลฯ” ประกอบกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนพักใช้ใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น กรมป่าไม้จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐาน แก่ข้อกล่าวหาของเจ้าหน้าที่ได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งกรมป่าไม้ (เลขที่ 61 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม.10900) ภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2561 4292-3 ต่อ 5202

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

บทที่ 2

คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

การเพิกถอนใบอนุญาตว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ มีสาเหตุจากอะไร ผู้ใดมีอำนาจในการเพิกถอน การเตรียมการและการดำเนินการออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร หลังจากเพิกถอนใบอนุญาตแล้วเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง จะกล่าวรายละเอียดต่อไปในบทนี้

ก. สาเหตุของการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต มีระเบียบ ข้อกำหนด และบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

“มาตรา 61 ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปราบกฏแก่งรัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกล หรือผู้กระทำการแทนนิติบุคคลผู้รับอนุญาต ไม่มีลักษณะตามมาตรา 49 (1) หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 49 (2) (3) หรือ (4) แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น มาตรา 61 วรรคแรก ให้อำนาจรัฐมนตรี (ปัจจุบันหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ที่จะใช้ดุลพินิจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควร ก่อนที่รัฐมนตรีจะใช้ดุลพินิจจะต้องปรากฏเหตุ คือรัฐมนตรีรู้เห็นเอง (ความปรากฏแก่รัฐมนตรี) อาจรู้จากการไปตรวจราชการหรือมีคนมาฟ้องร้อง (มีหลักฐานเชื่อถือได้) ว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ หรือรัฐมนตรีได้ทราบว่ามี การฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ (เหตุสั่งพักตามมาตรา 59) เป็นประการแรก ประการต่อมา เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ต้องรายงานตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเพื่อให้รัฐมนตรีใช้ดุลพินิจ **ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่รายงานควรถือว่าบกพร่องต่อหน้าที่**

สำหรับมาตรา 61 วรรคสอง มุ่งลงโทษโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรโดยเฉพาะ กล่าวคือ ถ้าผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา 49 คือ ไม่เป็นเจ้าของหรือเคยต้องโทษจำคุก หรือเป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงาน กฎหมายบังคับให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะใช้ดุลพินิจไม่สั่งเพิกถอนไม่ได้ เพราะกฎหมายบัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

2. ข้อกำหนดฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2532) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ กำหนดว่า

ข้อ 4 ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรขึ้นใหม่ ต้องก่อสร้างโรงงานและติดตั้งเครื่องจักรให้ดำเนินการแปรรูปไม้ได้ภายในกำหนดสองปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นซึ่งผู้รับอนุญาตร้องขอเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ก่อนระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง อธิบดีกรมป่าไม้จะอนุญาตให้ยืดเวลาต่อไปอีกได้ไม่เกินสองปี หากไม่สามารถดำเนินการแปรรูปไม้ภายในระยะเวลาดังกล่าวให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตให้ย้ายสถานที่ตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร หรือผู้รับโอนใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรด้วย

ข้อ 6 ผู้รับอนุญาตต้องควบคุมดูแลการดำเนินการของโรงงานแปรรูปไม้ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขแห่งบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ หากปรากฏว่ามีไม้ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้อยู่ในบริเวณโรงงาน ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอน

ข้อ 13 ถ้าผู้รับอนุญาตมีสถานที่รวมหมอนไม้ซึ่งตนเป็นผู้รับอนุญาตทำเอง หรือรับโอนมาจากผู้อื่นไว้ในนอกบริเวณอาณาเขตโรงงานตามข้อ 12 ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตให้ใช้สถานที่นั้นเป็นที่ยรวมหมอนไม้ก่อน

ผู้รับอนุญาตต้องจัดทำหลักเขตและแผ่นป้ายแสดงชื่อผู้รับอนุญาต ณ สถานที่รวมหมอนไม้ดังกล่าว

ผู้รับอนุญาตต้องรับผิดชอบดูแลไม้ที่มีไม้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ว่าด้วยการป่าไม้ อยู่ในเขตที่ยรวมหมอนไม้ดังกล่าว

หากฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาต

หากฝ่าฝืนวรรคสาม ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตและเพิกถอนใบอนุญาต

3. ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต กำหนดว่า

“41.3.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) สั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต หรือเมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต ให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งคณะเจ้าหน้าที่ชุดใหม่จำนวน 3 คน ไปตรวจสอบการผูกมัดหรือการล่ามโซ่เครื่องจักรว่ามีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายหรือไม่ ประการใด ไม้ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ฯ ยังมีอยู่ครบตามที่คณะเจ้าหน้าที่ชุดแรกทำการตรวจสอบปิดยอดบัญชีไม้หรือไม่ แล้วบันทึกไว้เป็นหลักฐาน หากถูกต้องให้แก้หวดหรือเชือกหรือโซ่ที่ผูกมัดหรือล่ามออกจากเครื่องจักร เพื่อผู้รับอนุญาตจะได้ดำเนินการแปรรูปไม้ตามสิทธิในใบอนุญาตต่อไป

ในกรณีปรากฏว่า มีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายหวดหรือเชือกหรือโซ่ ให้คณะเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดสิ่งที่ตรวจพบ แล้วแจ้งความกล่าวโทษดำเนินคดีตามความผิดแก่กรณี และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่กล่าวโทษดำเนินคดี แล้วให้กรมป่าไม้รายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้พิจารณารายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) พิจารณาสั่งการ

ข้อ 42 การเพิกถอนใบอนุญาต

42.1 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ ภายใน 30 วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

42.2 เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ 42.1 หรือในรายที่กรมป่าไม้ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) เพื่อพิจารณาว่า สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 หรือไม่

42.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) สั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วให้จังหวัดแจ้งผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ แล้วเรียกใบอนุญาตคืนมาติดไว้กับต้นข้าวเป็นหลักฐาน

ในกรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้าไม้แปรรูป ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ ที่ยังไม่ได้ใช้มาทำลาย พร้อมกับหมายเหตุไว้ในต้นข้าวและในทะเบียนเป็นหลักฐานด้วยว่า ได้ทำลายหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เล่มที่ใดตั้งแต่ฉบับใดถึงฉบับใด การทำลายหนังสือกำกับ ให้ใช้วิธีเจาะโดยไม่ให้สังเกตจากต้นข้าว

สรุป สาเหตุของการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรวม 6 ประการ คือ

1) เมื่อรัฐมนตรีรู้เห็นเอง (ความปรากฏแก่รัฐมนตรี) เช่น จากการไปตรวจราชการหรือมีคนมาฟ้องร้องหรือรัฐมนตรีได้ทราบว่ามี การฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้(เหตุสั่งพักตามมาตรา 59) หรือทราบจากการรายงานของเจ้าหน้าที่ รัฐมนตรีจึงใช้ดุลพินิจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต โดยไม่จำเป็นต้องมีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนแต่ประการใด

2) เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่มีคุณสมบัติตามมาตรา 49 คือ ไม่เป็นเจ้าของ หรือเคยต้องโทษจำคุก หรือเป็นบุคคลล้มละลาย หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานกฎหมายบังคับ “ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

3) เมื่อตรวจสอบพบว่าการผูกมัดหรือการล่ามโซ่เครื่องจักรโรงงานซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายลวดหรือเชือกหรือโซ่ ในท้องที่ต่างจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานกรมป่าไม้ แล้วให้กรมป่าไม้รายงานรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับในท้องที่กรุงเทพมหานครให้กรมป่าไม้รายงานรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

4) เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรขึ้นใหม่ หรือผู้รับอนุญาตให้ย้ายสถานที่ตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร หรือผู้รับโอนใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่ก่อสร้างโรงงานและติดตั้งเครื่องจักรให้ดำเนินการแปรรูปไม้ได้ภายในกำหนดสองปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต

5) เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้, ทำการแปรรูปไม้และโรงค้าไม้แปรรูป มีไม้ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้อยู่ในบริเวณสถานที่รับอนุญาต

6) เมื่อผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้และทำการแปรรูปไม้ มีไม้ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้อยู่ในบริเวณสถานที่รวมหมอนไม้ที่ได้รับอนุญาต

ข. ผู้มีอำนาจในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

การเพิกถอนใบอนุญาตเป็นโทษทางปกครองประการหนึ่ง มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่า

“มาตรา 61 ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรกล หรือผู้กระทำการแทนนิติบุคคลผู้รับอนุญาต ไม่มีลักษณะตามมาตรา 49 (1) หรือเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 49 (2) (3) หรือ (4) แล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

ตามบัญญัติดังกล่าวข้างต้นว่า “ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” หมายความว่า ให้ “รัฐมนตรี” เป็นผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทั้งหลายที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ได้ เมื่อเห็นสมควร จึงหมายถึงอำนาจในการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาตเป็นดุลพินิจที่ไม่ผูกพันของ รัฐมนตรี และรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติป่าไม้ในปัจจุบันคือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ค. การเตรียมการและการดำเนินการออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

“คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต” ถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เพราะเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างทางราชการและผู้รับอนุญาต ในอันที่จะระงับ หรือมีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้รับอนุญาตเป็นการถาวร และอำนาจในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นเป็นอำนาจของ “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” เป็นผู้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแต่เพียงผู้เดียว ดังนั้น เมื่อมีเหตุให้เพิกถอนใบอนุญาตปรากฏตามข้อ ก. ในท้องที่ต่างจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นสมควรเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ และในท้องที่กรุงเทพมหานครอธิบดีกรมป่าไม้มีความเห็นสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งสองกรณีเจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้ จะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ข้อ 42 ดังกล่าวมาแล้วในข้อ ก. 3. และต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ด้วย โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวง

เนื่องจากการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง การสั่งเพิกถอนหรือสั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาตเป็นดุลพินิจที่ไม่ผูกพันของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ

รัฐมนตรีจะใช้อำนาจได้เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะประมวลเรื่อง รายงานเมื่อปรากฏเหตุการณ์ ดังต่อไปนี้

1.1 ในท้องที่ต่างจังหวัดเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้วให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบพร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ ภายใน 30 วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

1.2 ในท้องที่กรุงเทพมหานครเมื่อกรมป่าไม้ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว

1.3 เมื่อมีสาเหตุแห่งการเพิกถอนใบอนุญาต ดังกล่าวมาในข้อ ก. สรุป สาเหตุของการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตฯ ว่า ข้อ 1) เมื่อรัฐมนตรีรู้เห็นเอง (ความปรากฏแก่รัฐมนตรี) ฯ หรือข้อ ก. 2) – 4) และกรมป่าไม้ทราบสาเหตุนั้นไม่ว่าจะโดยวิธีใด

กรณีตามข้อ 1.1 เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดแล้ว หรือกรณีตามข้อ 1.2 และข้อ 1.3 ให้กรมป่าไม้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ดุลพินิจสั่งการว่า “ให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่เพิกถอนใบอนุญาต” ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กรณีสั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาต ก็ไม่ก่อให้เกิดคำสั่งทางปกครอง แต่หาก “สั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต” จะเกิดคำสั่งทางปกครองขึ้นทันที พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องดำเนินการพิจารณาทางปกครอง คือเตรียมการและดำเนินการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองในข้อ 2 ต่อไป

2. การจัดทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใช้ดุลพินิจสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาต ก่อนรัฐมนตรีจะออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องจัดทำหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบ โดยปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

2.1) เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

2.2) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27)

2.3) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี (มาตรา 28)

2.4) เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งมีอำนาจพิจารณาหลักฐาน โดยแสวงหา รับฟัง ข้อข้อเท็จจริง ให้ส่งเอกสาร ตรวจสอบสถานที่ (ม.29)

ดังนั้น กรมป่าไม้ต้องร่าง “หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี” เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งลงนามก่อน หนังสือดังกล่าวนี้จะแจ้งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบถึง สิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

กรณีมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 27) เพื่อให้คู่กรณี (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเพิ่มเติมได้ (มาตรา 29 มาตรา 30) โดยกำหนดเวลาให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนในเวลาอันสมควร

ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 72-73

ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 74-75

3. วิธีการแจ้ง“หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี” ให้ให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบ

เมื่อรัฐมนตรีลงนามใน“หนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี”แล้ว ให้กรมป่าไม้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ในท้องที่ต่างจังหวัด ให้กรมป่าไม้ส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ ตามความในพที่ 1 ข้อ ค. 2) คือ

3.1.1) จัดส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบ ไปยังภูมิลำเนาของผู้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้รับอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ ซึ่งเป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวกที่สุด หรือ

3.1.2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไปส่งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามควรแก่กรณี คือ

3.1.2.1) กรณีผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอยู่และยอมรับหนังสือให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไว้เป็นหลักฐานด้วย จึงถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

3.1.2.2) กรณีผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอยู่แต่ไม่ยอมรับหนังสือ หากได้วางหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี หรือปิดหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณี ไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาต ต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

3.1.2.3) กรณีผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่อยู่ ให้ส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่รับอนุญาตและให้บุคคลนั้นลงนามไว้เป็นหลักฐาน หรือปิดหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

อนึ่ง เจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยาน ตามข้อ 3.1.2.2) และข้อ 3.1.2.3) กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้ส่งหนังสือรัฐมนตรีให้จังหวัดทราบ ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 76-77

3.2 ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาตส่งหนังสือแจ้งสิทธิคู่กรณีแจ้งผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบโดยดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 3.1.1) หรือ ข้อ 3.1.2) ดังกล่าวข้างต้น

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งหนังสือรัฐมนตรีให้ผู้รับอนุญาตทราบ ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 78-79

4. การตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหา รับฟัง ขอเอกสารเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า “มาตรา 28 ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี” ดังนั้น ในการเตรียมการและการดำเนินการออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เจ้าหน้าที่ผู้จัดทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริง แสวงหา รับฟัง ขอเอกสารเพิ่มเติมได้ ตามที่เห็นสมควร แล้วนำผลมาประกอบการพิจารณาร่วมกับข้อมูลเดิมและข้อมูลจากการรับฟังคำโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามข้อ 5 ต่อไป

5. การรับฟังและพิจารณาข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานของคู่กรณี

5.1 ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

เมื่อกรมป่าไม้ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิของผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากจังหวัดท้องที่ หรือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตส่งหนังสือโต้แย้งสิทธิมาให้ กรมป่าไม้โดยตรง ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว หรือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่ใช้สิทธิ หรือใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล พยานเอกสารหรือหลักฐาน หรือข้อเท็จจริงจากการออกไปตรวจสอบตามข้อ ๓) เพิ่มเติม แล้วประมวลเรื่องราวทั้งหมดและพิจารณาว่ามีเหตุผล ความเป็นจริง รับฟังได้หรือไม่ สมควรพิจารณาออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

รายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบเพื่อใช้ดุลพินิจสั่งการว่า **“ให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่เพิกถอนใบอนุญาต”** ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

5.1.1) กรณีมีความเห็นว่า ข้อมูล พยานเอกสาร หลักฐาน ข้อเท็จจริงและหนังสือโต้แย้งสิทธิ มีเหตุผลรับฟังได้ และไม่สมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการประมวลเรื่องรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ดุลพินิจสั่งการว่า **“ให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่เพิกถอนใบอนุญาต”** ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 อีกครั้งหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีบัญชาอย่างไร จึงพิจารณาดำเนินการต่อไป

5.1.1.1) ในกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีบัญชาสั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาต ก็ไม่ก่อให้เกิดคำสั่งทางปกครอง

5.1.1.2 ในกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีบัญชาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ 5.1.2

5.1.2) กรณีมีความเห็นว่า ข้อมูล พยานเอกสาร หลักฐาน ข้อเท็จจริงและหนังสือโต้แย้งสิทธิ ไม่มีเหตุผล รับฟังไม่ได้ และสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการประมวลเรื่องรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสั่งการว่า **“ให้เพิกถอนใบอนุญาต”** ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พร้อมจัดทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (รายละเอียดตามข้อ 6) เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนาม จากนั้นกรมป่าไม้ต้องมีหนังสือส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้จังหวัดท้องที่ทราบ และเมื่อจังหวัดท้องที่ได้รับหนังสือกรมป่าไม้แล้ว ให้จัดทำหนังสือแจ้ง (รายละเอียดตามข้อ 7) พร้อมส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบต่อไป

5.2 ท้องที่กรุงเทพมหานคร

เมื่อกรมป่าไม้ได้รับหนังสือโต้แย้งสิทธิของผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว หรือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่ใช้สิทธิ หรือใช้สิทธิเกินระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต รวบรวมข้อมูล พยานเอกสารหรือหลักฐาน หรือข้อเท็จจริงจากการออกไปตรวจสอบตามข้อ ๓) เพิ่มเติม แล้วประมวลเรื่องราวทั้งหมดและพิจารณาว่า มีเหตุผล ความเป็นจริง รับฟังได้หรือไม่ สมควรพิจารณาออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ อย่างไร รายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบ เพื่อใช้ดุลพินิจสั่งการว่า **“ให้เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่เพิกถอนใบอนุญาต”** ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484

5.2.1) กรณีมีความเห็นว่า ข้อมูล พยานเอกสาร หลักฐาน ข้อเท็จจริงและหนังสือโต้แย้งสิทธิ มีเหตุผลรับฟังได้ และไม่สมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ 5.1.1

5.2.1) กรณีมีความเห็นว่า ข้อมูล พยานเอกสาร หลักฐาน ข้อเท็จจริงและหนังสือโต้แย้งสิทธิ ไม่มีเหตุผล รับฟังไม่ได้ และสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ 5.1.2 จากนั้นให้จัดทำหนังสือแจ้ง(รายละเอียดตามข้อ 7) พร้อมส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบต่อไป

6. การจัดทำคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

6.1 คำสั่งเพิกถอน ต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่

6.1.1 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

มาตรา 61 ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้ (วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

(มาตรา ๖๑ ทวิ บัญญัติขึ้นโดย พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๒๕)

ดังนั้น ตามกฎหมายป่าไม้ การสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีต้องทำเป็นคำสั่ง ซึ่งรัฐมนตรีจะมอบหมายให้อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัดออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแทนได้ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ปรากฏข้อความในคำสั่งว่า ได้รับมอบหมายอำนาจจากรัฐมนตรี ตามหนังสือลงวันที่ เดือน ปีใด

6.1.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 มาตรา 34 บัญญัติว่า

“มาตรา 34 คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้”

จากบทบัญญัติของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวข้างต้น **“การสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”** ต้องทำเป็นหนังสือในรูปแบบของคำสั่ง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.252๖

6.2 รูปแบบสาระสำคัญ สิทธิการอุทธรณ์และฟ้องคดีปกครอง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

6.2.1 ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

6.2.1.1 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.252๖ ข้อ 16 กำหนดรูปแบบคำสั่งตามแบบที่ 4 ท้ายระเบียบ และให้กรอกรายละเอียด คำสั่ง ที่ เรื่อง ข้อความ สั่ง ณ วันที่ลงชื่อและตำแหน่ง ดังกล่าวมาแล้วในข้อ 5.3.1.1 (ดูรายละเอียดในหน้าที่ 8)

6.2.1.2 พระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.253๙ มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 39 มาตรา 40 มาตรา 44 และมาตรา 45 วรรคสาม บัญญัติเกี่ยวกับรายละเอียด สารสำคัญและสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งมีรายละเอียดเช่นเดียวกับคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ดังกล่าวมาแล้วในข้อ 5.3.1.2 (ดูรายละเอียดในหน้าที่ 8-11)

6.3.1.3 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง (ดูรายละเอียดในภาคผนวก)

6.3.1.4 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับรูปแบบสารสำคัญและสิทธิการอุทธรณ์ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ไว้แต่อย่างใด

6.2.2 สิทธิการอุทธรณ์ และฟ้องคดีปกครอง

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติว่า มาตรา 50 วรรคหนึ่ง “คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่งระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย” มาตรา 46 “คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง” มาตรา 47 “การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น” มาตรา 49 “การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีฯ”

ดังนั้น เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คู่กรณีคือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว แต่สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามที่กล่าวมาในวรรคก่อน ดังนั้นในวรรคท้ายของคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องระบุข้อความดังนี้

“อนึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับ

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อผู้ใดได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง ”

6.2.3 สรุป รูปแบบ สารสำคัญในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อประมวลรายละเอียดซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.252๖ ข้อ 16 บทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.253๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แล้ว จะได้รูปแบบของ “คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต” ปรากฏรายละเอียดในหน้า 80

ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต” หน้า 80

ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 81-82

ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 83-84

7. วิธีการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

การแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต สามารถดำเนินการได้หลาย ๆ วิธี ตามบทบัญญัติของกฎหมายจำนวน 2 ฉบับ บัญญัติไว้ ดังนี้

7.1 พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า

มาตรา ๖๑ ทวิ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดคำสั่งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต หรือที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีนี้แล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบคำสั่งนั้นตั้งแต่วันปิดคำสั่ง

(มาตรา ๖๑ ทวิ บัญญัติขึ้นโดย พ.ร.บ. ป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๒๕)

จากบทบัญญัติของกฎหมายป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนามในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้ว ต่อไปเป็นขั้นตอนและวิธีการของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะจัดการให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต รับทราบคำสั่ง ตามบทบัญญัติมาตรา 61 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โดยดำเนินการดังนี้

7.1.1 ในท้องที่ต่างจังหวัด ให้กรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยเลือกวิธีดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่งตามควรแก่กรณี คือ

(1) จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ ไปยังภูมิลำเนาของผู้รับอนุญาตซึ่งถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ

(2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตลงชื่อรับทราบ หนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐานด้วย

(3) ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่ต่อไปนี้.-

(3.1) สถานที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามใบอนุญาต เช่น สถานที่ตั้งบริษัทที่ตั้งโรงงานหรือสถานที่รับอนุญาต หรือ

(3.2) ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่อยู่ (หมายถึงที่พักอาศัย อาจเป็นบ้านของตนเองหรือบ้านเช่าก็ได้) ของผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปิดคำสั่ง ต้องจัดทำบันทึกการปิดคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน โดยมีสาระสำคัญว่า ได้ปิดไว้ ณ ที่ใด เมื่อวันเวลาใด หากมีพยานบุคคลข้างเคียงอยู่ด้วยก็ให้ลงนามไว้เป็นหลักฐานในฐานะพยานบุคคล พร้อมถ่ายรูปสถานที่และคำสั่งที่ปิดไว้เป็นหลักฐานด้วย เมื่อได้ปิดคำสั่งดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับทราบคำสั่งนั้น นับแต่วันปิดคำสั่ง ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะปฏิเสธว่าไม่ทราบคำสั่งไม่ได้ เพราะเป็นไปตามผลของกฎหมาย กฎหมายให้ถือว่าทราบแล้ว ก็ต้องเป็นไปตามนั้น

7.1.2 ในท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม่ดำเนินการอนุญาต กรมป่าไม้ ประมวลเรื่องรายงานอธิบดีกรมป่าไม้ลงนามในหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เลือกวิธีดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่งตามควรแก่กรณี ตามที่กล่าวมาในข้อ 7.1.1 (1) - 7.1.1 (3)

7.2 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า

มาตรา 69 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือ ให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา 70 การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่คุณนั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา 71 การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

จากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองดังกล่าวข้างต้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้ว ต่อไปเป็นขั้นตอนและวิธีการของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะจัดการให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต รับทราบคำสั่ง โดยดำเนินการดังนี้

7.2.1 ในท้องที่ต่างจังหวัด ให้กรมป่าไม้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดท้องที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ส่งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยเลือกวิธีดำเนินการวิธีใดวิธีหนึ่ง คือ

1) จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ ซึ่งเป็นวิธีการที่ง่ายและสะดวกที่สุด หรือ

2) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยดำเนินการตามควรแก่กรณี คือ

(2.1) กรณีผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอยู่และยอมรับหนังสือ ให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐานด้วย จึงถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

(2.2) กรณีผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอยู่แต่ไม่ยอมรับหนังสือ หากได้วางหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

(2.3) กรณีผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่อยู่ ให้ส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่รับอนุญาตและให้บุคคลนั้นลงนามไว้เป็นหลักฐานหรือปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่รับอนุญาตต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

อนึ่ง เจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยาน ตามข้อ (2.2) และข้อ (2.3) กำหนดไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค
หน้า 85-86

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร
หน้า 87-88

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 89-90

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 91-92

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 93-94

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 95-96

ง. ผลของคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า

“มาตรา 42 คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น”

ตามบทบัญญัติของกฎหมายปกครองดังกล่าวข้างต้น คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีผลทำให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตตลอดไป ตั้งแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับแจ้ง

คำสั่งเป็นต้นไป วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ กล่าวมาแล้วในข้อ 7 สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด

จ. วิธีปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หลังมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดส่งหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และถือว่าผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งหนังสือ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ถือหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไปส่งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายซึ่งเป็นที่ทำการของผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีผลทำให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตนั้น ตั้งแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้รับแจ้งคำสั่งเป็นต้นไป อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี ต้องส่งคณะเจ้าหน้าที่จำนวน 3 คน ออกไปตรวจสอบโรงงาน โรงค้าไม้แปรรูปหรือกิจการค้าสิ่งประดิษฐ์ และดำเนินการดังนี้

1. ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไปทำการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เรียกใบอนุญาตคืนมาติดไว้กับต้นซั้วเป็นหลักฐาน พร้อมหมายเหตุไว้ในใบอนุญาตว่าถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามคำสั่งของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ลงวันที่ .. เดือน ... ปี พ.ศ. ไต

2. ในกรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้าไม้แปรรูป คำหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ ที่ยังไม่ได้ใช้มาทำลายโดยใช้วิธีเจาะไม่ให้ลักษณะจากต้นซั้ว พร้อมกับหมายเหตุไว้ในต้นซั้วและในทะเบียนเป็นหลักฐานด้วยว่า ได้ทำลายหนังสือกำกับไม้แปรรูปหรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เล่มที่ใด ตั้งแต่ฉบับใดถึงฉบับใด

อนึ่ง การดำเนินการดังกล่าวข้างต้น เป็นการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ใน ระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งกำหนดว่า

“ข้อ 41 การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้ ฯลฯ

ข้อ 42 การเพิกถอนใบอนุญาต ฯลฯ

“42.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้จังหวัดแจ้งผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ แล้วเรียกใบอนุญาตคืนมาติดไว้กับต้นซั้วเป็นหลักฐาน

ในกรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้าไม้แปรรูป คำหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ ที่ยังไม่ได้ใช้มาทำลาย พร้อมกับหมายเหตุไว้ในต้นซั้วและใน

ทะเบียนเป็นหลักฐานด้วยว่า ได้ทำลายหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เล่มที่ได้ตั้งแต่นับใดถึงนับใด การทำลายหนังสือกำกับ ให้ใช้วิธีเจาะโดยไม่ให้ลักษณะจากต้นซั้ว”

สรุปตัวอย่าง หนังสือและคำสั่งในบทที่ 2

1. ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 72-73
2. ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 74-75
3. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้ส่งหนังสือรัฐมนตรีให้จังหวัดทราบ ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 76-77
4. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้ส่งหนังสือรัฐมนตรีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 78-79
5. ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต” หน้า 80
6. ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 81-82
7. ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 83-84
8. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 85-86
9. ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 87-88
10. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 89-90
11. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 91-92
12. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 93-94
13. ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70) ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 95-96

ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี

ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค



92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 10400

เดือน 25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม กรณีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เรียน (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า จังหวัด แจ้งว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลัง ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาต ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ จังหวัดจึงได้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้โต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐาน (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... และจังหวัดได้มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผลความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราว ประกอบ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่และกรมป่าไม้แล้ว ขอเรียนว่า ด้วยเหตุที่ท่าน พระราชบัญญัติ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรี เห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงโปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต กำหนดว่า “42.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) สั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วให้จังหวัดแจ้งผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ” ประกอบกับ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนเพิกถอนใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานแก้ข้อบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้นได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

()

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมป่าไม้ สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

ตัวอย่าง หนังสือรัฐมนตรีแจ้งสิทธิคู่กรณี

ท้องกรุงเทพมหานคร



ที่ ทส 1602.4/

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท

กรุงเทพฯ 10400

เดือน 25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม กรณีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เรียน (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ ... (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ กรมป่าไม้จึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้โต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่สามารถรับฟังได้ กรมป่าไม้จึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25..... และกรมป่าไม้มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผลความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราวประกอบความเห็นของกรมป่าไม้แล้ว ขอเรียนว่า ด้วยเหตุที่ท่านถูกกล่าวโทษดำเนินคดีว่ากระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นและถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงโปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ดังกล่าวข้างต้น

อนึ่ง ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต กำหนดว่า “42.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) สั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วให้จังหวัดแจ้งผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ” ประกอบกับ คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ซึ่งก่อนเพิกถอนใบอนุญาตบัญญัติให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี (มาตรา 27) และ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน (มาตรา 30)

ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอแจ้งสิทธิให้ท่านทราบว่า ท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานแก้อับข้อกล่าวอ้างการให้เพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้นได้ โดยขอให้ท่านทำเป็นหนังสือแจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ภายในระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ท่านได้รับหนังสือฉบับนี้ หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

()

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมป่าไม้ สำนักงานอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

ตัวอย่างหนังสือ กรมป่าไม้ส่งหนังสือรัฐมนตรีให้จังหวัดทราบ



ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค

ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 1090

25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม กรณีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1602.4/

ลงวันที่ จำนวน .. แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย
ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็น
โรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)
ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484
มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวน
สภ. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่
ลงวันที่ จังหวัดจึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ผู้รับอนุญาต
ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐาน
ไม่สามารถรับฟังได้ จังหวัดจึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ.
ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... และจังหวัดได้แจ้งกรมป่าไม้ทราบว่ามีความเห็น
(สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผลความจำเป็น)
ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ประมวลเรื่องราวงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาศัยอำนาจตาม
ความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอน
ใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตรายนี้ รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมที่ส่งมาด้วยแล้ว ดังนั้น กรมป่าไม้จึงขอให้จังหวัดโปรดสั่งเจ้าหน้าที่นำหนังสือกระทรวง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวไปส่งให้ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบ โดยให้ผู้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบหนังสือดังกล่าวข้างต้นไว้เป็นหลักฐานด้วย

อนึ่ง โปรดแจ้งผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทราบด้วยว่า มีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดง พยานหลักฐานแก้ข้อบ่งชี้คำสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้นได้ โดยขอให้ทำเป็นหนังสือแจ้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ภายใน ระยะเวลา ... (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ได้รับหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติ ระเบียบปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ผลเป็นประการใดแจ้งให้ กรมป่าไม้ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

สำเนาส่ง ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ (.....)

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้ส่งหนังสือรัฐมนตรีแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ



ท้องกรุงเทพมหานคร

ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 1090

25

เรื่อง ขอให้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติม กรณีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

เรียน (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส 1024/..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1602.4/

ลงวันที่ จำนวน .. แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้ได้แจ้งคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต) ให้ (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)ทราบ กรณี คณะเจ้าหน้าที่ตรวจสอบกิจการของท่านและพบว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และได้กล่าวโทษดำเนินคดีต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวัน ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ กรมป่าไม้จึงได้แจ้งสิทธิ และหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ท่านทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐาน เพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่สามารถรับฟังได้ กรมป่าไม้จึงได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ เป็นเวลา วัน ตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ประมวลเรื่องราวงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอน ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นของท่าน อนึ่ง ขอแจ้งให้ทราบว่าท่านมีสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐาน แก่ข้อบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังกล่าวข้างต้นได้ โดยขอให้ทำเป็นหนังสือแจ้งไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ภายในระยะเวลา (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่ได้รับหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าว

ทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
มาตราดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

ตัวอย่าง รูปแบบของ “คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต”

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16)*¹

คำสั่ง (ชื่อส่วนราชการหรือตำแหน่งของผู้มีอำนาจที่ออกคำสั่ง)*¹

ที่(เลขที่ที่ออกคำสั่ง) / (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)*¹

เรื่อง ให้พักใช้ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)*¹

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16) *¹ ข้อความ เหตุที่ออกคำสั่ง อำนาจที่ให้ออกคำสั่ง(ถ้ามี)

ข้อความที่สั่ง วันใช้บังคับ*¹

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539*²

ม.37² (จัดให้มีเหตุผล ...) (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(2) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

(พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ มาตรา 61 ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59

ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้)*³

ม.39*² (กำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็น) (1) การกำหนดให้สิทธิสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

ม.40*² (คำสั่งที่อาจอุทธรณ์ได้) ให้ระบุงกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์

ม. 44*² วรรคหนึ่ง “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มี

กฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว”

(พ.ร.บ.ป่าไม้ฯ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์)*³

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรค

หนึ่ง บัญญัติให้ผู้ถูกลงโทษสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกลงโทษยื่นคำฟ้องเพิกถอนใบอนุญาตมี

ภูมิสำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต*⁴

ม.36*² (วันเดือนปีที่ทำคำสั่ง)

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25..... *²

(ลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง) *²

(ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง) *²

(.....) *²

ตำแหน่ง *²

(ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ 16) *¹

สั่ง ณ วันที่ ให้ลงตัวเลขของวันที่ ชื่อเต็มของเดือน และตัวเลขของปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง*¹

ลงชื่อ ให้ลงลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง และพิมพ์ชื่อเต็มของเจ้าของลายมือชื่อ ไว้ใต้ลายมือชื่อ*¹

ตำแหน่ง ให้ลงตำแหน่งของผู้ออกคำสั่ง*¹

ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค



คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า จังหวัด แจ้งว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลัง แรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาต จังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ จังหวัดจึงได้ แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ต่อมาจังหวัดจึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... และจังหวัดได้ มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผล ความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราว ประกอบ ความเห็นของจังหวัด สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่และกรมป่าไม้แล้ว ด้วยเหตุกระทำความผิดและ ถูกลงโทษสั่งพักใช้ใบอนุญาต รายละเอียดดังกล่าวมาข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติ ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีบัญชาสั่งการให้

เพิกถอนใบอนุญาตของ(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้น นับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้เป็นต้นไป

อนึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง นั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อผู้ใดได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

(.....)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่าง คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องที่กรุงเทพมหานคร



คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เลขที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ กรมป่าไม้จึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แจ้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่สามารถรับฟังได้ กรมป่าไม้จึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... และกรมป่าไม้มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผลความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราว ประกอบความเห็นของกรมป่าไม้แล้ว ด้วยเหตุกระทำความผิดและถูกลงโทษสั่งพักใช้ใบอนุญาต รายละเอียดดังกล่าวมาข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น นับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้เป็นต้นไป

อนึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง นั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อผู้ใดได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25....

(.....)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค



ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 1090

25

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ที่ ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้เพิกถอน

ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบฯ.....(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต)

ผู้รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/

วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่

ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาตจังหวัด ฉบับที่

เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้

พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน จึงพักใช้ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้น

เป็นเวลา วัน ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน

พ.ศ. 25.... และจังหวัดมีความเห็น (สมควร / ไม่สมควรเพิกถอนใบอนุญาต) ความละเอียด

แจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ประมวลเรื่องรายงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอน ใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตรายนี้ ดังรายละเอียดปรากฏตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมที่ส่งมาด้วยแล้ว ดังนั้น กรมป่าไม้จึงขอให้จังหวัดโปรดสั่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้.-

1. แจ้งคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ให้ผู้ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตรับทราบ โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน พร้อมแจ้งสิทธิให้ทราบด้วยว่านับแต่วันรับทราบคำสั่ง

ดังกล่าวข้างต้นเป็นต้นไป ผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหมดสิทธิตามใบอนุญาตตลอดไป แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนา หรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง

2. ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไปทำการแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เรียกใบอนุญาตคืนมาติดไว้กับต้นข้าวเป็นหลักฐาน พร้อมหมายเหตุไว้ในใบอนุญาตว่าถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามคำสั่งของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ลงวันที่ .. เดือน ... ปี พ.ศ.

3. ให้เจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกำกับไม้แปรรูป (ในกรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้าไม้แปรรูป) หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ (ในกรณีค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม) ที่ยังไม่ได้ใช้มาทำลายโดยใช้วิธีเจาะไม้ให้ลึกขาดจากต้นข้าว พร้อมกับหมายเหตุไว้ในต้นข้าวและในทะเบียนเป็นหลักฐานด้วยว่า ได้ทำลายหนังสือกำกับไม้แปรรูปหรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ เล่มที่ใด ตั้งแต่ฉบับใดถึงฉบับใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ ผลเป็นประการใดแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ พร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

สำเนาส่ง ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ (.....)

ตัวอย่าง หนังสือกรมป่าไม้แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องกรุงเทพมหานคร



ที่ ทส 1602.4/

กรมป่าไม้

61 ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 1090

25

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

เรียน (ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส 1024/..... ลงวันที่

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้เพิกถอน
 ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)
 ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25..... จำนวน แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมป่าไม้แจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะโต้แย้ง แสดงพยานหลักฐานแก้ข้อบ่งชี้
 สั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหนังสือ
 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1602.4/ ลงวันที่ โดยขอให้ทำเป็น
 หนังสือแจ้งไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400) ภายในระยะเวลา (ไม่เกิน 15 วัน) วัน นับแต่
 ได้รับหนังสือกระทรวงฯ ดังกล่าวข้างต้น หากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวทางราชการถือว่าท่านไม่ประสงค์
 จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กรณี (ชื่อ-สกุลผู้รับ
 อนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ได้รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
 (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ตั้ง ณ เลขที่ (ระบุ
 ที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร
 ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่
 กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่
 / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25..... ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ได้ประมวลเรื่องราวงานกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอาศัยอำนาจตาม
 ความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โปรดมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอน
 ใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นของท่าน ดังรายละเอียดปรากฏตามคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

และสิ่งแวดลอมที่ส่งมาด้วยแล้ว ดังนั้น นับแต่วันรับทราบคำสั่งกระทรวงฯ ดังกล่าวข้างต้นเป็นต้นไป ท่านหมดสิทธิตามใบอนุญาตตลอดไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงนาม

(.....)

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2579 4852

โทรสาร 0 2579 6533

<http://www.forest.go.th>

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
(ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง)

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

เขียนที่ เลขที่ ..(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน
หมู่ที่ ตำบล อำเภอ
จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. เจ้าหน้าที่จากสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
จังหวัด ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
(กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่ง
ถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่
ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่ง
ถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามหนังสือศาลา
กลางจังหวัด ที่ ..(ตัวย่อจังหวัด)/ (เลขหนังสือ) ลงวันที่ เรื่อง
ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรี
สั่งเพิกถอนใบอนุญาต) และคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ / พ.ศ. เรื่อง
ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ลง
วันที่ เดือน พ.ศ. 25.... แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้
ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
..... (ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าโรงงาน หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น) เมื่อ
วันที่ เดือน พ.ศ. 25... พร้อมถ่ายรูปการทำการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐานด้วยแล้ว ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในครั้งนี้นับ (ระบุชื่อ-สกุล ซึ่ง
เป็นผู้อยู่ข้างเคียงหรือเป็นพนักงาน รปภ.ของโรงงาน/สถานที่รับอนุญาต ฯ) อยู่ในบริเวณใกล้เคียง
และเห็นเหตุการณ์ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ จึงแจ้งจุดประสงค์ของการดำเนินการให้ทราบเพื่อเป็น
พยานบุคคลด้วย

ลงชื่อ _____ พยาน _____
(_____)

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
(ตามพระราชบัญญัติป่าไม้พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 ทวิ วรรคสอง)

ท้องที่กรุงเทพมหานคร

เขียนที่ เลขที่ ..(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต
 กรมป่าไม้ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
 (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ ... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่ง
 ถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน
 หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต
 ซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามหนังสือ
 กรมป่าไม้ ที่ ทส 1602.4/ (เลขหนังสือ) ลงวันที่ เรื่อง แจ้งคำสั่งเพิกถอน
 ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) และคำสั่ง
 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต
 (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอน
 ใบอนุญาต) ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่
 พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกลงเพิกถอนใบอนุญาตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
 ได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
 (ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าโรงงาน หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น) เมื่อวันที่
 เดือน พ.ศ. 25... พร้อมถ่ายรูปการทำการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้
 เป็นหลักฐานด้วยแล้ว ในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในครั้งนี้นับ (ระบุชื่อ-สกุล ซึ่งเป็นผู้อยู่
 ข้างเคียงหรือเป็นพนักงาน รปภ.ของโรงงาน/สถานที่รับอนุญาต ฯ) อยู่ในบริเวณใกล้เคียงและ
 เห็นเหตุการณ์ดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ จึงแจ้งจุดประสงค์ของการดำเนินการให้ทราบเพื่อเป็นพยาน
 บุคคลด้วย

ลงชื่อ _____ พยาน _____
(_____)

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

(ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70)

ท้องที่จังหวัดในส่วนภูมิภาค

เขียนที่ เลขที่ (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ ตำบล อำเภอ

จังหวัด

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่จากสำนักงาน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด , เจ้าพนักงานตำรวจ สภ.
และปลัดอำเภอ หรือ *¹ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการ
ตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ
..... (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ (ระบุที่ตั้งตาม
ใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด
เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามหนังสือ
ศาลากลางจังหวัด ที่ (ตัวย่อจังหวัด)/ (เลขหนังสือ) ลงวันที่
เรื่อง แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต
ซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) และคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย
(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ลงวันที่ เดือน
พ.ศ. 25.... แต่ปรากฏว่า (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกลงเพิกถอนใบอนุญาต
รับทราบหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
..... [ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตาม
ใบอนุญาต) หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น] เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
25... ต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ สภ. และปลัดอำเภอ หรือ *¹
ซึ่งได้มาร่วมดำเนินการในครั้งนี้ด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70

ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด
(	)
ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ ทสจ. จังหวัด
(	)
ลงชื่อ	เจ้าพนักงานตำรวจ สภอ
(	)
ลงชื่อ	ปลัดอำเภอ
(	)
ลงชื่อ	กำนันตำบล
(	)
ลงชื่อ	พยาน
(	)

หมายเหตุ *¹ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70 กำหนดไว้ คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

ตัวอย่าง บันทึกการปิดคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
(ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70)

ท้องที่กรุงเทพมหานคร

เขียนที่ เลขที่ ..(ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต). ถนน

หมู่ที่ แขวง เขต

กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

บันทึกฉบับนี้ทำขึ้นไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงว่า

วันนี้ เวลา น. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาต
 อุตสาหกรรมไม้ สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้ , เจ้าพนักงานตำรวจ สน. และ
 หรือ *¹ ได้เดินทางมายัง สถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต)
 (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่ง
 ถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน
 หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร เพื่อแจ้งให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต
 ซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามหนังสือ
 กรมป่าไม้ ที่ ทส 1602.4/ ... (เลขหนังสือ) ... ลงวันที่ เรื่อง แจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
 (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูกรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต)
 และคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ / พ.ศ. เรื่อง ให้เพิกถอน
 ใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาตซึ่งถูก
 รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาต) ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... แต่ปรากฏว่า
 (ระบุเหตุที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจให้ผู้ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญัตรับทราบหนังสือแจ้งพร้อม
 คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้)

ดังนั้น เจ้าหน้าที่จึงได้ปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ
 [ระบุบริเวณที่ปิดหนังสือและคำสั่ง เช่น หน้าสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตาม
 ใบอนุญาต) หน้าสำนักงาน ฯ เป็นต้น] เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
 25... ต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจ สน. และ หรือ *¹ ซึ่งได้
 มาร่วมดำเนินการในครั้งนี้ด้วย

จึงบันทึกการปิดหนังสือแจ้งพร้อมคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้
 เป็นการดำเนินการตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70

ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้
(	) สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้
ลงชื่อ	เจ้าหน้าที่ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้
(	) สำนักการอนุญาต กรมป่าไม้
ลงชื่อ	เจ้าพนักงานตำรวจ สน
(	)
ลงชื่อ	เจ้าพนักงานปกครองเขต
(	)
ลงชื่อ	กำนันแขวง
(	)
ลงชื่อ	พยาน
(	)

หมายเหตุ *¹ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 70 กำหนดไว้ คือ

- (1) เจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ข้าราชการส่วนกลาง
- (3) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่
 - (ก) กำนัน
 - (ข) แพทย์ประจำตำบล
 - (ค) สารวัตรกำนัน
 - (ง) ผู้ใหญ่บ้าน
 - (จ) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
 - (ฉ) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
 - (ช) ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด

บทที่ 3

การอุทธรณ์ คำสั่งทางปกครองว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้

คำสั่งทางปกครองสามารถทบทวนได้ใน 2 กรณี คือ การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง และการขอให้พิจารณาใหม่ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะกำหนดขั้นตอน ระยะเวลา และวิธีการอุทธรณ์ไว้ อย่างไร บุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะนั้นกำหนดไว้ หากไม่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้ บุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองที่ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวก็ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นกฎหมายกลาง อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งมีหน้าที่ที่จะต้องระบุวิธีการและระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้ทราบด้วย มิฉะนั้นระยะเวลาอุทธรณ์จะเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้แจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าว หากไม่มีการแจ้งใหม่ ระยะเวลาอุทธรณ์จะขยายไปเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง ดังบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 40

“มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาล้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง”

ก. ประโยชน์ของการอุทธรณ์

1. เป็นมาตรการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
2. เป็นมาตรการที่ให้โอกาสฝ่ายปกครองแก้ไขความบกพร่องของตน เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีประสิทธิภาพ
3. เป็นมาตรการในการบริหารงานยุติธรรมทางปกครองที่ดี และลดจำนวนคดีที่จะขึ้นสู่ศาล

ข. การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง มีกี่กรณี

การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง สามารถดำเนินการได้ 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ตามกฎหมายเฉพาะ คือ **พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484** ดังบทบัญญัติต่อไปนี้

“มาตรา 62 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา 59 บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด”

ตามบทบัญญัติของกฎหมายป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น คำสั่งทางปกครอง ว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ ซึ่งผู้กระณิสามารถอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีเพียง 2 คำสั่ง คือ คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอและคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อได้รับคำร้องอุทธรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ปัจจุบัน) อาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ สั่งอนุญาตตามคำขอ สั่งยืนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ (สั่งไม่อนุญาต) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาใหม่ เมื่อรัฐมนตรีฯ สั่งประการใดแล้ว “ให้ถือเป็นที่สุด” ทั้งผู้ขอและพนักงานเจ้าหน้าที่จะอุทธรณ์ฎีกาคำสั่งของรัฐมนตรีต่อไปอีกไม่ได้โดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เพราะกฎหมายห้ามไว้โดยชัดแจ้งแล้ว

กรณีที่ 2 การอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ส่วนที่ 5 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ดังบทบัญญัติต่อไปนี้

“มาตรา 44 ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้ผู้กระณิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง

มาตรา 45 ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 46 ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใดทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

มาตรา 47 การใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการขอบเขตการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หมวด 2 นี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

มาตรา 48 คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดว่า

ข้อ 2 การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(2) เลขาธิการรัฐมนตรี เลขาธิการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือเทียบเท่าหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 31 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการ นั้น

(8) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของจังหวัด เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้แล้วใน (1) หรือ (3)

ตามบทบัญญัติของกฎหมายปกครองดังกล่าวข้างต้น คำสั่งทางปกครอง ว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ซึ่งคู่กรณีสามารถอุทธรณ์ได้ คือ คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ เพราะกฎหมายป่าไม้ไม่มีบทบัญญัติกำหนดไว้โดยเฉพาะแต่อย่างใด

ค. รูปแบบของคำอุทธรณ์

สำหรับรูปแบบของคำอุทธรณ์นั้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่ได้บัญญัติไว้ แต่พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคสอง บัญญัติว่า “คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย”

ดังนั้น คำอุทธรณ์ (1) ต้องทำเป็นหนังสือ

(2) หนังสืออุทธรณ์ต้องระบุข้อโต้แย้งในการอุทธรณ์ และ

(3) หนังสืออุทธรณ์ต้องระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างถึง

ง. กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์

1. การอุทธรณ์ “คำสั่งคืนคำขอ”

กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ “คำสั่งคืนคำขอ” มีดังนี้.–

(1) ในการอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติไว้ว่า ให้ดำเนินวิธีการอุทธรณ์อย่างไร ยื่นคำอุทธรณ์ต่อผู้ใด ภายในกำหนดเวลากี่วัน และใครมีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ดังนั้น จึงต้องนำบทบัญญัติของกฎหมายอื่นมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ คือ

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติว่า

มาตรา 44 วรรคหนึ่ง “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว”

มาตรา 45 วรรคสาม “เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดว่า

ข้อ 2 การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(2) เลขานุการรัฐมนตรี เลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือเทียบเท่าหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา 31 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขต แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดของส่วนราชการ นั้น

(8) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของจังหวัด เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของอำเภอ หรือเจ้าหน้าที่ของสภาตำบล เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้แล้วใน (1) หรือ (3)

1) ท้องที่ส่วนภูมิภาค

การยื่นเรื่องราวคำขอว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ในส่วนภูมิภาค กล่าวมาแล้วว่าผู้ยื่นคำขอต้องยื่นต่อนายอำเภอท้องที่ ในกรณีคืนคำขอนายอำเภอจึงเป็นผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือแจ้งคืนคำขอ (คำสั่งคืนคำขอ) ดังนั้น การอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอ ผู้ยื่นคำขอต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างถึงประกอบด้วยโดยยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทาง

ปกครอง พ.ศ. 2539 ข้อ 2 (8) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้งคืนคำขอ (คำสั่งคืนคำขอ) และต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ จำนวน 100 บาท ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 [ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ (27) การอุทธรณ์ (ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต ครึ่งละ 100 บาท]

2) ท้องที่กรุงเทพมหานคร

การยื่นเรื่องราวคำขอว่าด้วยกิจการอุตสาหกรรมไม้ในท้องที่กรุงเทพมหานคร กล่าวมาแล้วว่าผู้ยื่นคำขอต้องยื่น ณ ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ ในกรณีคืนคำขอผู้อำนวยการส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้เป็นผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือแจ้งคืนคำขอ (คำสั่งคืนคำขอ) ดังนั้น การอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอ ผู้ยื่นคำขอต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วยโดยยื่นต่อผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาตซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ข้อ 2 (2) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้งคืนคำขอ (คำสั่งคืนคำขอ) และต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ จำนวน 100 บาท ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 [ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ (27) การอุทธรณ์ (ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต ครึ่งละ 100 บาท]

(2) ในท้องที่ส่วนภูมิภาคเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับคำอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอแล้ว ให้ส่งคำอุทธรณ์ไปให้เจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่ง คือนายอำเภอท้องที่เป็นผู้พิจารณา สำหรับท้องที่กรุงเทพมหานครเมื่อผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาตได้รับคำอุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอแล้ว ให้ส่งคำอุทธรณ์ไปให้เจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่ง คือผู้อำนวยการส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้เป็นผู้พิจารณา

(3) เจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 ดังนี้

(3.1) ต้องพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยมิชักช้า ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำอุทธรณ์

(3.2) ในกรณีเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เจ้าหน้าที่ย่อมมีอำนาจในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนได้ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน

(3.3) ในกรณีไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เจ้าหน้าที่รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ (ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาต แล้วแต่กรณี) ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์วินิจฉัยสั่งการ

(4) ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ (ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาต แล้วแต่กรณี) ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่

อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จ ก็มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนกำหนดและขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกิน 30 วัน นับแต่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ดังนั้น เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาต แล้วแต่กรณี ได้รับรายงานจากนายอำเภอท้องที่หรือผู้อำนวยการส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้แล้วแต่กรณี ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้อำนวยการสำนักงานการอนุญาต แล้วแต่กรณี สามารถทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งทางปกครอง (นายอำเภอท้องที่หรือผู้อำนวยการส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้แล้วแต่กรณี) และอาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองไม่ว่าในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เช่น สั่งยืนตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่ง สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาใหม่ เป็นต้น

2. การอุทธรณ์ “คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต”

กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ “คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต” มีดังนี้.-

(1) การอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต วิธีการอุทธรณ์ต้องทำอย่างไร ยื่นคำอุทธรณ์ต่อผู้ใด ภายในกำหนดเวลาที่วัน และใครมีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ มีบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กำหนดไว้ คือ

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว”

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งตามกฎหมายป่าไม้ หากคำสั่งนั้นมีลักษณะเป็นเป็นคำสั่งทางปกครองซึ่งมิได้ออกโดยคณะกรรมการหรือรัฐมนตรี แม้ว่ากฎหมายเฉพาะจะมีได้บัญญัติถึงสิทธิการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้ ผู้รับคำสั่งก็มีสิทธิอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่ง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 โดยกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นไปตามกฎหมายนี้

พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 62 บัญญัติว่า “ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งไม่อนุญาตตามคำขอของบุคคลใดตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา 59 บุคคลนั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด”

ดังนั้น คู่กรณีตามคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องยื่นคำอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ คือ ยื่นคำอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ภายในกำหนด

สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง สำหรับกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ กฎหมายป่าไม้ฉบับนี้ไม่มีบทกำหนดไว้แต่ประการใด จึงต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

(2) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ หรือคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต คือผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้แล้วแต่กรณี ได้ออกคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอ หรือคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคู่กรณี คือ ผู้ยื่นคำขอซึ่งได้รับคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอหรือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว ให้คู่กรณีจัดทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือระบุข้อโต้แย้งในการอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย ยื่นคำอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์) ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ จำนวน 100 บาท ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 23 (พ.ศ.2518) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ 2 [ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ (27) การอุทธรณ์ (ก) เรื่องเกี่ยวกับการอนุญาต ครั้งละ 100 บาท] และรัฐมนตรีฯ ได้รับคำอุทธรณ์แล้ว ให้ส่งคำอุทธรณ์ไปให้เจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่ง คือผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้แล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณา

(3) เจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 ดังนี้

(3.1) ต้องพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยมิชักช้า ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันได้รับคำอุทธรณ์

(3.2) ในกรณีเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เจ้าหน้าที่ย่อมมีอำนาจในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนได้ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน

(3.3) ในกรณีไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เจ้าหน้าที่รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วัน เพื่อให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์วินิจฉัยสั่งการ

(4) ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 45 โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จ ก็มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนกำหนดและขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกิน 30 วัน นับแต่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ดังนั้น เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้แล้วแต่กรณี รัฐมนตรีฯ สามารถทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งทางปกครอง (ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมป่าไม้แล้วแต่กรณี) และอาจจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองไม่ว่าในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เช่น สั่งอนุญาตตามคำขอ สั่งเพิกถอน

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งยื่นตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง (สั่งไม่อนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาใหม่ เมื่อรัฐมนตรีฯ สั่งประกาศใดแล้ว “ให้ถือเป็นที่สุด” ทั้งผู้ยื่นคำขอ ซึ่งได้รับคำสั่งไม่อนุญาตตามคำขอหรือผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และพนักงานเจ้าหน้าที่จะ อุทธรณ์ฎีกาคำสั่งของรัฐมนตรีต่อไปอีกไม่ได้โดยเด็ดขาด ทั้งนี้ เพราะกฎหมายห้ามไว้โดยชัดแจ้งแล้ว

จ. การจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์โต้แย้ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ ในหลายมาตรา ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ออก(ทำ)คำสั่งต้องนำมาปฏิบัติด้วย กล่าวคือ

1. ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์โต้แย้งต่อไปได้ องค์กรเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองจะต้อง ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์โต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์ หรือโต้แย้ง (ว่าจะต้องอุทธรณ์โต้แย้งต่อองค์กรฝ่ายปกครองใด) ตลอดจนระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ หรือโต้แย้งดังกล่าวให้บุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองหรือผู้ตกอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองทราบด้วย (มาตรา 40 วรรคหนึ่ง)

2. กรณีที่กฎหมายเฉพาะกำหนดกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง ตลอดจนระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้ง องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งทางปกครองย่อมจะต้องจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งตามหลักเกณฑ์ ที่ได้รับการบัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะนั้นลงไว้ในคำสั่งทางปกครอง

ถ้ากฎหมายเฉพาะที่เป็นฐานแห่งการออกคำสั่งทางปกครองไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การ อุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองไว้โดยเฉพาะ และปรากฏว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวนั้นไม่ได้ ออกโดยรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดในพื้นที่ฝ่ายปกครอง องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งทางปกครอง (ในชั้นต้น) จะต้องจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์โดยกำหนดให้บุคคลผู้รับ คำสั่งทางปกครองหรือผู้ที่ตกอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองอุทธรณ์ต่อตนเองภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่บุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง (มาตรา 44 วรรคหนึ่ง)

การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในข้อนี้ กล่าวคือ การไม่จัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองหรือจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้ง โดยไม่ถูกต้องไว้ในคำสั่งทางปกครอง ไม่ส่งผลถึงขนาดทำให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งอาจถูกเพิกถอนได้ คำสั่งทางปกครองที่ไม่มีการจัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งยังคงเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลสมบูรณ์ในทางกฎหมาย (หากไม่ต้องด้วยเหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายประการอื่น) เพียงแต่ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง ดังกล่าวจะเริ่มนับถัดเมื่อองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองผู้ออกคำสั่งฯ ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้ง คำสั่งทางปกครองนั้นไปยังผู้รับคำสั่งทางปกครองในภายหลัง ถ้าไม่มีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้ง ดังกล่าวในภายหลัง และระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนึ่งปีนับแต่วันรับ (แจ้ง) คำสั่งทางปกครอง (มาตรา 40 วรรคสอง)

3. คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเป็น ที่สุดในฝ่ายปกครอง แม้ว่าจะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ในฝ่ายปกครอง ซึ่งส่งผลให้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่ออกคำสั่ง (รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ) ไม่ต้องจดแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครองนั้น แต่โดยเหตุที่คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการผู้ออกคำสั่งฯ **จึงต้องระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งทางปกครองดังกล่าวด้วย** ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 50 ในกรณีที่ปรากฏว่ารัฐมนตรีหรือคณะกรรมการผู้ออกคำสั่งฯ ไม่ได้จดแจ้งวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งทางปกครอง ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการผู้ออกคำสั่งฯ แจ้งข้อความดังกล่าวให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีเช่นนี้ให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ผู้รับคำสั่งฯ ได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งฯ หลักเกณฑ์ในการจดแจ้งวิธีการและระยะเวลาในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองที่กล่าวมานี้ไม่ได้ใช้บังคับกับรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเป็นที่สุดฝ่ายปกครองเท่านั้น แต่ใช้บังคับกับองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทั้งหมดซึ่งออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่อาจอุทธรณ์โต้แย้งต่อไปได้อีกแล้วในฝ่ายปกครอง และเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

ดังนั้น “คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต” ซึ่งออกโดยรัฐมนตรีฯ ต้องระบุ **วิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งด้วย** ตามบทบัญญัติพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และ มาตรา 50 วรรคหนึ่ง

ตัวอย่าง การจดแจ้งสิทธิอุทธรณ์โต้แย้ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค หน้า 106-107

ตัวอย่าง การจดแจ้งสิทธิอุทธรณ์โต้แย้ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท้องที่กรุงเทพมหานคร หน้า 108-109

ตัวอย่าง การจดทะเบียนสิทธิบัตรกรรมได้แย่ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องจังหวัดในส่วนภูมิภาค



คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า จังหวัด แจ้งว่า คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลัง แรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ตามใบอนุญาต จังหวัด ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สภ. ตามประจำวัน ข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ จังหวัดจึงได้ แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แย่ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ต่อมาจังหวัดจึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งจังหวัด ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25.... และจังหวัดได้ มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผล ความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราว ประกอบ ความเห็นของจังหวัด สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่และกรมป่าไม้แล้ว ด้วยเหตุกระทำความผิดและ ถูกกล่าวโทษสั่งพักใช้ใบอนุญาต รายละเอียดดังกล่าวมาข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติ ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีบัญชาสั่งการให้

เพิกถอนใบอนุญาตของ(ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตามใบอนุญาตจังหวัดดังกล่าวข้างต้น นับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้เป็นต้นไป

*¹ หนึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง นั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อผู้ใดได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง^{*1}

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25....

(.....)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

*¹ หนึ่ง ... ฯลฯ ... 50 วรรคหนึ่ง^{*1} คือข้อความ การจดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์ได้แก่ ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ตัวอย่าง การจดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์โต้แย้ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ท้องที่กรุงเทพมหานคร



คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ / พ.ศ.

เรื่อง ให้เพิกถอนใบอนุญาต (ประเภทใบอนุญาต) ราย (ชื่อ สกุลผู้รับอนุญาต)

ด้วยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับรายงานจากกรมป่าไม้ว่า เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. คณะเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ได้เข้าทำการตรวจสอบสถานที่รับอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) (กรณีเป็นโรงงานให้ระบุวัตถุประสงค์/วัตถุประสงค์/กำลังแรงม้าด้วย) ของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตั้ง ณ เลขที่ .. (ระบุที่ตั้งตามใบอนุญาต) ถนน หมู่ที่ แขวง เขต กรุงเทพมหานคร ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ ฉบับที่ เล่มที่ ลงวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุวันที่ พบว่า กระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา ฐาน คณะเจ้าหน้าที่จึงได้กล่าวโทษดำเนินคดีท่านต่อพนักงานสอบสวน สน. ตามประจำวันข้อที่ เวลา น. คดีที่ ยึดทรัพย์ที่ ลงวันที่ กรมป่าไม้จึงได้แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ทราบข้อเท็จจริง และได้แย้ง แสดงพยานหลักฐานเพิ่มเติมแล้ว ปรากฏว่าข้อโต้แย้งและพยานหลักฐานไม่สามารถรับฟังได้ กรมป่าไม้จึงพักใช้ใบอนุญาต (ระบุกิจการตามใบอนุญาต) ตามใบอนุญาตดังกล่าวข้างต้นเป็นเวลา วัน ตามคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ / พ.ศ. ลงวันที่ เดือน พ.ศ. 25..... และกรมป่าไม้มีความเห็นว่า (สมควร/ไม่สมควร) เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้ เพราะ (ระบุเหตุผลความจำเป็น)

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราว ประกอบความเห็นของกรมป่าไม้แล้ว ด้วยเหตุกระทำความผิดและถูกลงโทษสั่งพักใช้ใบอนุญาต รายละเอียดดังกล่าวมาข้างต้น พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 61 บัญญัติว่า “ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้” ดังนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีบัญชาสั่งการให้เพิกถอนใบอนุญาตของ (ชื่อ-สกุลผู้รับอนุญาต) ตามใบอนุญาตกรมป่าไม้ดังกล่าวข้างต้น นับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้เป็นต้นไป

*¹ หนึ่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 44 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง นั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” สำหรับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ไม่มีบทบัญญัติสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไว้ เป็นการเฉพาะแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อผู้ใดได้อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตสามารถยื่นคำฟ้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีภูมิสำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในศาลปกครองชั้นต้นนั้นได้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งนี้ ตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง มาตรา 47 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 และมาตรา 50 วรรคหนึ่ง^{*1}

สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

(.....)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

*¹ หนึ่ง ... ฯลฯ ... 50 วรรคหนึ่ง^{*1} คือข้อความ การจดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์ได้แย้ง ในคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

บทที่ 4

คำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่อง

ในปัจจุบันกฎหมายปกครองของไทย ระบบกฎหมายได้กำหนดผลในทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่องไว้หลายลักษณะ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ก็บัญญัติผลของความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองไว้หลาย ๆ กรณี ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ก. “ผลในทางกฎหมาย” ของคำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่อง

หากพิจารณาจากระดับความรุนแรงของความบกพร่องหรือความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองแล้ว สามารถสรุปลักษณะของ “ผลในทางกฎหมาย” ของคำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่องได้ในเบื้องต้น ดังนี้

1) คำสั่งทางปกครองใดที่ออกมาโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างรุนแรงหรือผิดพลาดอย่างรุนแรง และความผิดพลาดนั้นเป็นที่เห็นประจักษ์ชัด คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่มีผลในทางกฎหมายดังที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองนั้นต้องการ กล่าวอีกนัยหนึ่งคำสั่งทางปกครองดังกล่าวย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่เป็นโมฆะ ถึงแม้ว่ากรณีนี้จะเป็นกรณีที่ไม่ได้มีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรอย่างชัดแจ้ง แต่ระบบกฎหมายจะปล่อยให้คำสั่งทางปกครองที่ออกมาโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายอย่างรุนแรงมีผลในทางกฎหมายดังที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองมุ่งประสงค์ไม่ได้ ความไม่มีผลในทางกฎหมาย (โมฆะ) ของคำสั่งทางปกครองในกรณีนี้ย่อมเป็นไปตามสภาพและเหตุผลของเรื่อง

2) คำสั่งทางปกครองใดที่ออกมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ความไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ถึงขนาดรุนแรงและเห็นประจักษ์ชัด คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจถูกเพิกถอนได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง แม้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวจะไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ก็จะมีผลทางกฎหมายจนกว่าจะถูกเพิกถอน (ลักษณะข้อนี้ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 42)

“**มาตรา 42** คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น

เมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้”

3) คำสั่งทางปกครองใดที่ออกมาโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับกระบวนการหรือขั้นตอนบางประการ แม้ว่าจะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่หากมีการแก้ไขเยียวยาความบกพร่องดังกล่าวในภายหลังตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด คำสั่งทางปกครองนั้นก็ย่อมเป็นคำสั่ง

ทางปกครองที่ไม่ถือว่ามีความบกพร่องเพราะเหตุดังกล่าวอีกต่อไป กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะนำความบกพร่องดังกล่าวมาอ้างว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ได้ และข้อกล่าวอ้างที่ว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่องจากเหตุดังกล่าวย่อมตกไป (กรณีลักษณะข้อนี้ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 41)

“มาตรา 41 คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(1) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(2) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(3) การรับฟังคู่กรณีที่เป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(4) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อนถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) (2) (3) หรือ (4) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิม ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย

กรณีตาม (2) (3) และ (4) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ 5 ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น”

4) คำสั่งทางปกครองใดที่ออกมาโดยองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการ แต่รูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการนั้นไม่ได้เป็นสาระสำคัญ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การกระทำโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อเนื้อหาของคำสั่งทางปกครอง คำสั่งทางปกครองนั้นย่อมเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลในทางกฎหมายและไม่อาจถูกเพิกถอนเพราะเหตุดังกล่าวได้

(กรณีลักษณะข้อนี้ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบกับมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (1) ที่ให้อำนาจศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ออกมาโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญเท่านั้น)

“มาตรา 9 ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ”

“มาตรา 72 ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) สั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 9 บรรคหนึ่ง (1)”

5) คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยที่เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอนั้น แม้ว่าจะถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ก็เป็น**คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย** (กรณีลักษณะข้อนี้ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 43)

“มาตรา 43 คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยนั้นเจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมาเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้”

6) คำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้จัดแจ้งสิทธิอุทธรณ์โต้แย้งไว้ในคำสั่ง แม้ว่าจะเป็น**คำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่อง** แต่ความบกพร่องดังกล่าวก็ไม่กระทบกับความ**ชอบด้วยกฎหมาย** ของคำสั่งทางปกครองนั้น เพราะกฎหมายกำหนดให้**ระยะเวลาอุทธรณ์โต้แย้งขยายออกไปเป็นหนึ่งปี** หากไม่มีการแจ้งระยะเวลาอุทธรณ์ตามไปหลังจากออกคำสั่งทางปกครองแล้ว (กรณีลักษณะข้อนี้ปรากฏตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 40)

“มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง”

ข. การแก้ไขเยียวยาคำสั่งทางปกครองที่มีความบกพร่อง

คำสั่งทางปกครองที่ออกมาโดยฝ่าฝืนเงื่อนไขในทางแบบพิธีของความชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น อาจได้รับการแก้ไขเยียวยาให้กลับชอบด้วยกฎหมายได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 41 ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา 41 คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(1) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเอง ไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(2) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(3) การรับฟังคู่กรณีที่เป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(4) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อนถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) (2) (3) หรือ (4) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิม ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย

กรณีตาม (2) (3) และ (4) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ 5 ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น”

บทบัญญัติ

(1) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเอง ไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

คำอธิบาย

ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การออกคำสั่งทางปกครองนั้น องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง จะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีผู้ยื่นคำขอ แต่ปรากฏว่าองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ออกคำสั่งทางปกครองนั้นไปเองโดยที่ยังไม่มีผู้ยื่นคำขอ เช่นนี้ หากองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้จัดให้มีการยื่นคำขอในภายหลัง คำสั่งทางปกครองดังกล่าวซึ่งแต่เดิมถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นก็จะไม่เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากเหตุดังกล่าวอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม การแก้ไขเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองในกรณีที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้ออกคำสั่งไปโดยไม่มีผู้ยื่นคำขอ ทั้ง ๆ

ที่จะต้องมีผู้ยื่นคำขอเสียก่อนดังกล่าวนี้นี้ หากปรากฏว่าการยื่นคำขอนั้นมีกฎหมายกำหนดระยะเวลาไว้ การจัดให้มีการยื่นคำขอในภายหลังก็ต้องกระทำเสียภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย หากล่วงพ้นระยะเวลาไปแล้ว การเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองก็ย่อมกระทำไม่ได้

บทบัญญัติ

(2) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

คำอธิบาย

ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกไปนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผล แต่ปรากฏว่าองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองไม่ได้จัดให้มีเหตุผลไว้ในคำสั่งทางปกครองดังกล่าว กรณีย่อมต้องถือว่าคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นนี้ หากต่อมาองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้จัดให้มีเหตุผล ความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองเนื่องจากเหตุแห่งการไม่จัดให้มีเหตุผลก็เป็นอันไม่มีอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม การจัดให้มีเหตุผลในภายหลังนี้จะต้องกระทำเสียให้เสร็จสิ้นก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์หรือหากไม่มีการอุทธรณ์ก็ต้องกระทำให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการนำคำสั่งทางปกครองนั้นไปฟ้องคดียังศาลปกครอง อนึ่ง กฎหมายกล่าวถึงเฉพาะการไม่ได้จัดให้มีเหตุผลไว้ในคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหมายถึงการไม่ได้จัดให้มีเหตุผลไว้เลยหรือจัดให้มีเหตุผลไว้ แต่เหตุผลนั้นไม่สมบูรณ์และองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะเพิ่มเติมเหตุผลนั้นเท่านั้น ดังนั้น ในกรณีที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้จัดให้มีเหตุผลไว้แล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนแปลงเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครอง องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองย่อมไม่อาจใช้หนทาง การเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองในกรณีนี้ดำเนินการได้

บทบัญญัติ

(3) การรับฟังคู่กรณีที่จำเป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

คำอธิบาย

ในกรณีที่การออกคำสั่งทางปกครอง จะต้องมีการรับฟังคู่กรณีก่อนการออกคำสั่งฯ และปรากฏว่าได้มีการรับฟังคู่กรณีโดยไม่สมบูรณ์ เช่นนี้ หากองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจัดให้มีการรับฟังคู่กรณีเสียให้สมบูรณ์ในภายหลัง โดยการจัดให้มีการรับฟังคู่กรณีภายหลังดังกล่าว องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองได้กระทำก่อนที่จะสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์หรือหากไม่มีการอุทธรณ์ก็ได้กระทำเสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการนำคำสั่งทางปกครองนั้นไปฟ้องคดียังศาลปกครอง เช่นนี้ ความบกพร่องของการทำคำสั่งทางปกครองอันเนื่องจากการรับฟังไม่สมบูรณ์ก็จะเป็นอันไม่มีอีกต่อไป อนึ่ง คำว่า การรับฟังคู่กรณีที่ต้องรับฟังมาบ้างเท่านั้น ดังนั้น หากองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองไม่ได้รับฟังคู่กรณีมาเลย องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองดังกล่าวก็อาจเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองโดยการดำเนินการ

รับฟังในภายหลังได้ และการเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองกรณีที่ไม่ได้รับฟังคู่กรณีนี้ ต้องอนุโลม (analogy) ไปใช้กับการที่องค์กรเจ้าหน้าที่ไม่ยอมให้คู่กรณีนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองซึ่งคู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ หรือกรณีอื่นที่เกี่ยวข้องอันถือได้ว่าการรับฟังคู่กรณีโดยบกพร่องด้วย

บทบัญญัติ

(4) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อนถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

คำอธิบาย

ในกรณีที่การออกคำสั่งทางปกครองนั้น องค์กรเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองจะต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบเสียก่อน แต่ปรากฏว่าองค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองดังกล่าวดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองไปเลยโดยไม่ขอความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่อื่น เช่นนี้ หากต่อมาในภายหลังเจ้าหน้าที่อื่นนั้นได้ให้ความเห็นชอบ ก็ถือว่าความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองด้วยเหตุดังกล่าวนี้เป็นอันไม่มีอยู่อีกต่อไป อย่างไรก็ตามการให้ความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่อื่นในภายหลังตามที่กล่าวมานี้ จะต้องกระทำเสียก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาชั้นอุทธรณ์ หรือหากไม่มีการอุทธรณ์ก็ต้องก่อนที่จะมีการนำคำสั่งทางปกครองนั้นไปฟ้องคดีต่อศาล

ข้อสังเกต

การเยียวยาคำสั่งทางปกครองที่ออกมาโดยบกพร่องและด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองจะกระทำได้อีกต่อเมื่อคำสั่งทางปกครองยังไม่มีผลบังคับผูกพันเท่านั้น หลังจากที่คำสั่งทางปกครองมีผลบังคับผูกพัน กล่าวคือ คำสั่งทางปกครองนั้นได้กลายเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่อาจอุทธรณ์โต้แย้งได้ต่อไปแล้ว การเยียวยาความบกพร่องของคำสั่งทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาตรา 41 ย่อมไม่อาจเป็นไปได้ (และไม่จำเป็นที่องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องกระทำด้วย)

ตัวอย่าง การแก้ไขความบกพร่องของคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง หน้า 116-135

ตัวอย่าง การแก้ไขความบกพร่องของคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ราย นายสมพงษ์ ตริสุขชี หน้า 136-150

ตัวอย่าง การแก้ไขความบกพร่องของคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง



บันทึกข้อความ

รับที่ ๑๗/๖๖ ๑๗๖
วันที่ ๒๕ ต.ค. ๒๕๕๓
เวลา ๑๓.๑๓ น.

ส่วนราชการ...ส่วนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม...โทร...๐-๒๕๖๑-๖๖๖๖๖...แฟกซ์...๐-๒๕๖๑-๖๖๖๖๖...

ที่...พ.ส.๑๖๑๒.๕/๒๕๕๓...วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง...การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง...

ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้ (ผ่านผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย)

สำนักงาน
อธิบดีกรมป่าไม้
รับที่ ๑๖๖
วันที่ ๓๐ พ.ย.
เวลา

๑. เรื่องเดิม

ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการ ได้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง มีวัตถุประสงค์ "แปรรูปไม้จำหน่าย ทำ วงกบ ประตูหน้าต่าง ไม้พื้นรางลิ้นรอบตัว ปาร์เกต์ โมเสก เครื่องเรือนเครื่องใช้ในบ้านเรือน ไม้ค้ำ ไม้บัว ลูกกรงกึ่ง โดยใช้ไม้ท่อน-แปรรูป เป็นวัตถุดิบป้อนโรงงาน" ตั้ง ณ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๕๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางมะโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามใบอนุญาตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เลขที่ ๒๓/๔๒ ฉบับที่ ๒๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๑๓/๑๐๑๓๙ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งมาให้กรมป่าไม้ทราบ

๒.๑ ได้รับหนังสือศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยารายงาน ว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เจ้าพนักงานตำรวจ กองกำกับการสถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา ได้ทำการอายัดไม้ในโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ตามข้อ ๑ ต่อมาในวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา ร่วมกับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเสนา ตรวจสอบพบว่าปริมาณไม้ในโรงงานมีจำนวนไม่ตรงกับบัญชีสถิติประจำโรงงานที่แสดงไว้ จึงแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบว่ากระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในข้อหา "ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง" อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖

๒.๒ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ตรวจสอบเพิ่มเติม โดยตัวแทนได้ชี้แจงว่าเหตุที่ตรวจพบไม้ในโรงงานมีจำนวนน้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชี มีสาเหตุจากการที่โรงงานได้จัดทำบัญชีโดยคนในครอบครัว ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน การลงบัญชีรับ-จำหน่ายจึงคลาดเคลื่อน ประกอบกับโรงงานอยู่ติดแม่น้ำและในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถ

ตัดไม้ออก ...

ตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทราบบ้างชนิด ขนาด และจำนวนที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด จึงเป็นเหตุให้เมื่อตรวจสอบเปรียบเทียบไม้ตามบัญชีมีจำนวนมากกว่าไม้ที่ตรวจพบจริง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้มีคำสั่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการผูกมัดเครื่องจักรและแก้เครื่องจักรแล้ว

๒.๓ จากการกระทำความผิดของผู้รับอนุญาตรายนี้ จังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดเล็กน้อย อันเกิดจากการลงบัญชีลาดเคลื่อนและเหตุน้ำท่วมจนได้รับความเสียหาย ไม่ได้เกิดจากการจงใจที่จะไม่จัดทำบัญชีหรือมีการลักลอบนำไม้เถื่อนที่ผิดกฎหมายไปไว้ในโรงงานแต่อย่างใด เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงพิจารณาดำเนินการต่อไป

๓. ระเบียบและกฎหมาย

๓.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บัญญัติว่า

มาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีเหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ปรากฏแก่รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

๓.๒ ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดว่า

ข้อ ๔๑ การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

๔๑.๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา
สั่งพักใช้ ...

สั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน ๑๒๐ วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง ๑๒๐ วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ

การพักใช้ใบอนุญาตให้พิจารณาสั่งการโดยทันทีเมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๔๒ การเพิกถอนใบอนุญาต

๔๒.๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

๔๒.๒ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ ๔๒.๑ หรือในกรณีที่กรมป่าไม้ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาว่าสมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือไม่

๓.๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

“มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน”

“มาตรา ๓๓ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ”

“มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่ยกอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในการนี้ที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาล้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง”

๔. ข้อสังเกต

สำนักงานอนุญาต ได้ตรวจสอบแล้ว ขอเรียนข้อสังเกตดังนี้.-

๔.๑ คำสั่ง ...

๔.๑ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายทางหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรือง คำไม้และก่อสร้าง เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ คือ

๔.๑.๑ ในวรรคแรกของคำสั่ง ระบุข้อความผิด กฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ กล่าวคือ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดระบุว่า ข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ที่ถูกควรระบุไว้ว่า “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๘ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๘ ระวังโทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”)

๔.๑.๒ ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ (ที่ถูกต้องควรระบุเพิ่มเติมว่า “อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๙๒ ขอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ.๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๗) การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท)

๔.๒ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง ตั้งคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่อง รายทางหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรือง คำไม้และก่อสร้าง โดยตั้งคณะเจ้าหน้าที่ชุดที่ ๑ ทำการล้อมเครื่องจักร ตามบันทึกลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ มีนายสมพงษ์ ธนะจันทร์ ผู้รับมอบอำนาจ (ตามหนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗) เป็นผู้นำตรวจสอบและให้ถ้อยคำ คณะเจ้าหน้าที่ชุดที่ ๒ ทำการแก้มัดเครื่องจักร ตามบันทึกลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ มีนายสมพงษ์ ธนะจันทร์ ผู้รับมอบอำนาจ/ตัวแทน (ตามหนังสือ

มอบอำนาจ ...

มอบอำนาจ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗) เป็นผู้นำตรวจสอบและให้ถ้อยคำ แสดงให้เห็นเป็นประจักษ์ พยานหลักฐานว่า ผู้รับอนุญาตไม่จัดให้มีตัวแทนตามหนังสือตั้งตัวแทน เพื่ออำนวยความสะดวกและตอบคำถาม แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อผู้รับอนุญาตไม่อาจอยู่ดูแลกิจการด้วยตนเองได้ จึงเป็นการ “กระทำความผิด ฐาน เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่จัดให้มีตัวแทนเป็นลายลักษณ์อักษรตาม แบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคแรก เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรคโทตาม มาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๔.๓ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ดังเรียนมาในข้อ ๒.๒ ถือว่า เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วหรือไม่

๔.๔ ตามข้อ ๒.๒ ตัวแทนได้ชี้แจงว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำ ไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทราบนทั้งชนิด ขนาด และจำนวน ที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความ ลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ดังนั้น การต่ออายุใบอนุญาตในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ได้ทำการ ตรวจสอบบัญชีไม้ตลอด ๒ ปี ที่ผ่านมามีการจัดทำไว้ถูกต้อง และได้ออกทำการตรวจสอบกิจการโรงงาน ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔๓-๔๕ บ้างหรือไม่ อย่างไร

๔.๕ จังหวัดส่งเอกสารมาไม่ครบถ้วน ขาดเอกสารประกอบการพิจารณา เช่น บันทึก การแจ้งซื้อหากว่าโทษดำเนินคดี สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับอนุญาต ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน ทางหุ้นส่วนจำกัด หนังสือรับรองทางหุ้นส่วนจำกัด เป็นต้น

๔.๖ จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา พบว่า ปริมาณไม้ในโรงงานมีจำนวนไม่ตรงกับบัญชีสถิติประจำโรงงานที่แสดงไว้ (ข้อ ๒.๒ ตัวแทนได้ชี้แจงว่า ไม้ในโรงงานมีจำนวนน้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชี) จึงแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบว่าการทำผิดพระราชบัญญัติ ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในข้อหาความผิด ดังเรียนมาในข้อ ๒.๑ ว่า “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งเป็นการแจ้งข้อกล่าวหา

ผิดพลาด ...

ผิดพลาด เพราะข้อ ๖ ของกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นกำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือ ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้าจัดทำบัญชีไม้ที่ยังมิได้แปรรูป (บัญชีไม้ก่อน) ตามแบบที่อธิบดี กรมป่าไม้กำหนด ฯ และต้องลงรายการในบัญชีไม้ที่ยังมิได้แปรรูป (บัญชีไม้ก่อน) ให้ครบถ้วนตาม ความเป็นจริงอยู่เสมอ **การแจ้งข้อกล่าวหาที่ต้องควรแจ้งว่า** “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดใน กฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุม การแปรรูปไม้ ข้อ ๔ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรจ โทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

๕. ข้อพิจารณา

จากรายละเอียดตั้งเรียนมาข้างต้น ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควร ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แก่ผู้คำสั่งจังหวัด ที่ ๑๔๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง ตามประเด็นตั้งเรียนมาข้อ ๔.๑

(๒) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ส่งเจ้าหน้าที่กล่าวโทษดำเนินคดีเพิ่มเติมกับผู้รับอนุญาต ว่า “กระทำความผิดฐาน เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่จัดให้มีตัวแทนเป็น ลายลักษณ์อักษรตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุม การแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคแรก เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรจ โทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท” ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๒

(๓) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แจ้งในประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๔ ขอเอกสารประกอบการ พิจารณาเพิ่มเติม ตามข้อ ๔.๕ และแจ้งให้สำเนาเรื่องราวแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) ทราบเพื่อพิจารณารายงานความเห็นการเพิกถอนใบอนุญาตมาให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

(๔) แจ้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) เพื่อสั่งให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงาน ป่าไม้พระนครศรีอยุธยา แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมให้ถูกต้อง ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๖

(๕) การ ...

(๕) การดำเนินการของคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๓ ถือว่า เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ แล้วหรือไม่ ประเด็นนี้สมควรให้สำนักกฎหมายวินิจฉัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ได้แนบร่างหนังสือตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔ (๑)-(๔) มาพร้อมนี้ด้วยแล้ว หากเห็นชอบ ขอให้โปรดลงนาม



(นายรัชชัช ลักสุร)
 ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต

สม. นพ. ปิยะวิทย์ พิงคณา


 30 ม. 1 52

(นายปิยะวิทย์ พิงคณาวิทย์)

อธิการเจ้าอาวาส

ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายและนิติกรรมสัญญา

- สำนักร่างหมาย 110

- ส่วนคดีปกครอง พิงคณาวิทย์ ๒๐๐๖



(นายเพ็ญวิทย์ ศรีชัย)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย



บันทึกข้อความ

วันที่.....
เวลา.....

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย ส่วนกฎหมายและนิติกรรมสัญญา โทร. ๕๒๑๑, ๕๖๖๗

ที่ ทส ๑๖๐๙.๒/ ๑๖๖๗

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ห้องรองอธิบดีกรมป่าไม้
(นายสมชัย มาเสถียร)
รับที่ ๗
วันที่ ๐๕ ม.ค. ๒๕๕๘

๑. เรื่องเดิม

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๑๓/๐๐๑๓๓๓ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง และได้ตั้งคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ความละเอียดแจ้งแล้ว

๒. ข้อเท็จจริง

สำนักงานการอนุญาต มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/ ๒๓๕๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน อธิบดีกรมป่าไม้ (ผ่านผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย) เพื่อขอให้สำนักกฎหมายวินิจฉัยประเด็นข้อกฎหมายว่า การดำเนินการของคณะเจ้าหน้าที่สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วหรือไม่

๓. ระเบียบ/ข้อกฎหมาย

๓.๑ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา ๓๐ "...ในกรณีที่กำลังทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณีเจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน..."

มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

มาตรา ๔๐ "...คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์ หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีอาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

/ ในกรณี...

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และ ระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง...”

๓.๒ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยสี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่เหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ ปรากฏแก่ รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควร จะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

๓.๓ ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔๑ การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

๔๑.๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน ๑๒๐ วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง ๑๒๐ วัน ให้พัก ใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำ พิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ

๔. ข้อพิจารณา

สำนักกฎหมายพิจารณาแล้ว มีประเด็นข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาแยกได้เป็น ๓ ประเด็นคือ

ประเด็นที่ ๑ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๓/๖/ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายทางหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้อง มิได้ระบุข้อหาความผิด ข้อกฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่ง ไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ วางหลักว่า คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ คำสั่งทางปกครองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังกล่าวข้างต้นนั้น แม้จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดในข้อหาที่ผิดแตกต่างจากความผิดที่ทางหุ้นส่วนจำกัดฯ ได้กระทำความผิดลงไป แต่การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการบันทึกการให้ถ้อยคำ ฉบับลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่ได้เปิดโอกาสให้ นายณรงค์ ณะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการได้ชี้แจงข้อเท็จจริง และได้ชี้แจงฐานความผิดของทางหุ้นส่วนจำกัดฯ แล้ว ซึ่งทางหุ้นส่วนจำกัดฯ ก็เข้าใจข้อหาได้ดี และได้ยอมรับว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งยังขอรับรองว่าต่อไปจะปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่สามารถบังคับแก่คู่กรณีได้ เมื่อคำสั่งทางปกครองมีเนื้อหาข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดที่ระบุรายละเอียดแห่งข้อหาผิดไป แต่ก็ไม่ถึงขั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลเป็นการร้ายแรงที่ไม่อาจใช้บังคับได้ หรือถึงขั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งทางปกครองนั้นก็คงยังมีผลตราบท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น หากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบพบว่าคำสั่งทางปกครองมีข้อผิดพลาด ไม่สมบูรณ์ และการแก้ไขไม่กระทบกระเทือนถึงขั้น ไม่ชอบด้วยกฎหมายแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง ก็สามารถดำเนินการแก้ไขให้คำสั่งทางปกครองให้สมบูรณ์ และแจ้งให้แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองทราบถึงการแก้ไขดังกล่าวด้วย ก็จะทำให้เป็นคำสั่งทางปกครองที่สมบูรณ์สามารถบังคับแก่คู่กรณีได้

ประเด็นที่ ๒ ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นการวางหลักให้คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือแย้งต่อไปได้ จะต้องระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้ง ถ้าหากไม่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งก็สามารถนำบทบัญญัติตามมาตรา ๔๐

/ วรรคสอง...

วรรคสอง มาใช้บังคับได้ การที่ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครองนั้น ไม่ทำให้คำสั่งทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีผลเป็นการร้ายแรงที่ไม่อาจใช้บังคับได้แต่อย่างใด เมื่อในชั้นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบพบว่าคำสั่งทางปกครองไม่สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วน และเมื่อกำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมีกำหนดขั้นตอนไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ก็สามารถดำเนินการแก้ไขให้สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมายเฉพาะได้ ดังนั้น คำสั่งทางปกครองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น เมื่อยังไม่มีมีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวจึงสามารถบังคับแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้างได้

ประเด็นที่ ๓ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๗๐/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ชนะจันทร์ หัวหน้าผู้จัดการ ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ (พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔) เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยากับห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง ซึ่งมีผลเป็นการระงับสิทธิในใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่องของห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้างเป็นการชั่วคราว (เป็นระยะเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗) มีผลต่อห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง ผู้รับคำสั่งเป็นการเฉพาะกรณีหรือเป็นการเฉพาะตัวโดยตรง และเป็นการแสดงเจตนาออกสู่ภายนอกฝ่ายปกครอง (กล่าวคือ ไม่ได้เป็นขั้นตอนกระบวนการภายในของฝ่ายปกครอง) ดังนั้น คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ผู้อนุญาตทราบว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้ง

โรงงานแปรรูปไม้หรือผู้ได้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๓) ข้อ ๖ และในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ตรวจสอบเพิ่มเติม โดยให้ตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายณรงค์ ธนะจันทร์ หัวหน้าผู้จัดการ ชี้แจงว่าเหตุที่พบไม้ในโรงงานมีจำนวนน้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชี โดยได้รับคำชี้แจงว่า มีสาเหตุจากการที่โรงงานได้จัดทำบัญชีโดยคนในครอบครัว ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน การลงบัญชีรับ-จำหน่ายจึงคลาดเคลื่อน ประกอบกับในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไป โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทราบบทั้งชนิด ขนาด และจำนวนที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด การที่เจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ทราบบถึงความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ และให้ตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจจากหุ้นส่วนผู้จัดการได้ชี้แจงข้อเท็จจริง จึงเป็นการให้โอกาสแก่คู่กรณีมีโอกาสที่จะทราบบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว อีกทั้งตัวแทนผู้รับมอบอำนาจจากหุ้นส่วนผู้จัดการ ยังยอมรับว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ซึ่งการยอมรับดังกล่าวย่อมผูกพันหุ้นส่วนผู้จัดการ และถือเป็นพยานหลักฐานได้ว่า ผู้รับอนุญาตไม่จัดให้มีตัวแทนตามหนังสือตั้งตัวแทนเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบคำถามแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อผู้รับอนุญาตไม่อาจอยู่ดูแลกิจการด้วยตนเองได้ จึงเป็นการกระทำความผิดฐานเป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรไม่จัดให้มีตัวแทนเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนดเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคแรก เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ซึ่งการยอมรับดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่ตัวแทนผู้รับมอบอำนาจจากหุ้นส่วนผู้จัดการนั้นได้ให้ไว้ในคำแถลงชี้แจงข้อเท็จจริงว่าตนได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ การที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาออกคำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๖/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง เป็นการดำเนินการทางปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

ดังกล่าวข้างต้นสำนักกฎหมาย ขอเรียนว่า เมื่อพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่สำนักการอนุญาตได้ส่งมาประกอบกับ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๖/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง แม้คำสั่งของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าวจะขาดตกบกพร่องใน

รายละเอียดอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ถึงขนาดที่จะทำให้คำสั่งนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งจากข้อเท็จจริง ห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ เอง ก็เข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี อีกทั้งไม่ปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดฯ หลงต่อสู้อยู่ในข้อกล่าวหาแต่อย่างใด คำสั่งทางปกครองนั้นจึงยังคงมีผลตราหน้าที่ยังไม่มี การเพิกถอน หรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น หากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบพบว่าคำสั่งทางปกครองมีข้อผิดพลาด ไม่สมบูรณ์ และการแก้ไขไม่กระทบกระทั่งจนถึงขั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง ก็สามารถดำเนินการแก้ไขคำสั่งทางปกครองให้สมบูรณ์ และแจ้งให้แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองทราบถึงการแก้ไขดังกล่าวด้วย ก็จะทำให้เป็นคำสั่งทางปกครองที่สมบูรณ์สามารถบังคับแก่คู่กรณีได้ ดังกล่าวมาข้างต้นข้อพิจารณาของสำนักงานการอนุญาตที่แจ้งให้จังหวัดอยุธยาแก้ไขคำสั่ง ข้อกล่าวหา และขอเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ตามที่เสนอมานั้น จึงสามารถกระทำได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในร่างหนังสือของสำนักงานการอนุญาตที่เสนอมาทัวร์นี้



(นายตรีช อินทรณ์)

ปลัดสำนักงานยุทธ

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย

เรียน ท่านอธิบดี

เพื่อไม่เกิดข้อพิพาท



ทอ อ.อ.อ.

(นายประจักษ์ วัฒนวิทย์)

รองอธิบดีกรมป่าไม้

คุณทนาย
ปกครอง

Ne 21 มค 54

ลงนามแล้ว



13 ส.ก. 25

(นายสมชัย มาเสถียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

(นายประจักษ์ วัฒนวิทย์)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่ากรมป่าไม้



คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่ ๑๕๗๖/๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร
รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการ

ด้วยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับรายงานการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้รับอนุญาต ตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ตามใบอนุญาตของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๘๒ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๕๔ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อหา “ผู้รับอนุญาต ตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ.๒๕๑๔) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ดังนั้น อาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ และระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หมวดที่ ๑๓ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ข้อ ๔๑ จึงสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรฯ ดังกล่าวข้างต้น ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการ เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

อนึ่ง หากห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หุ้นส่วนผู้จัดการ มีความเห็นที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ขอให้แจ้งเป็นหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สำเนาถูกต้อง

(นายสิทธิพงษ์ ไกรพัฒนกิจ)

พ.อ.อ.

(ปัญญา สระทองอุ่น)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/ ๕๒๑

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สืบหาเลข (15.๐๐) 14 ส.ป. 2558

อ้างถึง หนังสือจังหวัดจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ อย ๐๐๑๓/๑๐๑๓๙ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งว่า ได้รับหนังสือศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา
รายงานมา ห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร
ลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (โรงเลื่อยจักร) ตั้ง ณ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๕๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลบางมะโค อำเภอ
เสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามใบอนุญาตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๘๒ ฉบับที่ ๒๙
ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ กระทำผิดพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้
เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ออกไปตรวจสอบโรงงานฯ เพิ่มเติม ต่อมาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานฯ รายนี้
เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้มีคำสั่งตั้ง
คณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการผูกมัดเครื่องจักรและแก้เครื่องจักรแล้ว จากการกระทำความผิดของผู้รับ
อนุญาตรายนี้ จังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะการกระทำความผิด
ดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดเล็กน้อย อันเกิดจากการลงบัญชีคลาดเคลื่อนและเหตุนี้ทำพจนได้รับ
ความเสียหาย ไม่ได้เกิดจากการจงใจที่จะไม่จัดทำบัญชีหรือมีการลักลอบนำไม้เถื่อนที่ผิดกฎหมายป่าไม้
เข้าในโรงงานแต่อย่างใด เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการ
ใดแล้วจึงพิจารณาดำเนินการต่อไป จึงแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ได้ตรวจสอบแล้วรายละเอียดเรื่องราวแล้ว ขอเรียนดังนี้.-

๑. คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๓๖/๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงาน
แปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และ
ก่อสร้าง ...

ก่อสร้าง ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๓ คือ

๑.๑ ในวรรคแรกของคำสั่ง ระบุข้อหาความผิด กฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๓ กล่าวคือ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดระบุว่า ข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ที่ถูกควรระบุว่า “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๔ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรจโทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”)

๑.๒ ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๖๓ (ที่ถูกต้องควรระบุเพิ่มเติมว่า “อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๗) การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท)

ดังนั้น โปรดสั่งเจ้าหน้าที่แก้ไขคำสั่งตามประเด็นข้างเรียนมาในข้อ ๑.๑-๑.๒ ให้ถูกต้องด้วย

๒. โปรดสั่งให้สั่งเจ้าหน้าที่กล่าวโทษคำเนิคมติเพิ่มเติมกับผู้รับอนุญาต ว่า “กระทำความผิดฐาน เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ไม่จัดให้มีตัวแทนเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคแรก เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรจโทษตามมาตรา

๗๓ ทวี จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๓. ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ตรวจสอบเพิ่มเติม ซึ่งตัวแทนได้ชี้แจงว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เกิดน้ำท่วมใหญ่ ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทราบทั้งชนิด ขนาด และจำนวนที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ดังนั้น กรมป่าไม้ขอทราบว่าการต่ออายุใบอนุญาตในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบบัญชีไม้ตลอด ๒ ปี ที่ผ่านมา ว่าจัดทำไว้ถูกต้อง และได้ ออกทำการตรวจสอบกิจการโรงงาน ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔๓-๔๕ บ้างหรือไม่ อย่างไร

๔. โปรดส่งเอกสาร บันทึกการแจ้งข้อหากว่าโทษดำเนินคดี สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับ อนุญาต ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด หนังสือรับรองห้างหุ้นส่วนจำกัด และเอกสาร อื่นที่เกี่ยวข้องไปให้กรมป่าไม้เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมด้วย

๕. โปรดสำเนาเรื่องราวแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) ทราบและพิจารณา รายงานความเห็นประเด็นการเพิกถอนใบอนุญาตไปให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ผลเป็นประการใดแจ้งให้ กรมป่าไม้พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ


13 ส.ค. 2558
(นายสมชัย มาเสถียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๓/๙ ๔๘๕๒, ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๒๐๒

โทรสาร ๐ ๒๕๓/๙ ๖๕๓๓

<http://www.forest.go.th>


(นายธวัชชัย ลิ่มกุล)
ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต


(นายประยุทธ์ เตชะธีรวัฒน์)
อธิบดีกรมป่าไม้
(นายสมชัย มาเสถียร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้



คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่ ๔๕๖ / ๒๕๕๘

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งการพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร
รายห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หัวหน้าผู้จัดการ

ตามคำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๙ และระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หมวดที่ ๑๓ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ข้อ ๔๑ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พงษ์รุ่งเรืองค้าไม้และก่อสร้าง โดยนายณรงค์ ธนะจันทร์ หัวหน้าผู้จัดการ ผู้รับอนุญาต ตามใบอนุญาตของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๘๒ ฉบับที่ ๒๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้น

เนื่องจากได้รับหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แก้ไขคำสั่งดังกล่าวข้างต้น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงขอแก้คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ดังนี้

๑. วรคแรกของคำสั่งขอแก้ไขข้อความจากเดิม ข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ.๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔” แก้ไขเป็น “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรลักษณะอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือ ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๘ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๘ ระวังโทษ ตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๒. ให้ยกเลิกข้อความในวรรคที่สามของคำสั่งดังกล่าว โดยให้ใช้ข้อความ ดังนี้แทน “อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๙๒ ขอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัย
ของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓
(พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๗)
การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท”
ความอื่นให้คงไว้ตามเดิม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘



(นายอภิชาติ ไคลิกเวชช์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวอย่าง การแก้ไขความบกพร่องของคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

นายสมพงษ์ ตรีสุขชี



บันทึกข้อความ

วันที่ ๕๐๑๕
วันที่ ๖ พย ๒๕๕๗
เวลา ๑๖.๕๕๙

ส่วนราชการ...สำนักการอนุญาต...ส่วนอนุญาตอุตสาหกรรมไม้ โทร. ๐-๒๕๖๑๑-๕๖๑๒๒ ต่อ ๕๒๑๒...

ที่...พส.๑๖๑๒๕/๒๕๓๐...วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗...

เรื่อง...การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร...นายสมพงษ์ ตรีสุขชี...

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้ (ผ่านผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย)

๑. เรื่องเดิม

นายสมพงษ์ ตรีสุขชี ได้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร (โรงเลื่อยจักร) เพื่อแปรรูปไม้จำหน่าย ตั้ง ณ เลขที่ ๕๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามใบอนุญาตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๓/๔๑ ฉบับที่ ๔๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือ ที่ ขย ๐๐๑๓/๑๐๑๔๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งมาให้กรมป่าไม้ทราบ

๒.๑ ได้รับหนังสือศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยารายงานว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เจ้าพนักงานตำรวจ กองกำกับการสถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา ได้ทำการอายัดไม้ในโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร (โรงเลื่อยจักร) ตามข้อ ๑ ต่อมาในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา ร่วมกับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเสนา ตรวจสอบพบว่าปริมาณไม้ในโรงงานมีจำนวนไม่ตรงกับบัญชีสถิติประจำโรงงานที่แสดงไว้ จึงแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖

๒.๒ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ตรวจสอบเพิ่มเติม โดยตัวแทนได้ชี้แจงว่าเหตุที่ตรวจพบไม้ในโรงงานมีจำนวนน้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชี มีสาเหตุจากการที่โรงงานได้จัดทำบัญชีโดยคนในครอบครัว ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน การลงบัญชีรับ-จำหน่ายจึงคลาดเคลื่อน ประกอบกับโรงงานอยู่ติดแม่น้ำและในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม่ทราบทั้งชนิด ขนาด และจำนวนที่แฉ่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นเหตุให้เมื่อตรวจสอบ

เปรียบเทียบ ...

เปรียบเทียบไม่ได้ตามบัญชีมีจำนวนมากกว่าไม้ที่ตรวจพบจริง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๔๗/๘๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ของนายสมพงษ์ ตรีสุขี เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้มีคำสั่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการผูกมัดเครื่องจักรและแก้เครื่องจักรแล้ว

๒.๓ จากการกระทำความผิดของผู้รับอนุญาตรายนี้ จังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดเล็กน้อย อันเกิดจากการลงบัญชีคลาดเคลื่อนและเหตุนี้ท่ามจนได้รับความเสียหาย ไม่ได้เกิดจากการจงใจที่จะไม่จัดทำบัญชีหรือมีการลักลอบนำไม้เถื่อนที่ผิดกฎหมายป่าไม้เข้าไปในโรงงานแต่อย่างใด เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงพิจารณาคำดำเนินการต่อไป

๓. ระเบียบและกฎหมาย

๓.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บัญญัติว่า

มาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(๒) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ ปรากฏแก่รัฐมนตรีหรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้

๓.๒ ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า

ข้อ ๔๑ การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

๔๑.๑ เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน ๑๒๐ วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง ๑๒๐ วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช

๒๕๕๔ ผู้ว่า ...

๒๔๔๔ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานคร
ให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ

การพักใช้ใบอนุญาตให้พิจารณาสั่งการโดยทันทีเมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่
ข้อ ๔๒ การเพิกถอนใบอนุญาต

๔๒.๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๔๔ ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาต
หรือไม่ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

๔๒.๒ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ ๔๒.๑ หรือในรายที่กรมป่าไม้ได้
สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาว่า
สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๔๔ หรือไม่

๓.๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

“มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้อง
ให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน
ของตน”

“มาตรา ๓๓ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็น
หนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ”

“มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่สามารถอุทธรณ์
หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าว
ไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือ
การโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลา
ดังกล่าวมีระยะเวลาล้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง”

๔. ข้อสังเกต

สำนักการอนุญาต ได้ตรวจสอบแล้ว ขอเรียนข้อสังเกตดังนี้.-

๔.๑ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๗/๘๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายงานายสมพงษ์ ตวีสุธี เป็นคำสั่งทาง
ปกครอง ...

ปกครองที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ

๔.๑.๑ ในวรรคแรกของคำสั่ง ระบุข้อหาความผิด กฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๗ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดระบุว่า ข้อหา "ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโคดลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง" อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ที่ถูกควรระบุว่า "เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๘ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๘ วรรจโทษตามมาตรา ๗/๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท")

๔.๑.๒ ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่น่าจะอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๕๐ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (ที่ถูกต้องควรระบุเพิ่มเติมว่า "อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๗๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๗) การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท)

๔.๒ ผู้รับอนุญาตได้แต่งตั้งให้นายเสนา ทิพยานนท์ เป็นตัวแทน ตามหนังสือแต่งตั้งตัวแทน ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๗ หนังสือแต่งตั้งตัวแทนดังกล่าวข้างต้นผู้รับอนุญาตได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันตั้งตัวแทน หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคสอง

๔.๓ การดำเนินการของเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังเรียนมาในข้อ ๒.๒ ถือว่า เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วหรือไม่

๔.๔ ตามข้อ ๒.๒ ตัวแทนได้ชี้แจงว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ น้ำท่วมใหญ่ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทรวบทั้งชนิด ขนาด และจำนวนที่แน่นอน ...

ที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม่ไว้โดยไม่ได้ตัดยอดจำหน่ายไม่ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ดังนั้น การต่ออายุใบอนุญาตในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบบัญชีไม่ตลอด ๒ ปี ที่ผ่านมามีการจัดทำไว้ถูกต้อง และได้ขอทำการตรวจสอบกิจการโรงงานตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ.๒๕๔๑ ข้อ ๔๓-๔๕ บ้างหรือไม่ อย่างไร

๔.๕ จังหวัดส่งเอกสารมาไม่ครบถ้วน เช่น บันทึกอาัยค(ส่งมาหน้าเดียว) ขาดเอกสารประกอบการพิจารณา เช่น บันทึกการแจ้งข้อหาก่อโทษดำเนินคดีและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๖ จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา พบว่าปริมาณไม้ในโรงงานมีจำนวนไม่ตรงกับบัญชีสถิติประจำโรงงานที่แสดงไว้ (ข้อ ๒.๒ ตัวแทนได้ชี้แจงว่าไม้ในโรงงานมีจำนวนน้อยกว่าที่ปรากฏตามบัญชี) จึงแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ในข้อหาความผิด ดังเรียนมาในข้อ ๒.๑ ว่า “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ **ซึ่งเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาผิดพลาด** เพราะข้อ ๖ ของกฎกระทรวงดังกล่าวข้างต้นกำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้าจัดทำบัญชีไม้ที่ยังมิได้แปรรูป (บัญชีไม้ห่อน) ตามแบบที่อธิบดีกรมป่าไม้กำหนด ฯ และต้องลงรายการในบัญชีไม้ที่ยังมิได้แปรรูป (บัญชีไม้ห่อน) ให้ครบถ้วนตามความเป็นจริงอยู่เสมอ **การแจ้งข้อกล่าวหาที่ถูกต้องควรแจ้งว่า** “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๔ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ วรรคโทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

๕. ข้อพิจารณา

จากรายละเอียดดังเรียนมาข้างต้น สำนักงานอนุญาตได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แก้อำนาจจังหวัด ที่ ๑๘๓/๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายงานายสมพงษ์ ศรีสุชี ตามประเด็นดังเรียนมาข้อ ๔.๑

(๒) แจ้งจังหวัด

(๒) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้ตรวจสอบว่าหนังสือแต่งตั้งตัวแทน ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ (แต่งตั้งให้นายเดชา ทิพยามนต์ เป็นตัวแทน) ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันตั้งตัวแทน หรือไม่ ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๒ หากดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้ส่งเจ้าหน้าที่กล่าวโทษดำเนินคดีเพิ่มเติม ว่า “กระทำความผิดฐาน ไม่แจ้งหนังสือแต่งตั้งตัวแทนให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันตั้งตัวแทน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคสอง เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๘ วรรกโทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาท ถึงห้าหมื่นบาท”

(๓) แจ้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงในประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๔ ขอเอกสารประกอบการ พิจารณาเพิ่มเติม ตามข้อ ๔.๕ และแจ้งให้สำเนาเรื่องราวแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) ทราบเพื่อพิจารณารายงานความเห็นการเพิกถอนใบอนุญาตมาให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

(๔) แจ้งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) เพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ประสานงาน ป่าไม้พระนครศรีอยุธยา แจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมให้ถูกต้อง ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๖

(๕) การดำเนินการของคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๔.๓ ถือว่า เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๗ แล้วหรือไม่ ประเด็นนี้สมควรให้สำนักกฎหมาย วินิจฉัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา ได้แนบร่างหนังสือตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๕ (๑)-(๔) มาพร้อมนี้ด้วยแล้ว หากเห็นชอบ ขอได้โปรดลงนาม

(นายวิชัย ลีถาวร)
ผู้อำนวยการสำนักการอนุญาต

ลงชื่อของ

นายวิชัย ลีถาวร

- อธิบดีกรม

นายวิชัย ลีถาวร

๕ ม.ค. ๕๗
(นายวิชัย อินทวัฒน์)

มีมติกรมอุทยาน

มีมติกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช



ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ที่.....
เวลา.....

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย ส่วนคดีปกครอง โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๕๓๐๕, ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ โทร ๕๖๐๓

ที่ ทส ๑๖๐๙.๕/ ๑๖๗๓

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายนายสมพงษ์ ตริสุขี นายสมชัย มา

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

ห้องรองอธิบดี
รับที่ ทอ๒๕
วันที่ ๒๕ พ.ย.
เวลา ๑๓.๒๐

๑. ข้อเท็จจริง

สำนักการอนุญาต มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/ ๒๔๓๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗/เรียน อธิบดีกรมป่าไม้ (ผ่านผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย) เพื่อขอให้สำนักกฎหมายวินิจฉัยในประเด็นที่ว่า การดำเนินการของคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วหรือไม่

๒. ระเบียบ/ข้อกฎหมาย

๒.๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

๒.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑

๓. ข้อพิจารณา/ข้อเสนอแนะ

สำนักกฎหมายตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือของสำนักการอนุญาต ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/ ๒๔๓๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แล้ว ขอเรียนชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายเป็นประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๔๓/๔/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรของนายสมพงษ์ ตริสุขี เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ

๑. ในวรรคแรกของคำสั่ง ระบุข้อหาความผิด กฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ วางหลักว่า "คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

/(๓) ข้อพิจารณา ...

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ" การที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกคำสั่งทางปกครองที่ระบุนายละเอียดยกเกี่ยวกับเหตุผลแห่งการออกคำสั่งทางปกครองประกอบ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดในข้อหาตามคำสั่งทางปกครองผิดแยกแตกต่างจากความผิดที่ นายสมพงษ์ ศรีสุชี ได้กระทำความผิดจริง จึงเป็นการออกคำสั่งทางปกครองที่อ้างบทกฎหมายไม่ถูกต้อง แต่ไม่ทำให้คำสั่งทางปกครองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าวเสียไปทั้งหมดหรือเป็น คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาสามารถแก้ไขคำสั่งทางปกครองนี้โดย อ้างอิงบทกฎหมายที่ถูกต้องได้ ดังนั้น สำนักกฎหมายจึงเห็นชอบด้วยกับสำนักงานอนุญาตซึ่งเป็น หน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบที่ได้ตรวจสอบพบว่าคำสั่งทางปกครองไม่ถูกต้องในชั้นนี้ และหนังสือสำนักงานอนุญาตที่เสนอมาพร้อมนี้ให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยาดำเนินการแก้ไขคำสั่งทาง ปกครองให้สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนต่อไป

๒. ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลา สำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ วางหลักว่า "คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ จะต้องระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการ อุทธรณ์หรือการโต้แย้ง" ซึ่งหากไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่งก็เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติ ตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แต่ก็สามารถเริ่มนับระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งตามมาตรา ๔๐ วรรคสองได้ การที่ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลา สำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งไว้ในคำสั่งทางปกครอง เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ระบุนายละเอียด ดังกล่าวให้ถูกต้องชัดเจน แต่ไม่ทำให้คำสั่งทางปกครองเสียไปทั้งหมดหรือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เมื่อในชั้นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบพบว่าคำสั่งทางปกครอง ไม่สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วน ก็สามารถดำเนินการแก้ไขให้สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมาย กำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะได้ ดังนั้น สำนักกฎหมายจึงเห็นชอบด้วย กับสำนักงานอนุญาตซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่รับผิดชอบที่ได้ตรวจสอบพบว่าคำสั่งทาง ปกครองไม่ถูกต้องในชั้นนี้ และหนังสือสำนักงานอนุญาตที่เสนอมาพร้อมนี้ให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการแก้ไขคำสั่งทางปกครองให้สมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนต่อไป

ประเด็นที่ ๒ การดำเนินการของคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถือว่าเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธี ปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้วหรือไม่

/สำนักกฎหมาย ...

สำนักกฎหมายขอเรียนชี้แจงประเด็นนี้ว่า คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗/๘/ ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรของ นายสมพงษ์ ศรีสุชี เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้น เป็นการออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมาย เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายในระดับ พระราชบัญญัติ (พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔) เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่าง จังหวัดพระนครศรีอยุธยากับนายสมพงษ์ ศรีสุชี ซึ่งมีผลเป็นการระงับสิทธิในใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรของนายสมพงษ์ ศรีสุชี เป็นการชั่วคราว (เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗) มีผลต่อนายสมพงษ์ ศรีสุชี ผู้รับคำสั่งเป็นการเฉพาะกรณีหรือ เป็นการเฉพาะตัวโดยตรง และเป็นการแสดงเจตนาออกสู่ภายนอกฝ่ายปกครอง (กล่าวคือ ไม่ได้เป็น ขั้นตอนกระบวนการภายในของฝ่ายปกครอง) ดังนั้น คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงเป็นคำสั่งทาง ปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อเป็นคำสั่ง ทางปกครองที่กระทบสิทธิของนายสมพงษ์ ศรีสุชี ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่าง เพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ผู้รับอนุญาตว่ากระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อ การค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง” และในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ตรวจสอบเพิ่มเติม โดยให้นายเดชา ทิพยานนท์ ผู้จัดการโรงเลื่อยจักรบ้านแพนซึ่งนายสมพงษ์ ศรีสุชี ทุนส่วนผู้จัดการ แต่งตั้งเป็นผู้จัดการแทนฯ ชี้แจงว่า สาเหตุจากการที่โรงงานได้จัดทำบัญชีโดยคนในครอบครัว ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน การลงบัญชีรับ-จำหน่ายจึงคลาดเคลื่อน ประกอบกับโรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม่ทราบทั้งชนิด ขนาด และจำนวนที่ แน่นนอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ไดตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความลง บันทึกรประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นเหตุให้เมื่อตรวจสอบเปรียบเทียบไม้ตามบัญชีมีจำนวนมากกว่าที่ตรวจพบจริง การที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้นายเดชา ทิพยานนท์ ทราบถึงความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ และให้โอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริง จึงเป็นการให้โอกาสแก่คู่กรณีโอกาสที่จะทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว อีกทั้ง นายเดชา ทิพยานนท์ฯ ยอมรับว่า ไม่มีพนักงานบัญชีที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน จึงทำให้การลงบัญชีรับ- จำหน่ายคลาดเคลื่อนจากบัญชีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบจริง อันเป็นการยอมรับว่าได้กระทำ

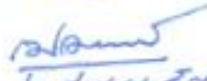
ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งการยอมรับดังกล่าวย่อมผูกพันนายสมพงษ์ ศรีสุธี และการยอมรับดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่นายเดชา ทิพยานนท์ นั้นเองได้ให้ไว้ในคำแถลงชี้แจงข้อเท็จจริงว่าตนได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่มีผลทำให้เจ้าหน้าที่ไม่จำเป็นต้องให้โอกาสแก่นายสมพงษ์ ศรีสุธี ได้มีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้ง และแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกคำสั่งทางปกครอง เป็นคำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗/๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ของนายสมพงษ์ ศรีสุธี เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นการดำเนินการทางปกครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา หากเห็นชอบด้วยขอได้โปรดพิจารณาลงนามในหนังสือของสำนักงานการอนุญาตที่เสนอมาร่วมนี้


(นายเทีญวิชญ์ ศรีชัย)
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

เรียน ท่านนายก อบจ.นบพิตำ

เพื่อไม่เกิดข้อพิพาท


๒๕พ.ย.๕๗
(นางเปรมพิมล พิมพ์พันธุ์)
รองอธิบดีกรมป่าไม้

ลงนามแล้ว

26 พ.ย. 2557
(นายสมชัย มาเสถียร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมป่าไม้



คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ที่ ๑๙๗๔/๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร

รายนายสมพงษ์ ศรีสุชี

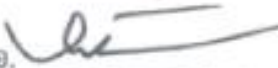
ด้วยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้รับรายงานการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ รายนายสมพงษ์ ศรีสุชี ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ตามใบอนุญาตของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๘๑ ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ณ เลขที่ ๕๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านแพน อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอให้ "ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง" อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ.๒๕๓๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ดังนั้น อาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ มาตรา ๕๔ และระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ หมวดที่ ๓๓ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ข้อ ๔๑ จึงสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรดังกล่าวข้างต้น ของนายสมพงษ์ ศรีสุชี เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๗ สิงหาคม ๒๕๕๗

อนึ่ง หากนายสมพงษ์ ศรีสุชี มีความเห็นที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ขอให้แจ้งเป็นหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ได้รับคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พ.อ. 
(ปัญญา สระทองอรุณ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สำเนาถูกต้อง



ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/ ๑๖๔๕๘

กรมป่าไม้

๖๑ ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรรายนายสมพงษ์ ศรีสุธี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๙๔๓/๓๓๗

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ขย ๐๐๑๓/๑๐๑๔๐ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง จังหวัดแจ้งว่า ได้รับหนังสือศูนย์ประสานงานป่าไม้พระนครศรีอยุธยา รายงานว่า นายสมพงษ์ ศรีสุธี ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร (โรงเลื่อยจักร) ตั้ง ณ เลขที่ ๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแพน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามใบอนุญาตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๔๑ ฉบับที่ ๔๙ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ ในข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ออกไปตรวจสอบโรงงานฯ เพิ่มเติม ต่อมาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘๗/๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานฯ รายนี้ เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้มีคำสั่งตั้งคณะเจ้าหน้าที่ดำเนินการผูกมัดเครื่องจักรและแก้เครื่องจักรแล้ว จากการกระทำผิดของผู้รับอนุญาตรายนี้ จังหวัดมีความเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เพราะการกระทำผิดดังกล่าวเป็นการกระทำผิดเล็กน้อย อันเกิดจากการลงบัญชีคลาดเคลื่อนและเหตุนี้ทว่าจนได้รับความเสียหาย ไม่ได้เกิดจากการจงใจที่จะไม่จัดทำบัญชีหรือมีการลักลอบนำไม้เถื่อนที่ผิดกฎหมายป่าไม้เข้าในโรงงานแต่อย่างใด เห็นควรรอฟังผลการดำเนินคดีก่อน เมื่อผลการดำเนินคดีถึงที่สุดเป็นประการใดแล้วจึงพิจารณาคำเนินการต่อไป จึงแจ้งให้กรมป่าไม้ทราบความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมป่าไม้ ได้ตรวจสอบรายละเอียดเรื่องราวแล้ว ขอเรียนดังนี้ -

๑. คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗/๘/๒๕๕๗ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร รายนายสมพงษ์ ศรีสุธี ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นการออกคำสั่งทางปกครอง ...

ปกครองที่ไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ

๑.๑ ในวรรคแรกของคำสั่ง ระบุข้อหาความผิด กฎหมายที่อ้างอิงของเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๓๓ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของความผิดระบุว่า ข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม้ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ที่ถูกควรระบุไว้ว่า “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๔ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ ระวังโทษตามมาตรา ๗๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”]

๑.๒ ในวรรคที่สามของคำสั่ง ไม่ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๐ ของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ [ที่ถูกต้องควรระบุเพิ่มเติมว่า “อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๙๒ ซอยพหลโยธิน ๙ ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๙) การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท]

ดังนั้น โปรดสั่งเจ้าหน้าที่แก้ไขคำสั่งตามประเด็นตั้งเรียนมาในข้อ ๑.๑-๑.๒ ให้ถูกต้องด้วย

๒. โปรดสั่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าหนังสือแต่งตั้งตัวแทน ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๗ (แต่งตั้งให้นายเดชา ทิพยานนท์ เป็นตัวแทน) ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันตั้งตัวแทน หรือไม่ หากดำเนินการไม่ถูกต้อง ให้สั่งเจ้าหน้าที่กล่าวโทษดำเนินคดีเพิ่มเติมว่า “กระทำความผิดฐาน ไม่แจ้งหนังสือแต่งตั้งตัวแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตทราบภายใน ๗ วัน นับแต่วันตั้งตัวแทน เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๑๔ วรรคสอง

เป็นความผิด ...

เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๘ ระวังโทษตามมาตรา ๗/๓ ทวิ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๓. ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ตรวจสอบเพิ่มเติม ซึ่งตัวแทนได้ชี้แจงว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เกิดน้ำท่วมใหญ่ ได้พัดพาเอาไม้ลอยน้ำไปเป็นจำนวนมาก โรงงานไม่สามารถตัดไม้ออกจากบัญชีได้เนื่องจากไม้ทราบบ้างชนิด ขนาด และจำนวนที่แน่นอน โรงงานจึงยังคงบัญชีสถิติไม้ไว้โดยไม่ไดตัดยอดจำหน่ายไม้ออกแต่อย่างใด และได้แจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามรายงานประจำวันสถานีตำรวจภูธรเสนา เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ดังนั้น กรมป่าไม้ขอทราบว่าการต่ออายุใบอนุญาตในปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖ และปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจสอบบัญชีไม้ตลอด ๒ ปี ที่ผ่านมา ว่าจัดทำไว้ถูกต้อง และได้ขอทำการตรวจสอบกิจการโรงงาน ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๔๓-๔๕ บ้างหรือไม่ อย่างไร

๔. โปรดส่งเอกสาร บันทึกายัด(ส่งไปหน้าเดียว) บันทึกการแจ้งข้อหากล่าวโทษดำเนินคดี และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้กรมป่าไม้เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมด้วย

๕. โปรดสำเนาเรื่องราวแจ้งให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๕ (สระบุรี) ทราบและพิจารณา รายงานความเห็นประเด็นการเพิกถอนใบอนุญาตไปให้กรมป่าไม้ทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาสั่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ผลเป็นประการใดแจ้งให้ กรมป่าไม้พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขอแสดงความนับถือ



(นายสมชัย มาเต็ย)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

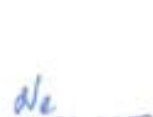
อธิบดีกรมป่าไม้

สำนักการอนุญาต

โทร. ๐ ๒๕๓/๙ ๔๔๕๒, ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๓๒-๓ ต่อ ๕๒๐๒

โทรสาร ๐ ๒๕๓/๙ ๖๕๓๓

<http://www.forest.go.th>




คำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่ ๓๔๒๑/๒๕๕๗
เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งการพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร
รายนายสมพงษ์ ตรีสุชี

ตามคำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ และระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หมวดที่ ๑๓ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต ข้อ ๔๑ สั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร ของนายสมพงษ์ ตรีสุชี ผู้รับอนุญาต ตามใบอนุญาตของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่มที่ ๒๗๘๑ ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นเวลา ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้น

เนื่องจากได้รับหนังสือกรมป่าไม้ ที่ ทส ๑๖๐๒.๔/๑๗๔๔๘ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แก้ไขคำสั่งดังกล่าวข้างต้น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงขอแก้ไขคำสั่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ ๑๘๗๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังนี้

๑. วรคแรกของคำสั่งขอแก้ไขข้อความจากเดิม ข้อหา “ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า จัดทำบัญชีโดยลงรายการไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง” อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๑๙) ข้อ ๖ ซึ่งถือเป็นการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔” แก้ไขเป็น “เป็นผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร กระทำผิดฐานไม่จัดทำบัญชีไม้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน เป็นการฝ่าฝืนหรือ ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ข้อ ๘ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ ระวังโทษตามมาตรา ๗๓ ตรี จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท”

๒. ให้ยกเลิกข้อความในวรรคที่สามของคำสั่งดังกล่าว โดยให้ใช้ข้อความ ดังนี้แทน “อนึ่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งฉบับนี้ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เลขที่ ๙๒ ขอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน

/แขวงสามเสนใน...

แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐) ได้ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัย
ของรัฐมนตรีให้ถือเป็นที่สุด โดยต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมการอุทธรณ์ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒๓
(พ.ศ.๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม ข้อ ๒ (๒๗)
การอุทธรณ์ เป็นเงิน ๑๐๐ บาท”
ความอื่นให้คงไว้ตามเดิม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗



(นายอภิชาติ ไคลีกเวชช์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัติ

"หน่วยงานทางปกครอง" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า

- (1) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคลหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง
- (2) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ
- (3) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (1) หรือ (2)

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาลำสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

"ตุลาการศาลปกครอง" หมายความว่า ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

"ก.ศป." หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้ามาเป็นคู่กรณีด้วยการร้องขอคดีไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเอง หรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนการพิจารณา ให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย

"คำฟ้อง" หมายความว่า การเสนอข้อหาต่อศาลไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด ไม่ว่าจะได้อ้างอิงในคดีที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอในภายหลังโดยคำฟ้องเพิ่มเติมหรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามาในคดีไม่ว่าด้วยความสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำขอให้พิจารณาใหม่

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"สัญญาทางปกครอง" หมายความว่า สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

มาตรา 9 ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำการโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นหรือไม่สุจริตหรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(2) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(3) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

(4) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(5) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

(6) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองเรื่องดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง

(1) การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร

(2) การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

(3) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษอื่น

มาตรา 46 คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง ในการนี้อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง

มาตรา 47 การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น

การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีที่ศาลปกครองใดพิพากษาว่าคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองอื่น ให้ส่งคำฟ้องนั้นไปให้ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณา ในกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ให้ศาลปกครองที่รับคำฟ้องไว้หลังสุดเสนอความเห็นต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อมีคำสั่งในเรื่องเขตอำนาจศาล

การพิจารณาคดีที่ยื่นไว้ต่อศาลปกครองใดจะต้องกระทำในศาลปกครองนั้นตามวันเวลาทำการ เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกของคู่กรณี ศาลปกครองจะสั่งให้ดำเนินการพิจารณาในสถานที่อื่นหรือในวันหยุดหรือในวันเวลาใดก็ได้

มาตรา 49 การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 50 คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่งระบุวิธีการยื่นคำฟ้อง และระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ออกคำสั่งใดในภายหลังว่า ตนมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้ผู้นั้นดำเนินการแจ้งข้อความซึ่งพึงระบุตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้าในกรณีนี้ให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่ นับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว

ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ตามวรรคสองและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

มาตรา 51 การฟ้องคดีตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) หรือ (4) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี

มาตรา 52 การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้

การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 13 การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 41 การพักใช้ใบอนุญาต ให้ปฏิบัติดังนี้

41.1 เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ผ่าฟันหรือไม้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 กฎกระทรวง ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่เกิน 120 วัน หากใบอนุญาตมีอายุไม่ถึง 120 วัน ให้พักใช้ใบอนุญาตไม่เกินอายุใบอนุญาต กรณีมีการฟ้องร้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้ สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้เป็นผู้พิจารณาสั่งการ

การพักใช้ใบอนุญาตให้พิจารณาสั่งการโดยทันที เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่

41.2 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้รายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน ทั้งนี้ จะต้องไม่เกิน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยสั่งการ เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่องให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาสั่งการ

สำหรับกรุงเทพมหานคร ถ้าอธิบดีกรมป่าไม้เห็นว่าไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้ประมวลเรื่องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาสั่งการ

41.3 หากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้กรมป่าไม้ดำเนินการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้ดำเนินการตามมาตรา 61 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้ว ให้ส่งคณะเจ้าหน้าที่จำนวน 3 คน ไปดำเนินการดังนี้

41.3.1 สั่งให้คณะเจ้าหน้าที่ใช้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ ผูกมัดหรือล่ามเครื่องจักรประทับตราครั้งหรือตะกั่วเป็นเครื่องหมาย หรือให้คณะเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อลงในแผ่นกระดาดปิดเงื่อนไขผูกมัดหรือเงื่อนไขต่อทุกแห่ง และหาวิธีป้องกันมิให้แผ่นกระดาดดังกล่าวชำรุดเสียหาย ทั้งนี้ เพื่อมิให้เครื่องจักรใช้งานได้

41.3.2 ให้คณะเจ้าหน้าที่ตรวจจำนวนไม้ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์คงเหลือในวันสั่งพักใช้ใบอนุญาต พร้อมกับปิดยอคับบัญชีไม้หรือสิ่งประดิษฐ์ ทุกเล่ม

การดำเนินการตามข้อ 41.3.1 และข้อ 41.3.2 ให้บันทึกรายละเอียดให้ชัดเจนไว้เป็นหลักฐาน และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลโดยสม่ำเสมอ

41.3.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต หรือเมื่อครบกำหนดเวลาพักใช้ใบอนุญาต ให้อธิบดีกรม

ป่าไม้หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งคณะเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ จำนวน 3 คน ไปตรวจสอบการผูกมัดหรือการล่ามโซ่เครื่องจักรว่ามีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายหรือไม่ ประการใด ไม่ท่อน ไม้แปรรูป หรือสิ่งประดิษฐ์ฯ ยังมีอยู่ครบตามที่คณะเจ้าหน้าที่ชุดแรกทำการตรวจสอบปิดยอดบัญชีไม้หรือไม่ แล้วบันทึกไว้เป็นหลักฐาน หากถูกต้องให้แก้ลวดหรือเชือกหรือโซ่ที่ผูกมัดหรือล่ามออกจากเครื่องจักร เพื่อผู้รับอนุญาตจะได้ดำเนินการแปรรูปไม้ตามสิทธิในใบอนุญาตต่อไป

ในกรณีปรากฏว่า มีร่องรอยการถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือทำลายลวดหรือเชือกหรือโซ่ ให้คณะเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดสิ่งที่ตรวจพบ แล้วแจ้งความกล่าวโทษดำเนินคดีตามความผิดแก่กรณี และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่กล่าวโทษดำเนินคดี แล้วให้กรมป่าไม้รายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมป่าไม้พิจารณารายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาสั่งการ

ข้อ 42 การเพิกถอนใบอนุญาต

42.1 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้จังหวัดรายงานกรมป่าไม้ทราบ พร้อมเหตุผลว่าสมควรเพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ ภายใน 30 วัน นับแต่วันสั่งพักใช้ใบอนุญาต

42.2 เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ 42.1 หรือในรายที่กรมป่าไม้ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้ว ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อพิจารณาว่า สมควรสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 หรือไม่

42.3 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้จังหวัดแจ้งผู้รับอนุญาตทราบเป็นหนังสือ แล้วเรียกใบอนุญาตคืนมาติดไว้กับต้นซั้วเป็นหลักฐาน

ในกรณีเป็นโรงงานแปรรูปไม้ โรงค้าไม้แปรรูป ค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ฯ ที่ยังไม่ได้ใช้มาทำลาย พร้อมกับหมายเหตุไว้ในต้นซั้วและในทะเบียนเป็นหลักฐานด้วยว่า ได้ทำลายหนังสือกำกับไม้แปรรูป หรือหนังสือกำกับสิ่งประดิษฐ์ฯ เล่มที่ใด ตั้งแต่ฉบับใดถึงฉบับใด การทำลายหนังสือกำกับ ให้ใช้วิธีเจาะโดยไม่ให้ฉีกขาดจากต้นซั้ว

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่เกี่ยวข้องกับการ
อุตสาหกรรมไม้

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของ
เจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตาม
พระราชบัญญัตินี้

"การพิจารณาทางปกครอง" หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่
เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

"คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า

(1) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลใน
อันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล
ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การ
รับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(2) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น
ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด
หรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มี
การจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้
อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้น
ในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของ
คำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูก
กระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ 3 การพิจารณา

มาตรา 27 ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณี
ทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

ถ้าคำขอหรือคำแถลงมีข้อบกพร่องหรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือผิดพลาดอันเห็นได้ชัดว่าเกิด
จากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของคู่กรณี ให้เจ้าหน้าที่แนะนำให้คู่กรณีแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง

มาตรา 28 ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความ
เหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

มาตรา 29 เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง
- (2) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็นพุ่มเพี้ยงหรือเพื่อประวิงเวลา

(3) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(4) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(5) ออกไปตรวจสอบสถานที่

คู่กรณีต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 30 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเอง ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(1) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้นิ่งช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(2) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎหมายกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(3) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(4) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(5) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(6) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

ส่วนที่ 4 รูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา 34 คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้

มาตรา 36 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือนและปีที่ทำ คำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา 37 คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยื่นคำร้องทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (1) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (2) ข้อกฎหมายที่อ้างถึง
- (3) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น
- (2) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก
- (3) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา 32
- (4) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วน แต่ต้องให้เหตุผลเป็น

ลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา 38 บทบัญญัติตามมาตรา 36 และมาตรา 37 วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 39 การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความว่ารวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

- (1) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
- (2) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

- (3) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(4) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มีเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา 40 คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุงกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา 41 คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(1) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(2) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(3) การรับฟังคู่กรณีที่ต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(4) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อนถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (1) (2) (3) หรือ (4) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิม ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย กรณีตาม (2) (3) และ (4) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ 5 ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น

มาตรา 42 คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น เมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้

มาตรา 43 คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดหลงเล็กน้อยนั้นเจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมาเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ 5 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา 44 ภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง

มาตรา 45 ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 46 ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาบททวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใดทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

หมวด 4 การแจ้ง

มาตรา 69 การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา 70 การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้น ต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา 71 การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น



พระราชบัญญัติ

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗
เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

เมื่อมีผู้ยื่นคำขอเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีคำสั่งทางปกครอง ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสาร บรรดาที่มีกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดให้ต้องยื่นมาพร้อมกับคำขอ หากคำขอไม่ถูกต้อง ให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวแนะนำ

หน้า ๒

เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๙ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ถูกต้อง และหากมีเอกสารใดไม่ครบถ้วนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันทีหรือภายในไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอ ในการแจ้งดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้รับคำขอและระบุนายการเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือยังไม่ครบถ้วนให้ผู้ยื่นคำขอทราบ พร้อมทั้งบันทึกการแจ้งดังกล่าวไว้ในกระบวนการพิจารณาจัดทำคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้แก้ไขคำขอหรือจัดส่งเอกสารตามที่ระบุในการแจ้งตามวรรคสองครบถ้วนแล้ว เจ้าหน้าที่จะปฏิเสธไม่ดำเนินการตามคำขอเพราะเหตุยังขาดเอกสารอีกมิได้ เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือกฎและได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๐ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยพลัน หากเห็นว่าเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการแก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมต่อเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนดหรือภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่อนุญาตให้ขยายออกไป เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำขอต่อไป ในกรณีเช่นนั้นให้เจ้าหน้าที่ส่งเอกสารคืนให้ผู้ยื่นคำขอพร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ และบันทึกการดำเนินการดังกล่าวไว้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

“มาตรา ๓๙/๑ การออกคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือในเรื่องใด หากมิได้มีกฎหมายหรือกฎกำหนดระยะเวลาในการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้นไว้เป็นประการอื่น ให้เจ้าหน้าที่ออกคำสั่งทางปกครองนั้นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของเจ้าหน้าที่ ที่จะกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๓

เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๙ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำคำสั่งทางปกครองให้มีประสิทธิภาพเพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หนังสือสั่งการต่าง ที่สำคัญ

ที่ ๑๐๑๘๘/๒๕๕๖

กรมป่าไม้

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานหรือทำการแปรรูปไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อนึ่งหนังสือกรมป่าไม้ที่ ๕๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งส่งตามบันทึกการประชุมหรือเรื่องการพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยกำหนดมาตรฐานการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้มาให้จังหวัดต่าง ๆ ถือเป็นแนวทางปฏิบัติ ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่ใช้กำลังเครื่องจักรและแรงคน ได้กระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดในใบอนุญาตมากขึ้น โดยไม่หาความระมัดระวังที่จะได้รับแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงให้ออกเลิกระเบียบการพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ตามบันทึกลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมายังจังหวัดทุกจังหวัดตามหนังสือที่ ๕๒๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ นั้นเสีย และให้สำนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่อำเภอ หรือกิ่งอำเภอทุกแห่งปฏิบัติการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามแนยดังต่อไปนี้:-

๑. ให้ดำเนินการควบคุมการแปรรูปไม้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้และกฎกระทรวงในเรื่องนี้โดยเคร่งครัด

๒. เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้เกิดขึ้นเกี่ยวกับโรงงานแปรรูปไม้แห่งใด ให้แจ้งข้อกล่าวหาต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาวิธีพิจารณาความอาญา ทุกเรื่องทุกราย ห้ามมิให้ยกเว้นหรือผ่อนผันแก่บุคคลใด ๆ หรือผู้รับอนุญาตรายใดทั้งสิ้น

๓. เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ให้กวักชันให้ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้และผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้ทุกราย จัดให้คนงานหรือผู้รับจ้างหรือบุคคลอื่นใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการของโรงงานแปรรูปไม้มีใบคู่มือคนงานแสดงฐานะเช่นนั้นทุกคนตามบทบัญญัติมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

๔. เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ ผู้รับอนุญาตทำการแปรรูปไม้เพื่อการค้า หรือคนงานหรือผู้รับจ้างทำการตั้งกล่าวแล้ว กระทำความผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ หรือกฎกระทรวงหรือข้อกำหนดในใบอนุญาตนอกจากการดำเนินคดีดังกล่าวแล้วในข้อ ๒ ให้ดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้หรือใบอนุญาตทำการแปรรูปไม้ทันที โดยมีกำหนดเวลาเริ่มพักสืบวัน ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

๕. เมื่อได้ดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตรายใดไปแล้วอย่างไร ให้รายงานกรมป่าไม้พร้อมทั้งส่งสำเนาสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้กรมป่าไม้ทราบ และให้รายงานเสนอความเห็นไปยังกรมป่าไม้ด้วยว่า จะสมควรเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวตามใดมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔

อย่างไรหรือไม่ แต่ด้วยการคำนึงถึงเศรษฐกิจแล้ว ก็ให้ส่งสำเนาการเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนหรือคำพิพากษาของศาลแล้วแต่กรณี ไปยังกรมป่าไม้เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ขอได้โปรดส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกแห่งในจังหวัดนี้ ดียึดปฏิบัติโดยเคร่งครัดนับแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) **เทียน คมกฤต**
(นายเทียน คมกฤต)
อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ ๑๐๑๘๔/๒๔๕๖

กรมป่าไม้

๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๖

สำเนาหนังสือข้างบนนี้ ส่งมาเรียนผู้ว่าราชการจังหวัดทุกภาค เพื่อทราบ และตรวจตราสอดส่องให้จังหวัดต่างๆ ในสังกัดภาคนี้อึดปฏิบัติโดยเคร่งครัด

สำเนาหนังสือข้างบนนี้ ส่งมายัง นักวิชาการป่าไม้เอกประจำกรม (ทำหน้าที่ข้าหลวงตรวจการป่าไม้ภาคทุกภาค) หัวหน้ากองคุ้มครอง และป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบและสั่งกำชับพนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้ให้ยึดปฏิบัติตามระเบียบแห่งหนังสือนี้โดยเคร่งครัด

(ลงนาม) **เทียน คมกฤต**
(นายเทียน คมกฤต)
อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ./๐๘๐๔/ว. ๑๐๕๐๕

กระทรวงเกษตร

๒ สิงหาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๑๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และหนังสือกรมป่าไม้ที่ กษ./๐๘๐๔/๑๒๐๒๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๗

ตามที่กรมป่าไม้ได้มอบหมายให้จังหวัดดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ในกรณีที่ได้รับอนุญาต หรือคนงาน หรือผู้รับจ้างกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ กฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในใบอนุญาต และให้จังหวัดรายงานพฤติการณ์ของโรงงานแปรรูปไม้ที่กระทำความผิดโดยละเอียด ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กระทรวงเกษตรพิจารณาเห็นว่า แม้คณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณาอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๐๓ มีประเด็นที่เกี่ยวกับโรงงานแปรรูปไม้ว่า “.....จึงห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลใดจัดตั้งโรงเลื่อยเพิ่มขึ้นอีก ส่วนที่ใดตั้งสำนักงานอยู่แล้ว หากดำเนินการไม่สุจริต เป็นภัยแก่ชาติ ก็ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษสถานหนักหรือสั่งพักถอนใบอนุญาตเสีย” แต่ก็ยังปรากฏอยู่เสมอ ๆ ว่า โรงงานแปรรูปไม้ที่กระทำความผิดไม่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกลงโทษสถานหนักแต่ประการใด การลักตัดไม้หวงห้ามจึงยังไม่บรรเทาเบาบางลง แต่กลับลุกลามขยายตัวออกไปจนเกิดผลร้ายแก่ประเทศชาติอย่างร้ายแรง กระทรวงเกษตรจึงเห็นเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องป้องกันและรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรป่าไม้ของชาติ และขอความร่วมมือจากจังหวัดขอส่งเพื่อปราบปรามการละเมิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ โทษเริ่มงวดกวดขันยิ่งขึ้น จึงกำหนดทางปฏิบัติในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตให้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ หรือผู้รับอนุญาตอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในใบอนุญาต ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยทันที เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า ยังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตก็ให้รายงานข้อเท็จจริง และพฤติการณ์พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต ไปยังกรมป่าไม้โดยด่วน

๒. เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานจากจังหวัดตามข้อ ๑ วรคสองแล้ว ให้กรมป่าไม้รายงานต่อกระทรวงเกษตรเพื่อพิจารณาโดยด่วน เมื่อกระทรวงเกษตรได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาต ก็ให้อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นต่อไป

๓. ถ้าผู้รับอนุญาตหรือใครกระทำความผิดดังกล่าวในตอนปลายปีจะสิ้นอายุใบอนุญาต ให้จังหวัดรีบดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตเสียก่อนที่ใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ แต่ถ้าจังหวัดสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ทัน เพราะใบอนุญาตสิ้นอายุเสียก่อน หรือถ้าจังหวัดเห็นว่ายังไม่สมควรสั่งพักใช้ใบอนุญาตด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งก็ให้จังหวัด

รายงานให้กรมป่าไม้พิจารณา ตามบัญชี ๑ โดยด่วน ในกรณีที่จังหวัดยังมีใ้รายงานไปยังกรมป่าไม้ก็ดี หรือ จังหวัดรายงานไปยังกรมป่าไม้แล้ว แต่ยังมีได้รับคำสั่งจากกรมป่าไม้ก็ดี ให้จังหวัดส่งรณบัตรขออุบายอนุญาต ประจำปีต่อไปให้แก่ผู้รับอนุญาตรายนั้นไว้ก่อน จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ชัย ๒ เสียก่อน

๔. สำหรับเรื่องที่มีผู้รับอนุญาตกระทำผิด ซึ่งค้างการพิจารณาอยู่ ก็ให้จังหวัดดำเนินการตามมติ หนังสือต่อไป

กระทรวงเกษตรจึงเวียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) **จักรทอง ทองใหญ่**
(หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

กรมป่าไม้

ที่ กษ ๐๗๐๔/๐๗๕๕

กรมป่าไม้

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การพิจารณาปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้

เรียน ป่าไม้จังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยปรากฏว่า การพิจารณาคำเนินการเกี่ยวกับการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้ แท้ที่จริงอยู่ขณะนี้ ในบางเรื่องบางรายมีการพิจารณาปฏิบัติติดกันอยู่ เช่น มีการตรวจจับไม้ที่ไม่ชอบด้วย กฎหมายในบริเวณโรงงานแปรรูปไม้และได้กล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแล้ว ซึ่งในกรณีเช่นนี้ สมควรที่ป่าไม้จังหวัดจะได้รายงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดขอให้ส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้ทันที แต่ ป่าไม้จังหวัดกลับรื้อรายการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตไว้ โดยเสนอความเห็นขอให้รอผลพิจารณาทางคดีจาก พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการก่อน ซึ่งไม่เป็นผลดีในด้านการควบคุมและปราบปรามโรงงานแปรรูปไม้ ที่ไม่สุจริต กรมป่าไม้จึงขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงานหลักการและแนวทางพิจารณาปฏิบัติในการส่งธงไฟใช้ ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้มาให้ทราบ กล่าวคือ

๑. การส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตทั้งโรงงานแปรรูปไม้ ถือเป็นภาระทางปกครองและเป็นอำนาจ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการดำเนินการคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกฎหมายการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรง งานแปรรูปไม้มีผลเกี่ยวเนื่องถึงการพิจารณาพิพากษาในอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตในข้อต่อไป ซึ่งจะต้องวาง งานเสนอไปยังกระทรวงเกษตร ทอชจนมีผลให้โรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตเรียกหลาย ผู้รับอนุญาต รายอื่น ๆ จะได้เกรงกลัว ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามโรงงานแปรรูปไม้ ที่ดำเนินการไม่สุจริต การพิจารณาคำเนินการเรื่องนี้จะจำเป็นต้องพิจารณาโดยละเอียดและรัดกุมแล้ว เมื่อ ไม่มีความชัดเจนสมควรแล้วก็ไม่ควรรื้อรายการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาต กรมป่าไม้ตระหนักดีว่าป่าไม้จังหวัดไม่มีอำนาจ หน้าที่ที่จะส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้ได้เองโดยลำพัง แต่ป่าไม้จังหวัดก็เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบใน การที่จะพิจารณาเสนอเรื่องราวหรือชี้แจงแสดงเหตุยกผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้มีการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาต การ ส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตจะกระทำไ้เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับรายละเอียดหลักฐานและข้อเท็จจริงของแต่ละเรื่องแต่ละ รายและขึ้นอยู่กับความสามารถของตัวป่าไม้จังหวัดด้วย

๒. ตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บัญญัติว่า "ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ได้มีกำหนดเวลา ไม่เกินหกสิบ วัน เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือกระทำความผิดข้อห้ามก ในใบอนุญาต" ซึ่งพิจารณาได้ว่าการส่งธงไฟใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้ จะกระทำไ้ต่อเมื่อผู้รับอนุญาต กระทำความผิดกฎหมาย หรือกระทำความผิดข้อห้ามก หรือกระทำความผิดกฎกระทรวง สำหรับโรงงานแปรรูปไม้ซึ่งตั้งอยู่ ในส่วนภูมิภาค ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกใบอนุญาต ผู้มีอำนาจส่งธงไฟใช้ใบ

อนุญาตก็ต่อเมื่อว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้ควบคุมรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินภายในจังหวัดนั้นและเป็นผู้บังคับบัญชาของบำมไ้จังหวัดคือ

๓. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตรวจพบการกระทำผิดซึ่งพิจารณาได้ว่า เป็นการทุจริตเกิดขึ้นในบริเวณ โรงงานแปรรูปไม้ เป็นอันว่า ตรวจพบไม้หวงห้ามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม้ที่ไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็น ไม้ที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นไม้ที่มีลักษณะทาง ชนิดไม่ตรงตามหลักฐาน เจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบ ได้ทำการกักหรือยึดไม้ไว้เป็นของกลางเพื่อกล่าวหาทำเนนคดี กรณีเช่นนี้ขอให้บำมไ้จังหวัดรีบพิจารณาดำเนินการ เพื่อให้มีการสั่งพักใช้ใบอนุญาตโดยมิชักช้า ไม่ต้องรอห้ถึงผลการดำเนินการทางคดี เพราะกรณีดังกล่าว วินิจฉัยได้ว่าผู้ขออนุญาตจะต้องรับผิดชอบตามข้อกำหนดฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ว่าด้วยการแปรรูปไม้ ขอ ให้รายงานเรื่องราวเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาและสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่กำหนดเดิม ๖๐ วัน ตาม ระเบียบหนังสือกรมบำมไ้ที่ ๑๐๑๘๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง การสั่งพักใช้ใบ อนุญาตทั้งโรงงานหรือทำการแปรรูปไม้ หากผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วยังไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาตด้วยเหตุ ผลอย่างใดก็ให้บำมไ้จังหวัดรวบรวมเรื่องราวเหตุการณ์ความผิดและรายงานการพิจารณาชี้ข้อของผู้นว่าราช- การจังหวัด ส่งไปให้กรมบำมไ้พิจารณาพร้อมทั้งข้อพิจารณาความเห็นของบำมไ้จังหวัดที่สมควรรายงานไปให้ กรมบำมไ้เพื่อประกอบการพิจารณา

จึงขอเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางในการพิจารณาปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) กริศ สาณะพทธิ

(นายกวิศ สาณะพทธิ)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมบำมไ้

ที่ กษ. ๐๙๐๔/ว. ๒๕๕๐

กรมป่าไม้

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง วิธปฏิบัติกับโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรที่ถูกพักใช้ใบอนุญาต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๑๙๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และหนังสือที่ กษ. ๐๙๐๔/๑๒๐๒๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้เรียนแจ้งวิธปฏิบัติเกี่ยวกับการสั่งพักใช้ใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรที่กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ กฎกระทรวง หรือข้อกำหนดประกอบใบอนุญาตตามเพื่อโปรดทราบและดำเนินการ กับให้จังหวัดแจ้งพฤติการณ์ของโรงงานแปรรูปไม้ที่กระทำผิดให้กรมป่าไม้ทราบ โดยละเอียด และต่อมากระทรวงเกษตรได้เรียนขอความเห็นชอบจากทบวงกระทรวงเกษตร ที่ กษ. ๐๙๐๔/ว.๑๐๕๐๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ ความใจแจ้งแล้วนี้

โดยที่กรมป่าไม้ได้ทราบว่ามี โรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรบางรายที่ถูกสั่งพักใช้ ใบอนุญาตแล้ว ยังคงดำเนินการแปรรูปไม้ในเวลาค่าคืนอยู่เสมอ ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนกระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตแล้วนี้ทำการดัดแปลงแปรรูปไม้ จึงขอได้โปรดดำเนินการดังนี้.-

๑. โรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักร รอ โดยถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ลงโทษสั่งพักใช้ใบอนุญาต เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๕๔ ให้จังหวัดสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการกับเครื่องจักรกลของโรงงานฯ เช่น ใช้โซ่ล่าหรือใช้ดวดครีประกับ ทาร้างหรือตะกั่วบีบเครื่องหมายโดยบันทึกผู้รับอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน เพื่อมิให้มีการคืนเครื่องจักรกล อุปกรณ์ใดใดแปรรูปไม้ได้อีก จนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาต หรืออนุญาตให้เบ็ดเตล็ดการ

๒. เมื่อจังหวัดดำเนินการตามข้อ ๑. แล้ว ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ให้หมั่นตรวจสอบ โรงงานแปรรูปไม้อย่าให้มีการทำลายโซ่หรือลวดที่ผูกมัดเครื่องจักรกลเพื่อดัดแปลงแปรรูปไม้โดยเด็ดขาด

๓. กรณีที่ทางราชการสืบความว่ามี โรงงานแปรรูปไม้บางรายได้ดัดแปลงทำการแปรรูปไม้ในเวลา ค่าคืน อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติป่าไม้ พนักงานเจ้าหน้าที่ควรจะได้ระยะเวลาสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริง การกระทำผิดให้ดำเนินการปราบปรามโดยเฉียบขาดต่อไป

จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งเจ้าหน้าที่อื่นเป็นระเบียบปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงนาม)

ศรี ลภกานนท์

(นายศรี ลภกานนท์)

อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ. ๐๗๐๔/ว.๒๕๔๘

กรมป่าไม้

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

เรื่อง ให้ตรวจควบคุมโรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกส่งพักใช้ใบอนุญาตหรือยังไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาต
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่า โรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกส่งพักใช้ใบอนุญาต หรือโรงงานแปรรูปไม้ที่ยังมิได้รับการพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาตประจำปีงบประมาณ ได้ทำการแปรรูปไม้ ซึ่งเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติป่าไม้ ฉะนั้น หากเจ้าหน้าที่ป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นจากส่วนกลางมาตรวจพบเข้าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ตรวจควบคุมจะต้องรีบยึดรอบ และกรมป่าไม้จะพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่สถานหนักโทษจะไม่รับฟังข้ออ้างใด ๆ ทั้งสิ้น

กรมป่าไม้จึงขอเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และสั่งกำชับเจ้าหน้าที่ให้ตรวจควบคุมโรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกส่งพักใช้ใบอนุญาตหรือยังไม่ได้รับการต่ออายุใบอนุญาต มิให้เบ็ดเตล็ดทำการแปรรูปไม้โดยฉ้อฉลจนผิดข้อไปคือ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) **ศรี กนกนาค**
(นายศรี กนกนาค)
อธิบดีกรมป่าไม้

ที่ กษ. ๐๗๐๔/ว.๒๕๔๘

กรมป่าไม้

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

สำเนาหนังสือข้างบนนี้.-

ส่งมาเรียน ป่าไม้เขตทุกเขต เพื่อทราบ และให้เขตตรวจควบคุมโรงงานแปรรูปไม้ตามข้อ
สำเนาหนังสือกรมป่าไม้ฉบับนี้อีกทางหนึ่งด้วย

(ลงนาม) **ศรี กนกนาค**
(นายศรี กนกนาค)
อธิบดีกรมป่าไม้

กองคุ้มครอง

ที่ กษ. ๐๗๐๔/๑๒๐๒๗

กรมป่าไม้

๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๗

เรื่อง รายงานการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมป่าไม้ที่ ๑๐๑๗๘/๒๔๕๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๖

อนุสนธิหนังสือกรมป่าไม้ที่อ้างถึง วางระเบียบการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ หรือกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในใบอนุญาต มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ รวม ๕ ข้อ ทั้งความแจ้งอยู่แล้วนั้น

บันทึก กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่า ในกรณีความผิดของโรงงานแปรรูปไม้นั้น แต่ละรายอาจมีลักษณะแตกต่างกัน หรือจำนวนการกระทำผิดไม่เหมือนกัน ฉะนั้น ในการที่จะพิจารณาความผิดของโรงงานฯ เพื่อการลงโทษก็ควร หรือในกรณีที่จะพิจารณาขออายุใบอนุญาตสำหรับโรงงานที่ได้เคยมีการกระทำผิดมาแล้วก็ควรจำเป็นต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ประกอบกับหลักฐานและความจำเป็นมาให้เป็นที่แน่นอนก่อน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ กรมป่าไม้จึงขอกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ในกรณีที่โรงงานแปรรูปไม้รายใดกระทำความผิด ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสั่งพักใช้ใบอนุญาตไปแล้ว เมื่อจะรายงานให้กรมป่าไม้ตามข้อ ๕. ของหนังสือดังกล่าว ก็ให้จังหวัดกำกับความผิดให้ชัดเจน โดยให้ระบุความเห็นไปเลยว่าสมควรแก่ความผิดหรือยัง เพื่อประกอบการพิจารณาของกรมป่าไม้ต่อไป

๒. ความผิดตามที่รายงานในข้อ ๑. นั้น ให้ระบุตัวว่าเป็นความผิดครั้งที่เท่าใด โดยให้กำกับการกระทำผิดและการลงโทษแต่ละครั้งพร้อมทั้งหลักฐานไปประกอบการพิจารณาด้วย และเมื่อรวมกับความผิดครั้งนี้แล้ว โดยเหตุผลควรจะลงโทษในสถานใด

๓. ประวัติของโรงงานแปรรูปไม้ที่กระทำผิดนี้ ตั้งมาแต่เมื่อใด ได้เคยมีการเปลี่ยนโอนเจ้าของมาอย่างไร จากประวัติที่เป็นมาอยู่ในลักษณะไว้วางใจได้เพียงใดหรือไม่ เมื่อพิจารณาจากความผิดครั้งนี้แล้วสมควรจะลงโทษสถานใด

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) **คุสิต พานิชพันธ์**
(นายคุสิต พานิชพันธ์)
อธิบดีกรมป่าไม้



บันทึกข้อความ

32/43 10
11 มิ.ย. 63

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ กองการอนุญาต โทร.579-4852
ที่ กษ 0704.2/ 1836 วันที่ 97 พฤศจิกายน 2543
เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

1. เรื่องเดิม

ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยท่านปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายปิติพงศ์ พิฆานู ณ ธัญญา) ได้โปรดมีบันทึกสั่งการ ลงวันที่ 29 กันยายน 2543 ทำหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704.2/1160 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2543 และที่ กษ 0704.2/1342 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543 ความว่า "เรื่องนี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ใช้อำนาจสั่งการ ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ไม่เพิกถอนใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้แห่งนี้ ตามที่กรมป่าไม้เสนอไปแล้ว ดังนั้น อำนาจในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตจึงน่าจะเดินทางไปตาม มาตรา 58 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ที่เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กรมป่าไม้พิจารณาด้วย" สืบเนื่องจากกรมป่าไม้ได้ประมวลเรื่องราวกรณีการกระทำผิดของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการอุตสาหกรรมไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ไปให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณานำเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สั่งการ

1.1 ราย นายเรียน วิบูลเทพาชาติ ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม ในข้อหาไม่จัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน จังหวัดลำปางสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนด 120 วัน และมีความเห็นไม่สมควรลงโทษถึงขั้นเพิกถอนใบอนุญาต เนื่องจากเป็นความผิดเล็กน้อยและไม่เป็นความผิดเกี่ยวกับไม้ที่มีขอบด้วยกฎหมายไว้ในครอบครอง ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดให้ความเห็นชอบแล้ว และปัจจุบันผลการดำเนินคดีถึงที่สุด โดยอัยการจังหวัดลำปางมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้รับอนุญาตได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งกรมป่าไม้มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของจังหวัดลำปาง และป่าไม้เขตลำปาง ที่มีความเห็นควรต่ออายุใบอนุญาต ให้กับผู้รับอนุญาตรายนี้ได้ตามที่ขอตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704.2/1160 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2543

1.2 ราย บริษัท พิสิษฐอุตสาหกรรม จำกัด ผู้รับอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม และค้าหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยไม้หวงห้าม ในข้อหาไม่จัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริงของแต่ละวัน จังหวัดลำปางมีความเห็นไม่สั่งพักใช้ใบอนุญาต เนื่องจากเป็นความผิดเล็กน้อยและไม่เป็นความผิดเกี่ยวกับไม้ที่มีขอบด้วยกฎหมายไว้ในครอบครอง ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดให้ความเห็นชอบแล้ว และปัจจุบันผลการดำเนินคดีถึง

ที่สุด...

ที่สุด โดยอัยการจังหวัดลำพูนมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้รับอนุญาตได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งกรมป่าไม้มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของจังหวัดลำพูน และป่าไม้เขตเชียงใหม่ที่มีความเห็นควรต่ออายุใบอนุญาตทั้ง 2 ฉบับ ดังกล่าว ให้กับผู้รับอนุญาตรายนี้ได้ตามที่ขอ ตามหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704.2/1342 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2543 นั้น

2. ข้อเท็จจริง

กรมป่าไม้ ขอเรียนว่า ในกรณีการพิจารณาคำขอต่ออายุใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตประกอบกิจการอุตสาหกรรมไม้ ที่ปรากฏว่าในรอบปีที่ผ่านมาถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรมป่าไม้จะต้องประมวลเรื่องราวรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาให้ความเห็นชอบตามระเบียบกรมป่าไม้ฯ ตามที่เรียนในข้อ 3.4 ซึ่งกรณีนี้กรมป่าไม้ได้ประมวลเรื่องขอทบทวนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 58 บัญญัติว่า การต่ออายุใบอนุญาตเป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามที่เรียนในข้อ 3.1 เพื่อเป็นการลดขั้นตอน ไม่เป็นการเพิ่มภาระในการพิจารณาของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้อำนาจสั่งการไม่เพิกถอนใบอนุญาต ตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้แล้ว การส่งต่ออายุใบอนุญาตขอให้เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ มาตรา 58 บัญญัติไว้ดังกล่าวข้างต้น โดยมีต้องเสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาสั่งการอีก ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายประภัตร โพธสุธน) ได้โปรดมีบัญชา “ให้คงนโยบายเดิม” ทำหนังสือหนังสือกรมป่าไม้ ที่ กษ 0704.02/2061 ลงวันที่ 21 ธันวาคม 2542 เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้

3. ระเบียบและกฎหมาย

3.1 มาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 วรรคท้าย บัญญัติว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งต่ออายุใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้เมื่อเห็นสมควร”

3.2 มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 บัญญัติว่า “ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

(2) เมื่อมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ จะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้จนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้”

3.3 มาตรา 61...

3.3 มาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 วรรคแรก บัญญัติว่า“ในกรณีที่เกิดเหตุแห่งการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 ปรากฏแก่รัฐมนตรี หรือเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 59 แล้ว ถ้ารัฐมนตรีเห็นสมควรจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียก็ได้”

3.4 ระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 11 การต่ออายุใบอนุญาต ข้อ 37.6 อำนาจการอนุญาต วรรคสอง ความว่า “ในระหว่างปีที่ผ่านมา เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตตามระเบียบนี้ ผ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ข้อกำหนด กฎกระทรวง หรือเงื่อนไขในการอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 และไม่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้จังหวัดส่งคำขอต่ออายุใบอนุญาต และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมประมวลเรื่องราวข้อเท็จจริงและความเห็นเสนอกรมป่าไม้ และสำเนาเรื่องราวส่งป่าไม้เขตท้องที่พิจารณารายงานความเห็นไปให้กรมป่าไม้อีกทางหนึ่งด้วย เมื่อกรมป่าไม้ได้รับเรื่องให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาสั่งการ”

4. ข้อพิจารณา

กรมป่าไม้ได้พิจารณาแล้ว ตามที่ท่านปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายปิณฑุส พึ่งบุญ ณ อยุธยา) ได้โปรดมีบันทึกสั่งการให้กรมป่าไม้พิจารณาการขอต่ออายุใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตราย นายเรียม วิบูลเทพชาติ และราย บริษัท พิสิตอุตสาหกรรม จำกัด ดังที่เรียนในข้อ 1 ว่า “ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ สั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาตรายนี้แล้ว การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตน่าจะเป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้” ซึ่งเป็นความเห็นที่ตรงกับความเห็นของกรมป่าไม้ ที่นำเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่เนื่องจาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดมีบัญชา “ให้คงนโยบายเดิม” ตามที่เรียนในข้อ 2 ดังนั้น เพื่อความถูกต้องชัดเจน กรมป่าไม้จึงขอทบทวนนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในกรณีนี้อีกครั้ง ดังนี้

4.1 กรณีที่ปรากฏว่าในรอบปีที่ผ่านมา ผู้รับอนุญาตถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามระเบียบกรมป่าไม้ฯ ดังที่เรียนในข้อ 3.4 หรือ

(นายปลอดประสพ สุรัสวดี)
อธิบดีกรมป่าไม้



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กรมป่าไม้ กองการอนุญาต

ที่

กษ 0704.2/1836

วันที่

27 พฤศจิกายน 2543

เรื่อง

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยกรมป่าไม้แจ้งว่าตามที่ท่านปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายปิติพงศ์ พิบุญ ญ อยู่ยง) ได้โปรดมีบันทึกสั่งการเกี่ยวกับการขอต่ออายุใบอนุญาตของผู้รับอนุญาตรายนายเรียม วิบูลเทพาชาติ และรายบริษัท พิสิษฐ-อุตสาหกรรม จำกัด ว่า "เรื่องนี้ ราษฎรเห็นว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ใช้อำนาจสั่งการตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ไม่เพิกถอนใบอนุญาตโรงงานแปรรูปไม้แห่งนี้ตามที่กรมป่าไม้เสนอไปแล้ว ดังนั้น อำนาจในการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต จึงน่าจะเป็นไปตามมาตรา 58 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ที่เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กรมป่าไม้พิจารณาด้วย" ซึ่งเป็นความเห็นที่ตรงกับความเห็นของกรมป่าไม้ที่นำเรียน ราษฎรเห็นว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาให้ความเห็นชอบ แต่เนื่องจาก ราษฎรเห็นว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้โปรดมีบัญชาเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2543 ว่า "ให้คงนโยบายเดิมตามหนังสือที่ กษ 0704/ว. 10505 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2514" ดังนั้น เพื่อความถูกต้องชัดเจนกรมป่าไม้จึงขอทบทวนนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในกรณีนี้อีกครั้ง ดังนี้

1. กรณีที่ปรากฏว่าในรอบปีที่ผ่านมา ผู้รับอนุญาตถูกกล่าวหากระทำความผิด การขอต่อใบอนุญาตจะต้องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้ ราษฎรเห็นว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ความเห็นชอบตามระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการควบคุมการแปรรูปไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 พ.ศ. 2541 หมวดที่ 11 การต่ออายุใบอนุญาต ข้อ 37.6 วรรคสอง หรือ

2. ให้เป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งต่ออายุใบอนุญาตตามความในมาตรา 58 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ โดยมีต้องรายงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาอีก เมื่อ ราษฎรเห็นว่า การกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ สั่งไม่เพิกถอนใบอนุญาตแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา เพื่อกรมป่าไม้จะได้ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายธงไชย เพ็ชรรัตน์)
รับที่.....290.....
วันที่.....6 ธ.ค. 43.....

เรียน นายปิติพงศ์ พิบุญ ญ อยู่ยง
 1. เห็นว่า...
 2. ...
 (นายวิชา นายสุวรรณ)
 ผู้อำนวยการกองกลาง
 สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(นายธงไชย เพ็ชรรัตน์)
 รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมป่าไม้ โทร.579-4852

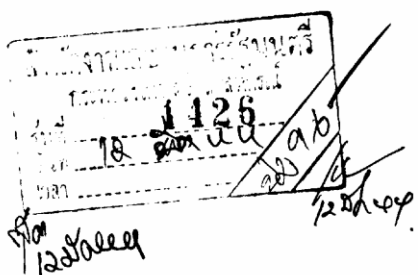
ที่ กษ 0704.2/1836

วันที่ 27 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติป่าไม้

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ การต่ออายุใบอนุญาตเป็นอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ การที่กรมป่าไม้ขอระเบียบของกรมป่าไม้ว่า ก่อนใช้อำนาจพิจารณาต่ออายุใบอนุญาต ต้องให้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาสั่งการก่อน จึงไม่ผูกพันกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่จะต้อง ปฏิบัติตามแต่อย่างใดเห็นควรแจ้งกรมป่าไม้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์กำหนดต่อไป



นายปรีทพงศ์ พิงบุญ ณ อยุธยา
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ห้อง รพช. กษ.เลขที่รับ 26. 12 ส.ค. 2544
วันที่.....

ที่ระบอบคพค 4.2.

เสนอ สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

(นายเอกสิทธิ์ สุวรรณไพบูลย์)
หัวหน้าสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

